

நூலச்சுற்று

தெ

29/2/2007

மெர்

2007

கண்ண
முருகா

வெளியீடு

சந்தியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

குறள்வழி

**ஒருவாருதம் வாழ்வ தறியார்
கருதுய
கோடியும் அல்ல பல.**

யோருள்: அதூத நொடியில் தாம் வாழ்வோமோ என
அறிய மாட்டாதவர்கள் கோடிக்கு மேற்பட்ட
பலவகை நினைவுகளை நினைப்பர்.

(337)

நந்தநந்தனை

திருவம்மானை - 1

ஐயாத்தரவு கொசிசுகக் கலிப்பா

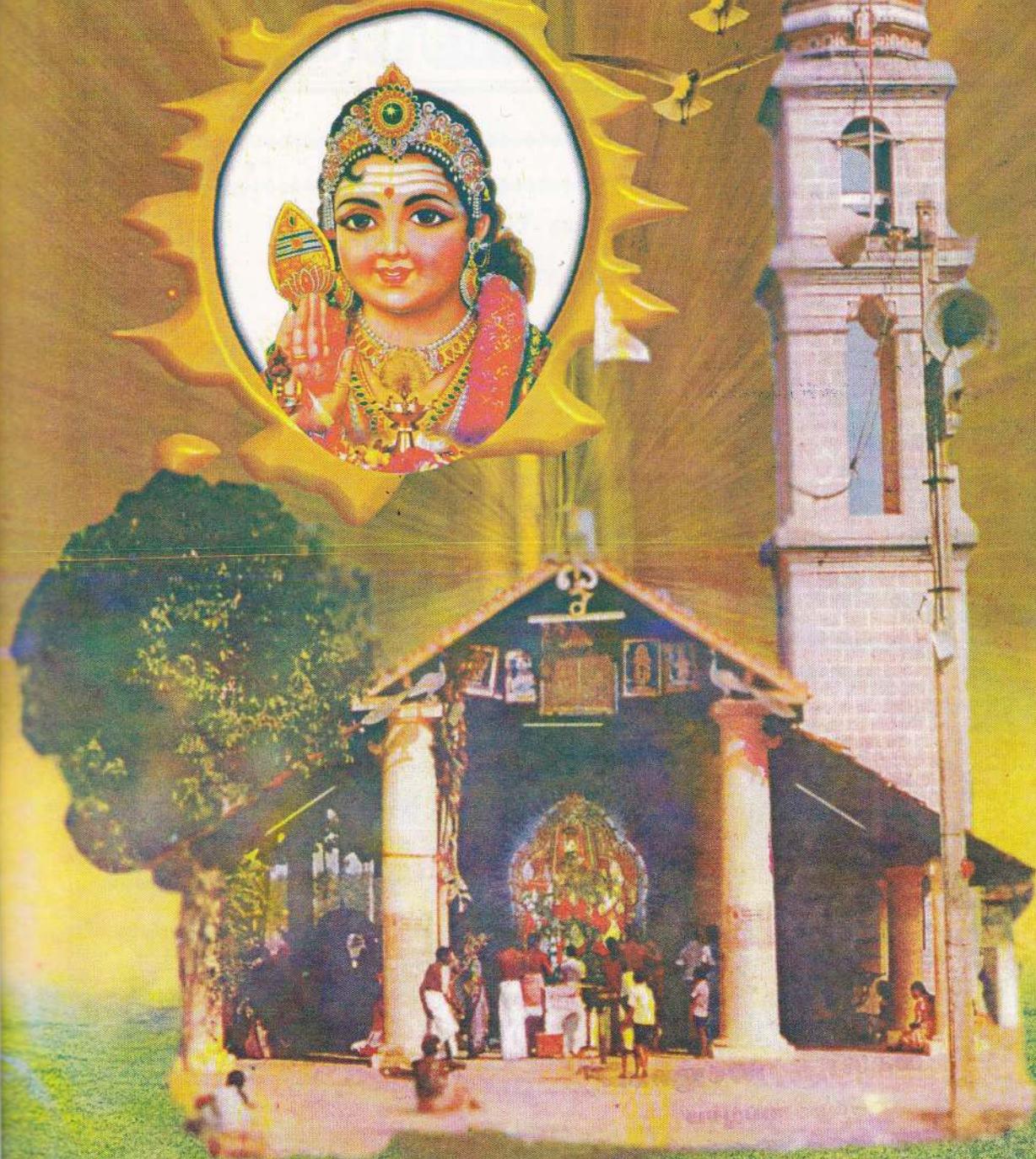
பாதிமதி கூழப் பவளம்போன் மேணியிலே
பூதி யணிந்து புதுக்கொன்றைப் பூச்கூழப்
பாதியுரு பெண்ணாகிப் பல்கோழி பூதகணம்
வீதியிலே கூழி விளையாரும் மெய்ப்பொருளை
சூதி பகவனையே யன்புசெய்வோ மம்மானாய்

3

விடடயேறு மெய்ப்பொருளை விள்ளோர் பெருமானைக்
கடையேனை யான்றுகொண்ட கருமைனத் திருவருவலைத்
தடையேது மில்லாத தத்துவனைத் தானாக
அழயேனி னைம்புலனு மறியாத வித்தகணைப்
பழமீதிற் பாழப் பணியுதுங்கா ணம்மானாய்

4

ஞானச்சுபர்

வெளியீடு:

ஏ-நூல்திடியின் முக்கியமான திட்டமில்லை பேருகை

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.com | noolaham.org

ஞானச்சிடம்

வெள்ளி - 2

கடி - 109

2007 கூது
பொருள்டக்கம்

- 8 FEB 2007

போமாதாஸலம் வீ. ஜாவீலோம்
மாநா ரின் ஆல்மாச்டேற்றம்
செட்டவரமலிக்கும் பிள்ளையார்...
த்ருஷாஷ்வரத்தும் திருஷாஷ்வரம்...
அநுட்கவி சி. விநாக்கிருதம்பிப் புலவர்
புஷ்டி முதல்
இசைட வார்த்தீயம்
மாணிக்கரி மாணல்
என்னம் போல் வாழுவ
வழிபாடு எதற்கு
முன்னோர் மோன்ன கலைகள்
தலைவரியலின் தமிழ்மந்த்ரம்
பந்துவயது தொட்டதும்...
திருவாசகத் தீருந்துளி...
அல்லாமிரிகவாமிகள் திருப்புகழம்..
ஏந்திர்பான்

பா. செல்லேங்கள்	காலைக்காலம்	காலை
நா. சந்திரவோ		1 - 3
க. ந. அவங்காவியமீயம்		4 - 6
நா. நல்லதம்பி		7 - 9
தி. வாத்சாவி		10 - 12
இரா. செல்லவழிலேன்		13 - 16
அ. முறையா		17 - 19
முநக்கோ பாநாகாந்		20 - 21
காவர எம்பி. அருளாண்தம்		22 - 24
ச. இலங்கநாயகம்		25 - 26
ஈ. போகீல்ஸ்ரி		27 - 30
சுவமகாவிரிகம்		31 - 32
ஆ. கதிர்காமதூரம்பி		33 - 37
தி. கேசவன்		38 - 41
S.S. ராஜிந்திரன்		42 - 44
ந. கார்யாத்தினம்		45 - 48

அன்றையிடம்:-

மரை ஒன்று 30/- ரூபா

ஏற்றுப்பாடு நாள்கேலங்கள் 385/- ரூபா

ஏற்றுப்பாள் ஆச்சிரிய கைவகைலை கண்ணட்டுப் பேரங்கள்

தொலைபேசி இலக்கம்:- 021- 2263406

பதிவு இல. Q.D./44/NEWS/2007

அன்றையிடம்:-

நந்திர்பான் ஆச்சிரியம், கூது வெள்ள மாணால்.

5.

நூனச்சுடர் மார்கழியாத வெளியிடு

வெளியிட இடங்கள்:-

108வது ஈ. ரூக்காவு வெளியிட்டுரையினை வடமராட்சியின் காவல் ஷீய்வாராக விளம்பும் வைல்புர ஆழ்வார் ஆலைய அறங்காவல் ரைபைன் உருப்பியராக விளக்கு பலநூற்று சமாதான நிதிவானுமாயை திரு ர. ஜேவதாசன் அவைகள் மேற்கொண்டார்கள்.

அவர் தான் அப்பு ஸ்ரீபி அஷ்சிரமத்தினால் கடந்த காலங்களில் நடந்துப் பட்ட பள்ளிகளைபும் இப்பு மின்சார தந்கால தூழ்நிலையில் நடைபெற்றும் பள்ளிகளையும் ஒப்புநோமதும் விதத்தில் அஷ்சிரமத்தில் எல் விதமான சமய சமூகப்பண்களைக் கார்யத்தோடு அதற்குக் காரணமாய் அமைந்த ராஜிரி வேற்பெறுமானாலும் அஞ்சிணயம் கிடைத்து போர்ஜினர்.

இங்கே இடம்பெற்றும் நிகழ்வுகளில் நூனச்சுடர் வெளியிடங்களும் ஒரு சாதனங்யாகும். இப்பாராண நிகழ்வு இடம்பெறுவதனால்த்தான் நூனச்சுடர் இருந்துகூறுகளில் பங்கு ஏற்றுவதோடு அஷ்சிரமத்தில் கட்டுமைப்படுக்குள் உள்ளாய்க்கப்படுகிறோம் என்று சீர் 108வது கட்டின் வெளியிட நிறையினை நிறைவு செய்தார்கள்.

வெளியிட்டுரை:-

கோபாப் துவிரியாப்பெற்றுக் கல்லூரியின் அதிபராகக் கடமையாற்றும் ஆராருகம் நூன்கந்தநூட்டுத் துவிகள் கட்டுக்கான மறிப்பிட்டுரையினை வழங்கினர்கள்.

அதிபர் வைகள் தான் நோடக்க ஸ்ரீபி அஷ்சிரமத்தினால் மேற்கொள்ளப் பட்ட ஒரு மக்களைக்கந்தும் தூய்வையானதானாலும், மாநாளர்களும் ஏதோ ஒரு வாக்கையில் பயன்பெற வேண்டும் என்றால் அவால்டன் சேவனாற்றுவதனால்த்தான் அஷ்சிரமயமும் அஷ்சிரமபண்யக்குருப் பின்மேலும் வாநாந்து மொல்லே போகின்றது என்றுதனை சுப்பிராந்து எடுத்துக்கொண்டது. இதுப் பொன்னாகவே நாங்களும் அஷ்சிரமப்பள்ளில் பாது ஏற்றுகின்றோம் என்பதை எடுத்துக்கொள்ளார்கள்.

மார்கழியாத மலைன் மதிப்பிட்டுரையினை நிறைவேற்ற வருங்க புந்த அநிபா அவர்கள் மார்கழியாத சிறப்பைப் பற்றிக் கூறிப்பதோடு மலைன் இடம்பெற்ற கட்டுவைகளின் சிறப்புப்பற்றி சலுபடுவாராக்கு எடுத்துமறந்தார்கள்.

கிருஷ்ணகல்லூர்

கிருஷ்ணகல்லூர் தலைமையில் இடம்பெற்று நிறைவேற்ற வருங்க புந்த அநிபா முகுலவார் தலைமையில் இடம்பெற்று நிறைவேற்ற வருங்க புந்த அநிபா அவர்கள் தலைமையில் அதிர்ச்சி ஆலை அறங்காலை அமைக்க சொற்பொழிவினை நிகழ்த்தினார்கள். பிரபுப்புரையினை சென்றுகொடுக்கவேண்டும் இரா சௌலையெடுவதோடு விழுவின் பெறுவதை நிற்க பாடுப்பாளுக எல்லூரியின் சென்றுகொடுக்கவேண்டும் என்று அவர்களும் நகர்த்தி அன்றைய நிகழ்வினை நிறைவேற்ற செய்தார்கள்.

காட்டர் தநும் துகவல்

வெள்ளுக்காலம் கவாயிகளில்

ஸ்ரீ சௌல்வகசந்திரி அபைத்தில் ஜோமன் கவாயிகள் எழந்த காலத்தில் வெள்ளுக்காலம் ஓராண்டு மேற்கூறும் பல கவாயிகள் தூர்வை வாழ்க்கையை யெற்றியிருக்கின்றன இங்கே இடம்பெற்ற ஒரு சிறப்பு அம்சமாகக் கருதப்படுகிறது. அதுவும் இவ்வகையில் தந்தெராகுது நடைமுறையிலுள்ள பாராஞ்சுமன்ற இங்ஙாயகத்திற்கு அத்தவரும் இடம் 1947-ஆம் ஆண்டு சோல்பரி பாப்பிளை வழங்கியவரும் அனேவருமாக கா கா ஆற்றியவருமான சோல்பரிப்பிரபுவின் மகளை அவனாக்குத்தடி கவாயிகள் என்ற பெயருடன் ஸ்ரீ சௌல்வகசந்திரி அபைத்தில் தூர்வை வாழ்க்கையை வாழ்ந்துள்ளனர் பிறகுதைப் கலனத்தை ஈக்குடி விடப்பாராக அங்காலத்தில் கருதப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒவ்வொக்குட்டி கவாயிகள் ஜோமன் கவாயிக்குநடன் ஏற்பட்ட தோற்றினால் இங்கூ மயந்தைப் பயிற்சியும், ஸ்ரீ சௌல்வகசந்திரி இங்ஙாயகத்து சீற்படங்கள் ஏற்றியும் அந்தை அவனாக்கியிருக்கிறார்கள் எட்டா இங்கே தூர்வை வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள்டாக அறியப்படுகிறது.

அதுவைத்துடிட வாயிகள் ஜோமன் கவாயிக்குநடன் கீர்த்தி பல அபைக் காலத்துடி சென்று அவனாக்கியிருக்கின்ற சீற்படங்களை சீற்படுத்தி சோந்து மார்க்கண்டுவாயிகளைத் தடியுக சென்ற சமயம் அவரைத் தரிசித்து பின்பு மார்க்கண்டு கவாயிகளைப் புருவாக ஏற்றுக்கொண்டு அவருடையெல்லாம் வாழ்ந்துள்ளார்கள்.

அதுவைத்துடிட க்களாப்பு செங்கல்லுயிலுள்ள சிவதோல்டன் நிலக்கையத்தை எதூப்பதிலும் அவனத்துடிட கவாயிகள் பெயும்பெருந்தியின்ஸார்கள். மேலும் இங்கூ சிவதோல்டன் நிலக்கையத்தை மட்டுமல்லதே இதற்குச் சொந்தமான நிலக்கைகளைப் போலவிப்பது நோட்டபான செயற்பாடுகளிலும் அவனாக்குடி கவாயிகள் பங்காற்றி அதுபேணிகளில் மட்டுமல்லார்கள். ஆனாலும் செந்கல்லடி சிவதோல்டன் நிலக்கையை நோட்டபான ஏற்படவில்லை இவர் நோட்டியும் மேற்கொண்டு வருமானம் போய்விட்டது.

செங்கல்லுயிலிலிருந்து பார்ப்பாதத்திற்கு த்துப்பிய ஒவ்வொக்குடிட்கவாயிகள் இப்பேயும் அலைப்பளிகளில் சுப்படிக்கும்தாக அறியப்படுகிறது. ஆனாலும் 1980-ஆம் ஆண்டு காலாக் குதில் இவர் காலை சமயத்தில் நோட்டபான பல்லிவெள் குதை நூட்டுக் கூட்டுரைகளை பெற்கொள்வதற்காக பிரத்தானியா நாட்டிற்கு வெற்றுவளர்கள்.

அவனத்துடிட கவாயிகள் இயல்பெயா கே. எக். ஜிராஸ்போரும் ஆரும். வசதி வாய்ப்புக்குதைப்பட்டி காலை பிரத்தானிய குதில் நூட்டு பிறந்து ஸ்ரீ சௌல்வகசந்திரி அவனச் சூறலுக்கு இவ்வகையில் தூர்வைவாழ்க்கையை யெற்றுகொண்டு அவனாக்குடி கவாயி கருக்கு அவனாக்கியிருப்பிடில் பயில்வாய்கள் கவாயிகள் வேண்டிய அந்தான வழங்கியது மானின்ற அவருடன் பிரத்தான நட்புதறும் பழங்குள்ளார்கள். இவனருடு வேற்றுதற்கு தூர்வைவும் மூழு பர்திசும்குறவுகளாக ஒள்ளுதாக் கூட தூர்ப்பையை தூர்வைவாழ்க்கை வாழ்ந்ததை இன்னறப் பிளம் சமுதாயம் அறிந்திருப்பது வேண்டுக்கூட அவரியும்.

பத்தாவது வயதில்...

சந்திநியான் ஆச்சரமம், சைவ கலை பண்டாடுப் பேரவை வெப்பலை ஆற்றிவருகின்ற ஆத்மீகச் செய்யுப்பாகுள் வல்லாவற்றிலூம் மிகவும் காந்திரமானதாக ஞானச்சடி யெளிப்பிடு கருதப்படுகிறது. எமது சஞ்சிகாக்கரு வாசகர்ஜனம் நினைவுவை ஆக்குவன் வழங்கின்றுவருவதைப் பற்றாவறும் யெளிப்பிடு செய்யப்படும் சஞ்சிகாக்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துக் கொண்டுபிடிக்கிறது. 1998ஆம் ஆண்டு 300ஆம் ஆண்டு பாக்கிஸ்தான் மூன்றாம் இன்று 1800 ஏன்ற அளவையும் கடந்து அதிகரித்துக் கொண்டு கொண்டாகு.

குவேஷ்டா மத்தியக் காரணி மற்றியல் கனிமமுயன் திட்டத்தைப் பெற்றுள்ளது. தோடாந்தும் அதனை சென்றிப்படி செய்யலேண்டும் நினைக்கு வாசக்கள் என்கிற காலில்லோ அக்காத்தை அல்லது குறுதியை இதேபொல சடகுக்கு வூக்கக்கூடின வழங்கிக் கோண்டிருக்கும் சாபாபோர்பாக்டாம் அளித்து பேறுமத்தாலும் நாம் ஏற்பாடுபட்டத் தீட தாராளமாக எமக்கு நூக்கங்களை அனுப்பிக்கொண்டு நிறுத்திக்கிறோம். அதை அதை வழிபடுத்திவிட வாசக்காக்டாகு உள்ள நிறைத் துறைகளைத் தேரிவிக்கின்ற அதே நேரம் வூக்கக்கூடின வழங்குகின்ற வளர்வாஸ்காலுக்குத் தும் எடுத்துக்கொண்டும் பார்த்துக்கொண்டும் கேடிவிட்டிருக்க வேண்டுமிருப்பது.

அறுப்புமகவரை வேலவனது அளவில்லாத கருணாயினால் சுடர்தோர்ந்தும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப்பிள்ளை சூட்டுப்போன்றுமெனவும் வேலவனது கருணாவை எழுங்க ரூட்டாந்து மிடைக்கவேண்டுமெனவும் அவனது தீருப்பாதரங்களைப் பற்றி வைக்கக் கூடித்து தூங்கி போர்க்கிறார்கள்.

କୁଳପତ୍ରାଳୀ

குரு ந. அரியாத்தினம்

ஏதுமில்லை அப்புக்கூலம் மேற்கொண்டு வருவதும் நித்தியை அன்றாடப்பள்ளிக்கும் மற்றும் அப்புக்கூலத்தினால் நடைக்கப்பட்டும் காலை சமுத்தியப்பள்ளிக்கும் உத்திரினால் ஆழமாடுவதை கீழே ஒரள் முறையிடுவத் திடுத்திரிக்கொண்டும்

Dr. S. V. Ramanujan

“**ప్రాణ విన్యాసం ఏక వీధిలం.**

ເມືອງນໍພະບາດ

T.P.NO. 021-2263406

ମିଶ୍ନ - କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପାତ୍ରଗତି

En. Reg. No. P.7581

Digitized by srujanika@gmail.com

11-12月期定期回観

முன்னேற்றப்பாதைக்கு வித்திட்டவர்கள்

ஆச்சிரமம் ஆரம்பங்களிலிருந்து இன்றுவரை ரெயல்பாட்டு எடுத்து பளிக்கின்ற நிலைய அளவிலூடும் அளித்துவதற்கு முன் எடுத்து விடப்பட்டிருக்கின்ற பல அரசு தீர்த்தங்களை இப்பளிப்பொழுது தொடர்பாட்டு செய்வதற்கு ஒரு விளை அளவிலிருக்கின்ற உதவியை நூட்வேண்டும் தீர்வெளியில் அனுமதிக்க வேண்டும் கொண்டது முறையில் ஆதரவு நல்லிய வகையில் இப்பளியை முன்னோட்டித்தும் ஆண்டு இங்கே நடைபெறும் நிலத்திய அளவிலூடும் அளிவதற்காகக் கந்தளைகிய சந்திரி வேலாவளின் அருளின் மக்கத்துவத்தாலும் குழுந்தாராக விளங்கும் மயிலையாகவு சுவாமிகளின் முடியினாலும் இப்பளி இன்றுவரை எவ்விதமான இடப்பாடுகள் இல்லை வயைக்கில் நடா வெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆரம்பத்தில் ஆதரவு நல்கும் அன்பர்களைத் தேடிச் சென்று பெற்றுக்கொண்ட எதாவிட இன்று எம்மும் நாடுவந்து ஆதரவு தருபவர்களின் அதிகம் அதிலும் குறிப்பாக நாட்கூ இருத்தகாலத்தில் ஆச்சிரமத்தோடு இன்னத்தும் முருகேக் கவாமிகளின் மனியினைபும் நாம் மறக்க முடியாது. இந்தத்தூப் பண்யினை முதலாக வைத்து இன்று ஆச்சிரமத்தோல் அழிந்தபடியும் சுகல பளிக்கஞ்சும் வளர்ந்துகொண்டு போவதை நாம் மட்டுமல்ல ஆச்சிரமத்தோடு ஏற்பாடு கொண்டதாக்கள் அன்னவந்து அப்பவர்கள். அவ்வகையில் வரிய குடும்பங்களுக்கு மாதாந்த நிவாரண உதவிகள் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு துவிச்சக்கரவளிடி, மாந உதவி வாய்த்தின் ஸ்ரீராம நாட்காலி வைத்துப் போலை எப்பெல் பளியருக்கு வித்திட்டது இந்த நித்தைப் பண்ணப்பளியோடும். அடியுடன் வருது பேரவையினர்க் காலமையான வாராடு, கெள்ள நீகழ்வு உறுப்பவரால் நீகழ்வு கந்தச்சிடி காலநிகழ்வு வைக்கிப்பெறுவிட்டு, திருவாசார விடும் போன்ற நீகழ்வுகளும் ஒரு ஒழுங்கான அடிராக்கா பிள்ளை நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதும் ஒரு சாத்தைபாடாலும்.

திறநெல்லோம் மருதம் வைக்ககு போன்று கடந்த ஒவ்வொடு வெட்டங்களாக எழுபு பேரவையினால் பளிப்பிடப்படும் மக்காயிய சூடுவசூர் பல அன்பர்கள் அடிவாளிகளின் சிந்தனைக் கருத்துக்கொடுத் தாங்கி பத்தாம் முனிஷல் காலாடு வைப்பதனையிட்டு நாம் பெறுவதைப்படுகின்றோம்.

ஆச்சிரமத்திலால் நீசூறுவின்றுப்படிம் ரகங் பணி கஞ்சும் ஆச்சிரமத்திலை, சாந்திரானோ அல்லது பேரவையினராலோ செய்யப்படுவதற்காலம், இச்சிரிகள்கொடி மூலக்காரமாக விளங்குவது, விளங்கிக் கொண்டிருப்பது சுமித்திபாக்கும் இப்பளிகளும் ஆதரவு நல்கும் அன்பர்களுள் வருகின்றன. இவ்வகையில் முன்னாள் இடையு கவாச்சார அமைச்சரரும். கொழும்பு நடைவாய்க்கு உருப்பிள்ளாமாகிய நிறுத்தி, பகோன்வரலுக்கும் ஆச்சிரமத்தோடு ஏற்பாடு கொண்ட அன்பர்கள் அன்னவந்தும் பத்தாம் அன்பில் எமது ரூங்காடு மலை காலாடுகளும் நீராத்தை நீண்டிருப்பு வேலைகள் வங்கை சுப்பிரமியன் அருள் பூஜாாக கிட்டவேண்டிய வகை வாழுத்தாக்கிறோம்.

படம் சாந்தி-

திருப்பளிப்பில்
ஓ. ஜோகான்தான்

10ஆவது ஆண்டு அடியியுத்து வைக்கும் நூலாச்சுடர்

அன்னகங்கள் தன்பனி போடு பலபனி
 ஆற்றினே சந்தீத் அருங்கபை போகள்
 போன்மலை ஞானச் சுட்ராங்கு மாதம்
 புத்திடத் தவறாமல் பொருந்துவெளி பிடிவார்
 மன்னுமம் மலரும் அகப்பற விதறாய்
 ஜம்பநு கொண்டிடும் அழகினை யுடைத்தாம்
 மின்னுமா ரூலிக்காங்க மேவியே தங்பிரபால்
 மேளிமையாக கரங்களில் மீள்நுமே சென்றே.

ஏதிடம் திருக்குறள் ஓள்ளு கு விஸ்த
 உயி போககவாமிந்ற சீந்தனை சொல்லும்
 ஒதிடம் மலிழோலும் ஒன்று கட்ட நடவடிக்கை
 ஒள்ளிட முட்கிட வெளியிட்டுவர வொலும்
 ஏதிடம் சமடக சுட்டுரை யுரைக்க
 ஒரிடம் முறைகள் பாட்டு ஒன்று சொல்லும்
 ஏதிடம் முருகன் ஆட்டாந்த தவறாமல்
 உவரந்தும் இன்னனம் ஒவ்வொளிறுந் தானே.

முந்தெளர் சந்தீதி முருகனின் அருளால்
 முன்றுவேங்கும்ரு மாதங்கள் தவறாமல் புத்து
 வித்தக ஞானச் சுட்ராங்க தான்பே
 மேல்லை நடந்து நூற்றெட்டு மனை
 அந்தன் சந்தீத் ஆச்சிரமப் பணி
 அல்லும் பகலும் வரை சட்ட பத்தில்
 மேற்கூ வளர்ந்து அடியியுத் தொல்வோன்றாய்
 மேவியே டந்திட வாற வாழ துவேனே.

முதலெநும்புவன்
 கலைபுசங்கம் ஆசிரியர்
 கவு. க. சிற்றும்பலவனர்.

ஈதுமாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

தினா. க. அங்காவேஷிபான்

(உதவையாளர் மூலங்களில் வாழ்வதால்)

தினா. க. சுதாயெடுவான்

(நீதி துறை அமைச்சர் மாண்பாலாத்)

தினா. S. பழுவநாதன்

(ஏற்கிய கடுமையான நிலை என்க யாழ்வப்பாலாத்)

தினாமாதி போ. சிவப்பிரகாரம்

(தலை. முகாமையாளர் அமைச்சர் அநீகி)

தினா. வ. சுவர்முகநாதாரப்பானி

(நீதிக்கு மிக வாழ்வப்பாலாத்)

தினாமாதி விஜயபஞ்சார்

(நீதிமன்ற மாண்பாலாத்)

தினா. T. சிவப்பான்

(ஏற்கிய நிலை என்க மாண்பாலாத்)

தினா. கி. சிவாந்தாராம்பிள்ளை

(ஏற்குமிகுநிலை நிலைமீன் நிலைநாட்டு)

தினா. தி. சிவாந்தாராம்பிள்ளை

(ஏற்குமிகுநிலை நிலைமீன் நிலைநாட்டு)

தினா. க. போஜபார

(ஏற்குமிகுநிலை நிலைமீன் நிலைநாட்டு)

தினா. ந. பாரதவீரபாரதி

(முகாமையாளர் அமைச்சர் மாண்பாலாத்)

தினா. பா. புலசாமான்

(ஏற்காலா)

தினா. அ. முனிச்சுமாரி

(ஏற்கால)

பா. பாலசிங்கம்

(ஏற்கால கிளிமைன்ட், மாண்பால்)

பால்வி கால்சூரி துர்முசிசாரி

(நீதிமன்ற மாண்பாலாத் மாண்பாலாத்)

பால்வி பீராஜ அழகான்பிப்பாஞ்சா

(நீதிமன்ற மாண்பாலாத் மாண்பாலாத்)

- த. கலைச்சாலைத்துறை**
(கலைஞர் அமைச்சர் கலைஞர்கள்)
- ப. ஆ. இந்தியாவை**
(கலைஞர் கலைஞர் வழக்காளர்கள்)
- ந. பார்த்தினி**
(ஒ. சிவாகாரி வெளி வழக்காளர் கலைஞர்)
- இ. முத்துவன்**
(நடிகர் நடிகர்கள் வழக்காளர், கலைஞர்)
- ஈ. சிவாகாரியாம்**
(நடிகர் நடிகர் வழக்காளர், கலைஞர்)
- ஐ. மாண்புமிகு**
(நடிகர் நடிகர் வழக்காளர், கலைஞர்)
- R.S. தங்கானை**
(பாலத்துறை வழக்காளர்)
- ந. இல்லாம்பாரா**
(ஏ.புக்ளோஸ்)
- ஓ. சுச்சித்தானம்தம்**
(நடிகர் நடிகர்கள் வழக்காளர்)
- உ. வினாயகராமர்**
(V.M.K. வினாயகராமர் கலைஞர்)
- ஊ. வினாயகராம்**
(பாலத்துறை நடிகர் வழக்காளர் கலைஞர்)
- உ. வினாயகராமர்**
(நடிகர் நடிகர்கள் வழக்காளர்)
- ஊ. வினாயகராமர்**
(நடிகர் நடிகர்கள் வழக்காளர்)
- நிறு. கி. குடுருசாமி**
(கலைஞர் பார்த்தினி K.K.N. குடுருசாமி)
- உ. வினாயகராமர்**
(நடிகர் நடிகர்கள் வழக்காளர்)
- ஊ. வினாயகராமர்**
(நடிகர் நடிகர்கள் வழக்காளர்)
- நிறு. கி. தாங்காந்தி வேஷா**
(நடிகர் நடிகர்கள் வழக்காளர்)
- நிறு. கி. ஆணாவார்த்தோம**
(நடிகர் நடிகர்கள் வழக்காளர்)
- (நடிகர் நடிகர்கள் வழக்காளர்)**

திரு கி. கந்தராமன்
(புதிய உதவியளக்கு முதல் துறைதாங்கு வடிவ)

வெள் Dr.S. குஜராதின்ஸும்
(திரு அமைச்சரமாகவும் மாநிலத் தலைவர்)

திரு நா. அந்தாம்
(கூடும் மன்றாங்கு)

திரு க. தமிழ்நாந்த் J.P
(திருவெணி)

திரு க. சௌந்தரம்
(ஊழாங்கு புதையெல் மற்றும்போன்று)

திரு மு. தாமரைந்தன்
(திருவாரூபாங் மாநில உடமுனை)

திரு வெ. குந்தநாயகமின்சௌ ஜென்சன்ஸும்
(51, வெ.கெ.ஏ. முத் மற்றும்போன்று)

ஏ. விஜயாலால்
(ஊழாங்கு முதல் மற்றும்போன்று)

திரு S. ராமானுபதி
(கூடும்பத் துறைதாங்கு மற்றும்போன்று)

திரு மர. சுப்பாரேந்திபும்
(தூய உதவியளக்கு உடமுனை)

திரு கு. விராஜ்சௌபால்
(271, எந்தோபாளி நீதி மற்றும்போன்று)

திரு கி. புமிகாராசா
(ஏதோபாளி முதல் மற்றும்போன்று)

திரு மு. காந்திரமணிந்தன்
(தூயமிஹாராங் உதவியளக்கு உடமுனை)

வெள்ளி நாட்சாயினி வெள்ளானான்திக்கம்
(ஊழாங்கு உடமுனை)

திரு K. சிவகுருநாதன்
(மாநில சுதா, கர்த்தா, மற்றும்போன்று)

திரு வெ. பிரமாநாத் மாராபு
(அன்றாங்கு மாநில மற்றும்போன்று)

திரு வெ. சிரந்தினாசுபிரமணம்
(கூடும்பத் தொட்டேநில் பகுதியிலும்)

திரு சி. கணேசன்
(ஏழ்மியுங்கு மற்றும்போன்று)

திரு. வெ. சுப்பிரமணியன் (வைகு)

(கலைப்பு அறக்கட்டளையின் உறுப்பினர், அமைச்சர்)

திரு. கி. கோவிந்துலகிங்கம்

(கலைப்பு அறக்கட்டளையின் உறுப்பினர்)

உரிமையாளர்

(வெளி வழங்க வேண்டுதல் விதி அறிமுகமாக)

உரிமையாளர்

(வெற்றி வெளிநாடு சிகிச்சையீடு, மறுமலையாக)

திரு. குமாராஜன் விழுப்புரம்

(கலைப்பு கலைஞர், அரசுபொறுத்து)

திரு. சிவானானம் விழுப்புரம்

(கலைப்பு கலைஞர், அரசுபொறுத்து)

திரு. ரா. குமாரன் விழுப்புரம்

(கலைப்புத் துறை, அமைச்சர்)

திரு. க. நாதாராம்

(புதுச்சேரி, அமைச்சர்)

திரு. மு. சுவாமியாவன்

(கலைப்பு கலைஞர் அமைச்சர்)

திரு. வி. அப்ரஹமாஜப்பன்

(கலைப்பு கலைஞர் அமைச்சர்)

ஏ.ஏ.ஏ. ரா. ஜெயராஜனி

(கலைப்பு துறை, அமைச்சர்)

உரிமையாளர்

(ஒன்று விதிவிளைப்பு கலைஞர் குழுமத்தை)

உரிமையாளர்

(கலைப்பு விதிவிளைப்பு கலைஞர் குழுமத்தை)

நாதலி' விதிவிளைப்பு கலைஞர்

(கலைப்பு துறை, அமைச்சர்)

ஏ.ஏ.ஏ. குந்தாராம்

(கலைப்பு துறை, அமைச்சர்)

கோமாதாவைப் பேணவோம்

திருமூர்த்தி வெள்ளையீர் பாஸ்கிருஷ்ணன் அவர்கள்

கிஞ்சுமதும் அங்குமியானது அங்கும் முள்ளது. மூழ்ந்த தத்துவாங்களாக போன்றது. இந்துமதத்தைப் போறுதல் வகையில் இறைஞன் கோட்டீஸ்வரமலை வாசகமாயியிருப்பது இல்லை. அரசுமாது தாழ்பில் ஒரு பிள்ளையானாலும் வைத்து அது படித்தல் இறைவனைக் கான்கிரோம். சுருக்கர்த்தாங்களுக்கட்டால் அதை வேறும் ரீராட்டமாகக் கருதாமல் புளித்தக்களை முன்வது, முக கருதுகிறோம். குநன் நீரைத் தகவையில் தேவித்துக்கொள்கிறோம். எழுஷாம் வெய்கிறோம். எந்தப்பொருளையும் பலித்திருமான என்னாத்துான் அனாலே வகுக்கான இந்துமதத்தின் தனிச்சிறப்பு. அந்தவகையில் நானு இந்து சமவத்தில் புஜையுமிருப்பது பக. இந்துக்கள் ன் அனைத்துக் கெப்ளாங்களும் அ ஸ்க்ரீ "கே" என்கிற மேயாராவாயிய பக. பிரசும் நானு தானையப் போன்றது பிரந்த சுடுங்காங்காங் தாயப்பால் எவ்வளவு நால்சயமோ, அதீதனிலான்று பகவன் னால் தாங்கிலும் பாதுகாப்புக்கு அவசியமானதும் மற்றவர்களுக்கும் பால் பூரண உடனையைக் கருதப்படுகிறது.

காமதீந்து என்ற பொறுப்பாறும் கோமாதாவை எவ்வளர் துலமாதாவைப் பாதுகாங்காதும், பாயமிர்ப்பதும். புஜை செய்து வழிபாடுதாம் ஒன்றொரு இந்து விவாதம் கடகமையாகும். கோமாதாவை உடலில் மூட்டுநித்திகளும், 33கோடி தேவர்களும், அனாந்தருப் புண்ணிய வீதநங்களும் சூதிக்காண்டிருக்கான. கொன்ன வகைம் வந்து வைத்து விடுவால் எல்லாத்

தேவபவங்களைபும் வணங்கப்பட வேண்டும். அவன்னியிப் தீர்த்தங்களில் நீராயுபபல்லூம் கிளடக்குமேன் வேத, ராஸ்திர பிழனி செல்லியினால், பக்க செல் வெத்துக் கூட செல்லுவது விளை நிலம். இந்த நமது முனிவோர்களுக்கும் கூலாவனிக்க விரும்பினால் பக்கிற்கு உணவு கொடுக்குமால் போறும். அது நமும் முங்கொட்டுத்துப் பிளார்ச் கேஸ்க் கேஸ்க் கால்வியம் எனப்படும் பால், நூபி. நேர, மோசலம், கோமிரம் இங்கெனில் துபாரிக் கப்படும் மருந்து ஹாத வியாதியாகிய புரியுணிமையைக் கூண்டு நீதும்.

பகவன் சாணம் நந்தமான குழு பிலையை அக்காங்கல துரை, தொன்று தெட்டு வீட்டு வாயிலையும், துறையை பும் பகவனின்காலம் கீர்தி போற்றுகிறது ககாதாரத்தைத் தழும். பகவனின் காலம் தார்னாமலின் வடிவம் கூடத ஏதாதே விடுதியை துயாரிட்டிருப்பாரன். அதுவே அன்றைய நாம் அக்கந்துப்பொருளையும், பிறத்தாமிஸாமாபையும் பெருக்கிறாம். சாணம் மீநுமிழுர் வீயாகவும் வயலும் பீடு. இப்படிப் பல வரிச்சிறும் புக்கு, நன்மை நாம் வேயாறு, வென்பது பாதுகாங்கா என்று. பது நாடு கட்சையாகும். திருவாவன் நாபியேகத்திற்குப் பாலையும், விழு மேலியை அலங்கரிக்க விழுதியையும், கேள்விக்கான நெய்னப்பும், பறை, பேரினை அவைக்கத் தாங்கு போன்றவையும் வழங்கும் கோமாதா நாம் பேறுப்பி வையாக்கிறேன்றால் கேவ்வன்.

மனத்துக்கு அமைதியை கட்டு

நல்ல வாட்டுவுட்பு மாது வீதநாது.

ஏது சத்தவருளப்படும். அது நாம் உண்ணும் எனவினால் பெருங்களவிட்டு அமைக்கிறது. சாதனை எனவின் முதலாவதாக விளைஞ்ச வாயு பரவியிப்பான் தாக்காலிதான் குழந்தையள் முதல் முறைம் துறந்த முறையிலோ வாயு அறங்கள் அந்தமுறியாரிகள். எந்த மிருகங்கள் காலநூல் குடித்துத் தூண் பால் கொடுக்கிறது. ஆவாய் பகவோ தன் கள்ளு அழுப்பியறு போக, நீதியை மனித கல்தியூக்கிக் கோடுக்கிறான். இப்படித் தன்னாலுமின்றி முக்கு நன்றையிலிப்பது முடின்பால் வாய்வெற்றுவிட அனுஸும் காமதூதானவைப் பகவின் வழிவழாக சாந்திரயக்கி கருதின்றன. இந்தப்பயங்கல நாம் எட்டால் நூல்க்கும் காலநூல்க்குக் கூட எட்டாமல் பாலை முழுமையாக எடுத்து அந்தமுறியாரிகள். பால் கோடுக்க முடியாத பாலை தேநூலில் தன்னையிடு விரோதன். ஆகவே முழுமை நாலைந்தகும் அவியம்மட்டுக் கார்த்தக கலைமாரிடம் விட்டு விடுவியாரிகள். இன்று இகாசாக்கிம்யாக மாநிக்களாக வேங்கு உள்ளூறிராக்கள். இது மிகப்பேரியாதது.

நாக்குடி மலையிழையிலும் நாக்கை நூலும் கொடுதானால் பாதுகாத்து வளர்ப்பது நமது கடவுளையைதும், இன்று நமது நாலைந்தகும் முடியெல்லாம் கார்க்காட் பல வகையிலும், கந்தக்குருவைப் பட்டுத்தைக் காக்கிட்டதும்யாலும், நாம் நாட்டு தமிழகத்திலே வாதி நூக்காக நாம்பிடிடோம். எனது போன்ற சௌக்கான இவைப்போக தன்டக்கு விட்டும் “கோசாக்கா” அமையியூப் பிரானிஸ்கலோஸ்ட்ரம் மேதுலத்தைக் கிருஷ்ணன் பகக்கனாடியைக்கூடும். அவையக்கான பிராட்டி லாலங்கரி நீது உடனாளித்தும் புள்ளவாச்சுமூலியரந்து அவைக்கு இல்லைக்கச் சீர்த்தும், கோசார் சுதான் கிரியைக் குறையாகப் பிழித்துக் கா

மடையினின்றும் ஆநிரைகாத்தும், நமக்கெல்லாம் பகவின் சிறப்பை, பாழுகாக்க வேண்டிய கூடுமையை உணர்த்தி யுள்ளார். நிடிடல் பசு வளர்க்கப்பட்டால் எல்லாக் கொல்வழும் தொடர்வரும். மகா வட்சமிவாசர் வெய்வாளி. முனிசெல்லாம் எல்லா மிருகளிலும் பசு இருந்தது. சந்தோஷம் நிறைந்திருந்தது.

பகுக்களை வாநை செய்யும் முயற்சியைத் தடுப்பது நமது கடவுள் பகுக்களைக் காப்பாற்றும் முயற்சியில் இந்தக்கள் ஒவ்வொருவரும் கடுபட வேண்டும். “கோசாக்கா” எப்பது ஆச்சரியங்களில் முக்கீப் பீடும்பெறுவிற்கு பகுக்களைக் கடப்பாற்றவேண்டும். அவினிம்காவில் ஹூட்டிருஷ்னா இயக்கம் இதற்கு வழிகாட்டியிருக்கிறது. அங்கே ஒன்றெல்லா பகுவையும் காலி வரை போறுகிக் கார்பாங்கும் பொறுப்பை ஒருங்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் முறையை அமைக்கிறார்கள். கோபாலன்-கோவிந்தசு-கோவான், மிருஷனன், மாதவன் என்றில் ஓம் ஹாரிஸ் பெயவேந்த தாங்க்கியன்ன பகுக்கமிடி, அதே திருநாமகிளி, நாமகன் “தந்து” எடுத்துக் கொள்ளும் பகுவின்கூடி அவைடுத் தாங்கியன் ஆச்சரியிற்கு கட்டி தாங்குக்காட்டியும் கொள்வதைப் போய்விட அப்பிரிபரிபந்து: அதை நானுப் பிடித்தொடுவது கடப்பாற்றுகிறார்கள். போசாலைகளை எவ்வாய்விப் பகக்கள் பிராமிகமுடியுகின்றன. பால் கோடுக்கும் பசுவிடரிக்குந்து பாலைப் பெறுவார்கள். முழுமையைவட்டத் சௌக்கான முழுமை குரியகளைகளைப் போற்ற வளர்க்கிறார்கள். அந்த மன்றப்பாளிகளையும் ஆட்டியையும் இடுக்கீயும் உநுவாக வேண்டும். ராக்கள் விடிடுவானா முழுமையைப் போலவே, முழுமையை நேரித்து, வயதுபிராணின்

வர்ணியையில் கூடுமியம் நூர்ப்புக்கூடு

இகைசிச்குது விற்காது, அநு இறக்கும் வரை அதக்கால் பாதுகாப்பநு நமது டட்டமயாகக் கொள்ளலேண்டும். இந்துக் கள் இந்தச் சீரிய முறையிலைக் கடைப் பிழக்க வேண்டும். நாமும் நந்தகோபன் ருமரன், ஜான் ஜெப்க்காடுமின்னள்,

பால், தயர், வெண்ணேய திருநீடு மத்துப்பட்டமாயன், ஆற்றரை யெய்தத் தாங்குவச்சிசெல்வன், கோதுபாலன் காட்டிய வழியில் ஆபிரைகளை அல்போடு வெளியிட பாதுகாத்து, அவன் அநுநாப பேறுவோமாக.

முயற்சி திருவினாயக்கும்

விசுவாமிதத்திரா சிறந்த முனிவர். மிக்க தலைவரினாய்கள் போர்ட்டில் பகுத்தவர். இவர் ஒரு மஹா முனிவர். இவருக்கு உள்ளத்தில் ஓர் என்னை தோன்றியது, ரிட்களின் நிலைகளுள் 'பிரம்யிவி' என்னும் ஒரு நிலை மிக உயர்நிலாகும். கடுந்தவத்தாலும் ஏழைகளை கூத்தாலும், மூளைக்காலும் பொட்டிவளைய ஒரு பேரியநினை 'பிரம்யிவி' என்பது. அதை எப்படியாவது உடனடிதே தீவிவளரும் என்று முயற்சி செய்யத் தொடர்விளை. செயறும் துதுக் காலம் பல்லும் மிகப்பெரியது. அதாகவையும் முனிவர் பெருமூபறசி செய்யல்லனர். இமய மலையின் கீழ்ப்பாகத்தை யடைந்து உரியமுறைப்படி கடுந்தவர் பேர்க்கால்டார். மிர்தும் அலையாளர், உ கலை நீரும் விடுதல் இனையான தவம் இல்லை என்று சொல்லுமாறு நவம் செய்தார். என்னையும் இடைப்பிறுகள் வந்தவர் மனை துவங்நதாலும் ந்துவாதுவாத முனிவர் நெடுங்காலம் தவம் சொய்தார். யாகத்துவன் முழந்து உணவு ருபார்த்து உணவு கூட்டுத் தொடர்வினர். துச்சாராம் தேவைந்திரிச் அந்தவர் வாடினில் வந்து துவங்குவது. பசி என்று கொல்லி அவ்வண்ணலைப் பெற்றுச் சென்றுவிட்டார். தான் வழங்கிய வீகவாம்ததிர் அதைப்பற்றிக் காலைப்படாயல் மீண்டும் மேஜை விருத்தி கீழ்க்கண்ட புரிந்தார். நேருங்காலம் சென்றது. முழுரூச்சான் தலைவர். தொடர்நததுக்காலாகத்துக் கடக்கூடி நவம் செய்தார். முழுவில் அவர் தலைவில்துநீரு பஞ்ச வழுந்தது. அப்புதை மேலிலூற்றி பெறுகிறார்கள் முகவைக்கக்கூடாரம் பொக்கக் குரும்பித்தது. தேவைகளும் யாற்றையிருந்து ஒளி குற்றினி. வெப்பந்தால் வந்தநீர். துவப்பம் காளாது எல்லோரும். சென்று பிரவர் தேவைி டி முறையிரி. கா. பிரவர்ஸ் காட்சி தந்தார். "நிகழாமிழ்வி முனிவரே" உம் தவதிலை பாம் புகழ்ச்சிறோம். துக்கடது பிரம்யிவி என்றும் பட்டத்தை அளிக்கின்றோம் வர்த்துங்க" என்று அருள்பிற்காரர். முனிவர் குவம் நீங்கிப் பிரம்யமளைக் கண்டு வளங்கினார். பல்லுக்கு நூல்மும், ஆற்றலும் கேண்டுமேல் வழக்கெட்டுப் பெற்றார். மேலும் அவர் பிரம்யமளைப் பாத்து "முனிவர்களுள் உயர்ந்த வசிலை முனிவரும் தன காக்கல் என்னைப் பிரம்யிவி என்றநிறுத்த வேண்டும்" என்றார். தேவைகளின் நலங்களுதி, வச்வட முனிவரும் தோன்றித் "தாக்கள் பிரம்யிவிலே. அதங்குமிய இலக்கணம் மூலம் எல்லாம் உம்மிடத்திருக்கலை. தவம் விடுது எடுவோக" என்றார்.

வரிஷ்டா வாயாள் பிரம்யிவிலி என்றநிறுத்தக்கப்பட்ட விசுவாமித்திரிவில் பெறுமூழ்கி பொறுத்த தக்கடை. முயன்றால் முடியாததுங்கி த? முபற்சி தாங்களையாக்கும்.

திருவா திருவ் அவையார் அந்தின் அப்பாற்றி

மாண்டரின் அன்மசபேற்றம்

இருந்த நங்கிரவீலை நூலாக்கா அவ்வார்த்தை

நூல் அன்மடவளிடம் தழு வேண்டும்,

இம், இது வேண்டும் என வெள்கீப் பாகங் களை நாடிப் பிராந்தங்களையில் கடுப்புக் கொய். தனி பொதுநாராகச் செய்யும் பிராந்தங்களையை வீட்ட பலப்போ வேந்து செய்யும் பிராந்தங்களையில் வளர்க்க வாதி காட். தலைவரால் சீவுமின் என அனுமதியைப் பட்ட அம் நடந் திப்போ போகலை புரியாக மற்றுவிட்டது. அம் ஏப்போ பிராந்த கொள்ள டிருந்தக் கோட்ட? நாட்டிற்காகவும், உடை சொல்த்திற்காகவும் பிராந்திக்கவேண்டும்.

“வோகா ரமச்சா காகிலோ பலந்து” என்று முறைகள் அனுமதித்து மக்களும் ராந்தியும் கீட்டமுடாக வாழ வேண்டுமென்று விஷயாக பிராந்திக்கவேண்டும்.

ஒன்றேன்றிரு தெப்பம் உள்ளிடன்றி, உபர் செல்லுமேல்லாம்
அன்றேன்றிரு பலித்தோர் முகம் பார் நல்லதும் உடம்
நன்றேன்றிரு கீடு நீங்காயலே நூக்கிரி பார
வன்பிரைன்றி மனமீ உடக்கே உபதீரம் தே.

ஒய்வோது நன்றோயார் கவிப்பது நில பின்றுவளை அளா வதற்குப் பிரித் தார்க்காக நூல்கூட்டுரையைப் பாகங் கொள்கொல்கி. மக்கள் என்றாக என ராஜும் தமக்கு வருப்பமான இல்ல கேவத்தின் போக்காகப்போ தகுந்ததிய நெந்தித்தகத்தியா மேன்றும், மேன்றும் உர சாடனம் செய்யமுடியும். சுதா சாலை கால முடி அழில் வயத்துடன் கடுப்பு இவ வாய்ப் பானிடப் பறவிலின் மக்கந்துவந்து, உவரீந்து உட்கீ போகல்வேண்டும். திரு மௌனா வி ராமன் வி நாம வகுந்தது

வேண்டும்.

“ராயில் ஆனா காகிலோ பலந்து” என்றுமுனைகள் எல்லா உயிர்களும் அலைத்தியோடும், பாதுகாப்பியோடும், மகிழ்ச் சியாக வைக்கவேண்டும். பிரகாநாதன் முன் பகவான் தோன்றி “வேண்டுப் பாதுகாப்பேன்” என்றும், அதன்து பிரகாநாதன் நான் ஏ சுக்கி ஏதென் எவ்வி தங்கள் முடம் ஆகையைப் பூர்த்தி செய்யவாராகியோ அதன் பம்புணைய மூட்டான். விபாராரியே ஆலான் வாய் நூலேன்றுமேனில் என உள்ளநிலை அலை கீழாங்கும் காட்டினாலும் தாநுங்கள் என்றான். அலையின் கலை முடம், புத்த, காத்தி, வந்திப்பும், நாலை காத்தின்றான். பட்டினத்தாரின் பின்னையும் பாடலை விடு வருக்கூடியில் போக்குவிளாடு.

அதிக சுக்கிருப்பை எதற்குத் திடையும் காத்து முலை அறியலை விடுமிகு வேலையும், பிழையுள வதற்குத் தாங்க என்ற காநாக சுக்கிருப்பை வந்திருந்த ரிஷ்கானா போக்கி “விரிச்சுடி முக்காவி செயிச்சுக்களோ!” என அகாந்தாள் நாரதா விரவாயிடுவி ரிடம் பிரன்று மலைம் மூட்ட நாலை துரிய அலையுமத்துகிழ்ச்சன் சுதந்தன்றி தலை எள் காலிஸ் கிடக்க வேண்டு மென்று புதுமிடப்பார். புயிரி ஏ சென்று கூன் சாத்தாத நிறைவேற்ற வேண்டு மென்றார். ராம்யு ஆயுதகிளான்தார்.

ஒருத்தது விளைக்குவையை அடை.

நாரத் சுருந்தவிட்டமும் சேல்யு
நா ந்தகைக் கறி அறுவடையென்கிற சரண
வடையெழுப் படி யோசனை பகர்கிறார்.
அசித்து நான் காலை ராமாநுக்கும், அனு
மறுக்கும் போர் நிகழ்ந்தது. அறுவடையென்கிற
தன் வாலினால் கோட்டை கட்டி அத
வுளி சுக்கிரமனான வெளியூடு கோட்டையென்
முது உட்கார்ந்து ராமநாம செழுபாம் செய்த
கார் அறுவடையூடு ரோமங்கள் எல்லாம் ராம
நாம மொனாக இருந்துபோனால் ராம
வூடையென்கிற நீர் அம்புகள் ரோமத்தை நொடி
ஏற்றுபவில்லை. ராம் காலைக்கும் ஒய்யு
இறுதியில் நான் விரதத்தின் மீது சக்தி
பால்மோக்கங்கள் வழியிருக்க. உடனே சேவை
கள் ஒழிவந்து கல்லனா அபா நிறுத்தின்,
ஏற்றுவர் விரதாமிந்திரரேப் பார்த்து ரதுந
தன் உங்கள் காலையில் விழுந்து நமஶ்ச
காயும் சேம்பிறான். நாலை நாலையிலே
விடக்கிறது. முளிவிஞாம் திருப்தி புற்றார்.
ராம் அறுவடையை நோக்கி “வட்டமால் வால்
வைப் பட்டினை வேல்லெழுதியவில்லை”
என்றார். அநாளை “ராமாவனி ராமாவனி
பேரியூ” உங்கள் நாமத்துக்கு முன்னால்
நீங்கள் ஒன்றும் சேய்யும்படியாகும் என்றும்,
நீங்கள் நீங்கள் நாமத்திற்கு முக்கியமாகத்து

“நாமத்திற்கு நாமத்திற்கு நாமத்திற்கு நிதிகளில் நிதிக்குமிருந்து
பார்த்தந்து பாசுபதம் அருள் செய்துவள் - பக்ரா உள்ளிர
கீரதந்து அன்று குப்பையும் நீ வெள்ளுத்தால் தில்லை அள்ளுத்து
குறுதலுக்கு ஒட்டபட்டி திருப்பது அள்ளிரா நம்தும் சமாக்கயபே”

நம்மில் பல்லி வாழுவேன்றியு
இனம் வயதின் சக்காதைமரம் அறுவடையூடு
சுங்கோடுமூடு வாழுமாம். இறைவழிபாடு,
ஏன்றிக்குவண்ணி வயது போய் கண்டி

“தந்தி நா நந்து ஒரு கிழவாருக்கை கோஷுவன்றி
போன்றிருமிக் குங்கி நிருத்தேற் - வாதுநந்தி
ஒயாறு காப்பாற பாப்பாற ஓயுதை
ஆயாறு வாபால காந்தி”

எழுதிக் கூற வேண்டும் - உ அவ்வாயை அந்தி.

மென்று புரியுதல்லவா.

பெறுதற்கு அரிசு வாஷ்டப்பிறவு
எடுத்த நூல் எட்டுவைப் பக்குவப்படுத்தே
நான் யாரே ஏன் பிறு, இலாங்கூன்
இவற்றைக் கழுவதையில் சேர்முடியுமா?
போன்ற விளாக்கமான எழுது தத்துவ
விசாரம் செய்யுவேண்டும். நான் எப்போ
உடலோ. அதை இயக்கும் உ பிறோ
இல்லால். நான் என்பது ஆன்மா.
ஒவ்வொரு உபரிஞ்சும் உள்ளாறுமுய
ஆள்ளும் ஒவ்வொரு மலைக்குநாள் இலங்காறுப
கேள்வாந்தி தான் உயர்ந்தவன். வசதி
புனிதவள் என காலம் கேள்கிறான்.
வல்லை உபரிக்கணாயார். சமநோக்கில்
ஈன்பு காட்ட வேண்டும். மேல்பிராக்
உடிய உவங்களை கோல் உள்ள அபாவா
களைபும் நேசி. வள்ளங்கள் போதேல்லோம் உ
வடித்தேன்” என்ற பக்குவை ஏற்று
வேங்கும். ஆள்ளும் ஏற்றில்லோரும்.
தேவேஷமயமயவேயு. உலைபின்ன நூல்கு,
இன்னாக்களால் அது பாதுப்பட்டமாலு
நிறுதாவதெரங்காயனர் இருக், எனவே ப
பிரபுவிலே; மங்காரங்கா அறிபு; விதமுறிபு
க்குச்சிரா.

காக்கத்தில் செய்வோட் எளத் தவறான
கொள்கை கோண்டிருப்பார். அறையு
போக்கு ஜூயாக்கன் கா வர்கோன் ஸ்
பின்வரும் பாடல்கள் உதவுகி.

நாம் என்னதான் பாவுங்கள் செய்திருப்பிலூம் அதை உணர்ந்து, திருந்த மனமுறை, கண்ணாரி மல்கி, உள்ளான்போடு அவன் நாமத்தை ஒந்வேள் பாவும் குறைய வாப்பிபுண்டென்று சித்தரா ஒருவர் கூறுகிறார்.

“நாங்கும் முன்றாம் எட்டாடா, அனாதீயான மந்தரம்
நெஞ்சுசேல நிலைநிலை மொன்றே நி எட்டுச் சொரிப்பிரீர்ஸ்
பஞ்சாநா பாதகங்கள் நாறு கோடி செய்யிலூம்
பந்த போல் புறக்குமென்று நான்மனைகள் பல்லுப்போ”

(தேவாடநாம்...)

விளக்கு ஏற்ற வேண்டும்

விலிஸஸாவில் கூறுகின்ற நந்திரன் என்ற சிறுநூசன் கோடுநுகோல் ஆட்சி படித்து வந்தான். “இன் நந்த ஆறுபவிப்பதே வாழ்வின் பயன்” என்ற எண்ணாத்தேவே அவன் நாட்களைக் கழித்து வந்தான்.

ஒருங்கள் அருகியுள்ள கிராந்தில் சீல வேலைகளைக் கவனிக்க அந்த அருசன் சென்றிந்தான். மாலையில் அருவிமலைக்குத் திரும்பிக்கூலம்போன்றான் உணவாலீயார்ட் ஓரு முத்துவர் தனது மகநூடன் சேன்று மொன்றிட்டு, போன்ற நந்தபிடம் “அப்பா! பகுப்பொழுது போய்விட து இரவு வந்துகொள்ளுதல்கிறது இன்னும் விட்டால் விளக்கு ஏற்றுவிட்டான் விட்டுவிட இருள் ஒழுந்தருக்கும் வாருக்கள் விழாராகி, போகலாம்” என்று சோன்னிக்கொண்டிட நால்நடையுடன் விவரங்கள் சொன்னும் மறைந்தான்.

இந்தச் சோந்தன் தன்னவரும் இயல்பாகப் பேர்மக்கடியழுதான். ஆயினும் இதைக் கேட்ட அருவன் கிராந்தினாலையை உள்ளத்தில் அவனு பெருமாறுதலை ஏற்றுத்திட, இள்ப வாழ்க்கையில் மூட்டிட்டிட, அருவுக்கு, ஆஸ்த காந்து இருப்பதாகத் தேவன்றிப்பது.

“இந்தச் சிறுப்பன் கூறிப் வாற்றுத்தகளில் பேரிப் புண்ணம் அடங்கியிருக்கிறது. என வாரிப்ப பந்தும் மழிப்புவட்டது. யாழ்க்கைப்பான் குட்டிப்புஷுபி; கூருப்புக்கிளி; து. ஆயினும் என் உள்ளாயாக்கி. இவ்வாந்தில் நூன் விளக்கை நாள் ஏற்றி ஒளிர்வது செய்யாமல் வாளா இருக்கவில்லை. இடம், இலாக் நிலையும், வாழ்வையும் கடமையில்லம்கூட ஏதும் ஏதுமாகும் செய்யாமல் இருக்கின்றிருள். என் முறையை என்னவென்று சொல்லவேன்” என்று கிருந்தனாந்தருள் ஆராய்ந்தான்.

உடனின் காலன் தீவில்லையுத்தைக் காரணதான். பிருந்தாவனம் சொன்றான். அவன் கால யெல்லாக்கைக்கோள்கு கிருந்தனான் ஜோயின்ஸ்க் கட்டிடங்களான். மிருந்த செல்களுத்தை எளிப்பவிகளாக்கு வாரி வழங்கினான். கால ப்ரைஸ் பெருக்கு வாழ்வையை நடத்தினான். பிரிகாலத்தில் மக்கள் அவனை “வாண பாபு” என்று அழைத்தார்கள். ஒரு சாதாரண சம்பவம் காலன் வாழ்க்கையையீ யார்க்கி அலைக்குவிட்டது.

**கெட்டவரமளிக்கும் பின்னொயார் பட்டிக்
கற்பக விநாயகர் பெருஞ்சம்
நிகு க. ந. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள்**

தமிழ்நாட்டில் காலைக்குடி வள்ளு
வையில்லூந்து கானர் (18) புதியோட்டுக்
கிடோயிற்று பதாலைவில் பீரியையா
பட்டி என்கின்ற ஒரு மீண் கிராமத்தில்
குயம்புநாக்குக் கோயில்கொண்டு ஏழந்
கருளி இருப்பா. “கேட்டவருமானிக்கும்
கற்கவினாபக்கு” ஆவர்.

பிள்ளையார் பட்டியல் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ கற்றுக்கல்விநாயகரின் தீருக்கோயில், ஒது குடைவரைக் கோயில்களும் யங்கலையம் குன்ற்கு ஒரு கோயிலைபும் கற்பகவ்நாயகர் விக்கிரகந்தலருயும் சிறு வீரர் என்றும் விளக்கியெந்ததற்கும், வடி வகுமத்துள்ளே முற்றால்தான் பால்டியாகவும்,

“கற்பகதநுவே போலக் கேட்ட வரம் அனுமதித்தும் நல்லதுவதால் “கற்பக விநாபகர்” என்ற பெயர் காணப்பெற்றால் அவையானதை என்னாம். “தேவி விவாமங்களிலிருந்தும் காணப்படுகின்றது.

க. காக்தூத் கும் பால் காக்கங்களிலிருப்பு
விநாயகர் வழிபாடு ரோஜையூபாட்டு மில்லன்

வந்தின்றும், அன்னாரு உலகில் மாண்பு
படும் விநாட்கீ படியம்பழுவன் காலத்தால்
முந்திப்பதுவிடம், உ எக்குந்தன் முதலாவது
பெள்ளையாராகவும் ஏழைமுறிலுப்பது,
கஞ்சகவிநாபகரன் படிவலியாகும்,

கந்திக் விநாப்பாரின் படிமத்தை,
வாழ்வுக்கமைத்து சீர்ப்பியார். அதன் காரணத்திலேயே அவர்கள் கூக்கெப்பொழுத்தைத் தெய்க்க கூல்
போன்ற செதுக்கெப்புவோன்று “கங்காட்டு”
கோள்கெப்புப்புறவைக் (கோஞ்சிராஸ்) என்ற
அவர்கள் கூக்கெப்பொழுத்தை கீழ்ப் பகுப் பூங்
யான்குடி முதல் 5 கலை கூற்றுரைன்று வரை
புறக்காக்குத்தில் இருந்த தூய்மை வரிவடிவ
வெழுத்துடை தெரிவுக்கு.

எனவே கற்பதினிடமாகவர்க் கபு
மத்தை உறுப்புக்கூடியாலும் சற்று ஏதும்
ஒன்றும் கி.பி. 4-ஆம் காலங்களிலே விவச
சபையும், க. எகிள் திருக்குடி கூடுமிழுடன்
கணார்த்தி வத்தாயுமின் பாலாந்தோ
திருக்குடி மட்டுமே க. எகிள், ஒன்று போ
கணாயன் பட்டியல்களும் மற்றும் கல்வி
கால் எப்பாலியும் காணார்த்தி ஸ்ரீராஜ,
பூப்பால் என்றாலத்தீருவர்கள் விநாயகர் வ
விக்ரைக் குடியிருப்புகளிலே காட்டுவதைக்
குப்பட்டுள்ளது.

பின்னாலை பட்டியிழுங்கள் கறுக
விரையக் காட்டுத்தில் இரண்டு வகைகள்
மீண்டும் இருப்பது தவிப்பெழும் சிறுப்
பாக்கு குறிப்பிடக்கூடது. முன்றும் தகுக
மேயப்பிள்ளைகளில் உள்ள விநாயகரி படியான
களில் நான்கு வகையான ஜிவுப்பாக்கா பாக்
காவாக நூல் கிடைக்கவேண்டும் சொல்லு “ஜிவு
காங்” என்று தறிப்பிடிவைம். இதனால்கூட

கூரல்வினாய் உப்புக்கிளி டாக் குமார்கானு.

தேவ்வீக ஆற்றாகலை மிகுவிந்துக் காட்டும் போருட்டு பிற்காலத்தில் ஈகைகளின் எண்ணிட மனையை அதிகாப்படுத்தி படிமம் அளிமத்துள்ளனர் போன்றும். ஒதுக் காற் றாஸ்தீரை வாகூப்பிடியிர் முழுத்து வந்த “சீருத்தொன்ட்டா” அங்கிருந்து மொன்றி வந்த விநாயகர் விக்கிரக்கிறீர் எ வகுத்தில் முதலாவது என்ற எண்ணம் பரவலாக திருக்கல்லிடத்

இருப்பினும்கூட சுதாநிலையில் உள்ள
பழுமத்தில் நான்று மூக்கள் உள்ளனன.
ஒது வெளியூட்டி பிரதிபலித்த என்று
கேள்வியில்லையிருந்து.

மேலை துறிப்பிடாக்கள் ஆலை கர
கண்ணு யாறும் வாய்வி நூனாள் திருக்கோயில்
திருவாக்க அமைந்திருக்கும் பிறிமுகவுத்
திரு கொயைப்பா நூதிப்பின் உடனா விளம்புப்
பல்ளைகுடில் அறிசுமைகளைய என்க
இங்கு நடந்துக்கொ கூதக்கூத்து.

பிரச்சனையாக படியிலே வோயிக் கொண்டு கூற தூதுவிரியுக்குக் “கந்தகக் கல்வர்த்தின்” எழுதுத்தீர்ஜன அழியேல் இங்கு உறிப்பிடுவது என்ற பொறுத்தமாக திருக்கும் “ஏற்புத்தப்பட விவரம் காட்டி விடுவது” எடுத்தால் கு விரல், ஆற்கால என்பதற்கு முதலாந்து தலை விடுவது விளையான்மையை கண்டு சிறப் பேர்களா.

இதுவாது 1990-ஆம் ஆண்டிருப்பு காலை திட்டங்களில் அடிப்படை மனிசீஸ்ரூ என்றும்கூலம் கனம் என்றால் தீர்க்காட் செப்புது தஞ்சைப் பேரியகோயில் திரிவெள்ளும் தினாவை செப்பதுவின் தஞ்சைப் பால் தீர் பி தத்தீந் நிலைறுகொண்டு அநேகது பின்னாட்டியர் பட்டியோவாரா ஜில்லாவில் "திருவெள்ளுக்காட்" போவதா என்று தீர்மானிப்பதற்கு முன் வாய்ப் போவலாம் என்பதை, ஒரு கால் டட்டிந்திரி கீ யிக்கும் கூ அவன் இரண்டிற் கோயில்களும் ஏழைம் தூரையில் உடையும்

திருப்பதாகக் கூறினார். இன்னும் ஒன்றையும் சொன்னார் "சர் நிங்கள் எவ்வுடைய தலைசாலை அடிய படித்தால் தான் கேள்வுமிக்கதாக போக முடியும் என்று கூறினார் அடிப்படை உடனில் புதிய பல்துபிப்பிடத்தில் ஸ்ரீபு போகும் வாண்டிபில் ஏறிக்கோள்கள் விதிபாட்டு நிதி தரிப்படத்தில் மன்றும் ஒரு கூட்டுறவு விவாரித்துவும். அதை சொன்னார் கார் நிங்கள் காலாக்குத் தெள்ளு அங்கு குந்து பிள்ளையார் படித்து விவகையும் முல்லை என்றார் அபாருமே தாழ்பொறும் பிள்ளைபாரப்பட்டு வந்து செய்திடும். இங்கே எம்பெரும்வளின் நிறுத்துவங்களில் கால வகை கருவளி ம் என்ன சென்று மனமார் வழிபட்டேன். அப்பே, மலையிலே மிகவுமிகிய அளவிலே பிள்ளைபாரின் தீடுவநுவும் சேதுமயப்பட்டிருக்கிற மலைகு பிரமித்து விட்டு விட அத்தனை பேரியதுமைன் ஓள்ளுக்கு மேலாகவிட்டது. பேரையும் வகை வகையாகவே என்று சுதா கோவிஞர்களின் நிதிகளுக்கு வருப்புப்பேர் தேரியவில்லை. வந்துபக்குந்துபிப் பாடல்களை என்னும் அங்கிருந்து பாடுகேள்ள காலவை கால கோவில் பூட்டுவதற்குமிகு போர்யாய்வு கூடும். தான் வர்ணாக்கள் காலியிலும் குஸபத்துன்னும் வெள்ளபேந்திரு... அப்பொழுது வகை வகையில் பேர் அப்பாறுக்குத் தெருத்துது. சரி எந்த நிடத்தில் நின்றபடியே அடியெனிடியுள்ள பலை, எதுக் கணக்கு பாட்டித்தள் ம்கவும் இத்தட்டான் நிலையில் இருப்பதற்கு உணர்வு கிடைத். அதுவது கொவிலை இருந்து வாய்வு செல்லன செல்லக் கூடியது மட்டுமிகு ஆக. வேறுவழிபிலின்றி பீள்ளும் பிள்ளை பாரா வகைகளைப்போன்று விட்டு; எனது அடியேன் பீடிப்பதை விடு விரும்புவதற்கு என்றார் மலைக்குவையும் என்றார் மலைக்குவையும் என் பல்லிப்பிடித்துப்

புறப்பட்டு ஒரு சில மார் தூரம் நகாந்தர்க்குப்
பேசி என்ன அச்சியம் ஒருஞர் கீர்த்தி சார்! என்று அழைக்கும் ஒத்து என்
செவியிருப்பத்து தீரும்பிப் பாந்திரேன் ஒரு
அந்தஸ்தப் பேரியவர் சார் உங்களைத்
நான் அழைக்கவிட்டேன் என்று மீண்டும்
சொல்ளார். சரி என்ன என்ற விசுவத்தூர் ஸ்
அவர் அருகாமையிற் சென் ரேன்.
சென்றதும் அவர் வாழிய வரித்துத்
என்னைத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. “அவர்
கொண்டவார்” இப்பேர் என்னிடத்தில் வருப
வாக்கி பாரும் பச்சை ஸ் செல்லக்கூடாது.
ஆகவே இந்தாங்க அழுது, பச்சை, ஆகே,
இறும்மீண்ற கைப்பில் துண்ணிரி
அருந்தும், காத்து ஸ் ஸ்டி முன்னாறுமுள்ள
நிலையைப்படிக் காட்டி இத்திசைறை நேரம்
ஏய்வெடுத்துக் கொள்ளும் ஸிஸி நீ போக

இவ்விடம் இத்திருஞ்செல்லாம் என்று கூறியனர் ஆஸப்பக்கமாகச் சேன்றார். அடுத்தென் அழகானானாகி அவசராத்திசேப்பு பின் தின்னண்டுவில் ஈட்காந்து இளைப் பாரிசேன் 4.30மணிமினவில் வண்டி நிற்கு பிடிம் செல்கிறான். சொன்னார்கள் சொன்னா செல்லும் வள்ளாசீறிது நேரத்தில் வட்டு விடும் என்றார்கள். அப்படியே வண்டி 10 மிமிட்சில் வந்தது. கால்விழுப்பு என்னிடத் துறப்பும் தீவிரச் செல்லும் போன்ற விடுதல்.

இதுவரை பின்னாலாயாப்படிக்கு ஆறுத்தவைகள் ரென்று வந்தும் அவர்து கிருஷ்ணர் என்பதே எனது எண்ணதா? இப்போது ஆவாயார் மிகவும் நவீனமயமாகக்கட்டுவின்று என்பது சூழி ஏன் தக்கச்சு?

சுமாரி சிற்குணவை

ஒரு சமயம் இரு கலோதுர்கள் பேர்ந்து வாழும்தங்கள். ஒருவன் கனிசன் மற்றுவன் இன்றைப் பெரிய குழுசன். அவையிற் கஞ்சாத்துறை மார்ஜனியாக அவர்களிடம் இருந்த எதையும் அவர்கள் கணு விகிக்கவே இல்லை. சீக்கத்தின் நன்னா கிராமத்தில் வயது மூலிகீர்தி ஏற்றுவது காலோதுர்களைக் கொல்லிப்பட்டாரால். முதல் ரட்சோதுர் கட்டாயம் அந்த சென்றாலோவையும் இல்லைத்து. பல்ல மூலாவு கொயிய அவதாகது விருப்பம் வில்லை. மூக்கவே அவன் நடந்து சென்றான். சீக்கரி எழுத்துநந்து விளக்கை ஏற்றி கொட்டு, பயணமுறை நூபர்ந்தான். இல்லைய ரகோதுரன் அவன் வருபிய விளக்கை அவளைத்தான்; எனவினையும் செல்லுகிற்கூ அவாதாக்கு விழுப்பாரின்மொன் விளக்கை வையால் அவனைத்தபோது, ஒரு தேள் அவனுக்க கொட்டுப்பது. அவன் வளியால் தூத்துக்கால் அவனமலி யேற்றுக்குப்பீன் வாய்மங்கநவு நட்ரும் சுற்றும் கூட்டுத் தோற்று பெரிய கற்சன் வெளியீடு. நிறுவனதுக் கண்டான். நம்பி கேட்டான். “அவன்னா அந்த இடத்துக்குறர சென்றிரா?” இல்லை. விளக்கை அவனாத்துவின் பாயா இல்லைபா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளந்த நிரும்பி வந்தேன். “என்ன என்னை நிது? என்ன வேஷ்டு விட்டார்கள்? போய்விட உத் தஞ்சுகிறியவோ? மேற்படி வங்காவு தேவந்திருக்குது? என்றான் தமிழ் போராசைப்பும் காந்தியநூலும் உள்ள இடத்தில் மரமுச்சரியை தீர்த்து

திருவரதவூர்த்தினும் திருவிவம்பாவையும்

தகு தா. நாளைநம்பி அவைவர்:

திருப்பெருங்குறையிலே, தமிழ்மால் தடுத்தாட்கொள்ளப் பெற்றவரான திருவாத வூர்த்திகளை, மேஜூம் சிசுகாஸம் இப்புதூகை கிளை முங்கீரசெப்பு, நமது புதைப்புப் பாடச் செய்தல் கோஞ்சூர் என்ஜூங் பெப்புங்

கருணாக்கரிஸால், சிலபிடங்கள் அவையைப் புலிபூராகிய சிதம்பரத்துக்கு வருஷாராம், அங்கீக அவர்து சிவாபுபுரியால் முதல் உண்டாதும் என்றும் நீருவருள் பிரசின் பூரி.

“..... வித்தக உணக்கங் கண்பால் செய்யுணர்வுக்காற்றிதாம்; கீழ்க்கண்ட ஒத்திடும் விவாபுபுரி முதலியம் பலத்தில் உண்டாம்”

என்கிறு பூர்வம்.

எனவே, பல நல்களுக்கும் யாத் தினர செய்து கூட தலைக்களிலும் சிலபெறு மானைப் பாடத் திருவாசகத்தேன் மழை போன்றுகொண்டு, திருவங்கண்மையைக் குச் சென்று சேருகின்றார்.

சிலபெறுமானாலும் புகலைப்பாடுக்கொண்டு, நீராட்சி சென்று கோபில்களில் சிவவழி பாடு செய்து கூம் வேலன்டும் வரந்தருமாறு வேண்டிச் செல்லுதை வாதவூர்த்திகள் அவதாரியியர்.

தக்கபிருத்து இளைறாற்றிடம் செர்வாட் மாலைநிலை, மார்காறி மாதநத்தில், அவ்வார வூக்கள் கங்கிலிப்பெண்கள், அழியாகலையில் எழுந்து ஒருவரைப்பாருவார் துயிலேடுபேரி.

தகுநால், இகாசக்கு வசாவதும் இணைவனை, அவைது புதைப்பு பெண்கள் இணைப்போடு பாடுவதுபுரியுறுதான் நிறு வேம்பாகவைப் பால்க்கணாப் பால் அவர்களிடம் கோரும் கிருமியிருப்பது.

“மார்காறி மாத ரேல்லாம் மார்காற்த த்தீகள் தங்களில் அதிகாரமுள்ள வீண்டுதியாப் புதைக்கள் மும்பில் மேதது மனைகள்தொரும் அனுமத்து, இருங்கிணித்தான் போகு; இவ்வ கும்பியுக்கூடுப் புறைந்தும் ஆடல் செய்வார்.”

அன்காவார் இயல்புமன்றப்பார், ஆடுகவுட புதன்றதாக மன்றப்பார் ‘திருவிவம்பாவை’ வாசகம் பேசி.....”

பெண்கள் தமிழன் ஒருவரை பொருள்ள துவிலேழுபேபி, நீராட்சியும் சில பெருமான் புகழ்பாடுயும் ஆஸ்யந்த சிசுக்கு கோருகு குமக்கு வேண்டிய வரங்களைப் பெறுவதாகத் திருவிவம்பாவைப்பாட்சிகள் அமைந்திருக்கின்றன

என்பது திருவாதவூர்த்திகள் பூர்வாக, எழுந்து நீராட்சிக்கென்று ஆஸ்யந்தாருவது இருபாலாருக்கும் பொதுவானதே; திரு வெள்ளாகவைப் பாட்சியானும் அம்மாரை வன்பது தெளிவு.

அபீதும், அபிதும், அதிகாலையில்

மேஜூம், இருவாதவூர்த்திகள் நிறு கொடி மாக்கவுட் பாட்சிகளைப் பாடுவதற்கு முன்பே, பிரச்சி முகாந்தகாலம் என்று

பக்தவர்கள் உவர்வாம் அண்டவைச் சீருப்பிடர்.

சோலைப்பெறும் மார்கழிமாதத்தில் முக்கியாக, அதிகாஸலயில் வழந்து நீராடு சென்று சிவபெருமானவை வழிப்படு நோன்பு இந்து அருள்பெறும் வழக்கம் சைவ சமய மக்களிடமிருந்து வழந்து வந்துள்ளதை நாம் அறியப்படுகிறது.

யாத்ரைகளுக்குள்ளே கிருஷ்ண பகவான் மார்கழி மாதாக விளங்குவியர் என்பதும் நாம் அறிவிலோ.

அவற்றிடம், வாழ்க்கைநேற்யாக அமைந்த நமது சைவநேற்றிலோ, நோன்பு துவப்பழும் பஞ்சமும் குளிரும் நிறைந்த மார்கழி மாதத்திலே இத்துறைப்பங்களிலிருந்து மீள்வதற்கு உபாயாகச் சைவ மக்கள், சிவபெருமானை மெய்யள்போடு வழிபட்டு அருள் பெறுவதைத் திருக்க்யாகக் கொண்டிருக்கலாம்.

தீர்த்த ஏற்பாடு பழக்கத் திருவாத வூர்த்தியின் திருவெழுப்பானைப் பாடல்களைப் பாடியிருக்கின்றார். முடிவிலிலோ பெறுவதற்காகச் சிவஞானகளை வேண்டிப் பாடுகின்ற மனிப்பெண்களில் ஒருவராகத் திருவாத வூர்த்தியை விளங்குகின்றார்.

ஆனாம்கள் இறைவனது தீருவருளை, நான்காக புகநூற் பாடி துமஸு பிரைப்பெறுகூட்டலை நீந்த இறைவன் ஒடியைச் சேருவது திருவெழுப்பானையில் உட்போருளாயிறது.

தூக்கோவமனிகப்பிரவி நிடைக்கப் பெறுவதன் பேறாக இனி மேலும் பிரவி சௌராம், பிரவிக்கடலை நீந்துவதற்கு அவுடை சேர்வேண்டும். மாதையாகவே இறைவில் யிடந்து நமது பிரவிப் பயனை விளங்கக்கூடியது.

சிவபெருமானுக்கு நாம் அவைகள், அடியவர்கள், அதனால் ஏனைய அடியார்களோடு சேர்ந்து நாமும் இறைவனை நிரூபித்து அவள்கள் பேற்வேண்டும்.

பேர்ஸனால், பொதுவாக சிரங்கள்

எம்மேத் துபிலைழுப்புவதற்காகவே, கோரிகள் கஷ்யலின்றன, கோயில் களின் மன்ற ஏலிக்கிறது. அமுலே அக் காலையில் மேற்கும் சிக்க்கரை பெய்து காலத்தைப் போக்காயால் எழுந்து கேள்வி கந்தக்குச் சென்று வழிபாடு செய்ய வேண்டும்.

நாம் இவராவைவை வணக்குவதற்கு அவள்கு அவளைத் தெய்வபார்க்கலையும் வளர்க்கவேண்டும்.

புதுமூர்க்குப் பலழைமயாகவும் புதுமைக்குப் புதுமையாகவும் உள்ள ஓர் பெருமானை, வேதமுதல்வனை, ஒப்பற்ற தலைவனை நாம் வழிபடவேண்டும்.

அறிமானலைவேளா, யன ஒருங்கால் பட்டோடு இசுறுவளக்கம் பெய்வதற்கு ஏற்றதாகும். அதுவால், இத்தனை நின்கி எழுந்தகுடிம் சிவபெருமானது சிந்தனை போடி நீராட, அவன் புகழைப் பாடக் கொண்டு அமைப் பரிசுவாடுகளைச் செல்கிறும்.

மும்மலைந்தத்திலிருந்து எம்மை விடுவிப்பதற்காக ஒருந்தோழில்புந்து திருவிளையாடல் செய்கின்ற சிவபெருமானை அன்றோடு வழிபட்டின்றும்.

மார்கழியில் நாம் நீராடும்போதே மழைபொழியும். மின்னழைப் பிடியாம் நீண்டாதும். பிரின்கள் எப்பிராட்டியின் தீடை அழக்கண்ணும் இடி பாதசீலம்பெயர்வினைப், அவள் நாம்கு வழக்கும் திருவருள் போல மழைப்பண்ணும் நாம் அழைப்பவிட்டின்போய்.

சிவபெருமானை வழிபட்டு அவளுடு திருவருளைப் பெற்றுவிட்டோமா வாடி அவுடையும் பணிவையிட சேய்து கொள்ளமுடிப்பொமாளால் நமக்கு வேறு பேறு என்ன வேண்டும்? அதுவே கீரதாம!

இவ்வாறு, தீருவிவம் பாலைப்

பாடல்கள்மூலம் சிலபெறுமாலோட் பாடு
அருளிய திருவாதவுழிகள், அப்பாடல்
கள் மூலம் சிலபெறுமாலே வணங்கி
அனுள் பெறுமாறு மைக்கு வறிகாட்டி

அஞ்சிக்குறை.

திருவாசகம் என்குந் தேனின் ஒபு
துவரியாகத் 'திருவெம்பாலை' திகா
கீல்யூது

"பிறவிப் பெஞ்சகடல் நீந்துவர், நீந்தார் இறைவண்டி ரோதார்"

-குறள்.

6-

அறுநாங்கூர வேல் ஓன்யின் நூலாக்கட்டி வழியே!

அறுநாங்கூர அப்பாலைக்கு ஒர் அற்புதர் மாமாலை

ஆற்றங்கூர வேலாலேன ஜெய்யாலை வருகிறார்
அப்பாத்திலைந் தீர்த்தீடவே பவனி வருகிறார்
ஆற்றுமுக சிவலலைன பவனி வருகிறார்
அவைங்காலை போக்கிடுவெபவனி வருகிறார்
அங்காதாரைக் கந்தனே பவனி வருகிறார்
உண்ணப்பரி திருமிடுவெபவனி வருகிறார்
ஏஞ்சிதிக் கந்தனே பவனி வருகிறார்
சஞ்சலங்கள் போக்கிடவே பவனி வருகிறார்
வள்ளீ மணாளனோ பவனி வருகிறார்
வள்ளுவிளைகளி போட்டிடலை பவனி வருகிறார்
தேயப்பாலைக் கணவளை பவனி வருகிறார்
தீரா விலைகளி திருமிடுவே பவனி வருகிறார்
பார்க்காவடி முருகனீஸ பவனி வருகிறார்
பாலங்களைப் போக்கிடவே பவனி வருகிறார்
ஐயனாலை சோதுவே பவனி வருகிறார்
தீரா நோப் தீர்த்தீடலே பவனி வருகிறார்
நீல மயில் வாயலை பவனி வருகிறார்
நினைவுள்ளம் தந்தி இல் பவனி வருகிறார்
செழிலை, சயாக்காலை, காந்தி தந்தி சே பவனி வருகிறார்
அடியுப்பகூர அப்பாலைக்கு ஒப்பிரம் கோடி ரூபாய்கள்,

- 5 - தனவெட்டுக்கலி

நூலாக்கட்டி பெஞ்சகடல் அப்பாலைக்கு அப்புவாரம்,

வருடாந்த திருவாசக விழாவின் பொழுது சமயகுரவர் உருவப்படங்கள் வழைமேபோல ஆலயத்திலிருந்து மங்கள வாத்தியத்துடன் ஆச்சிரமத்திற்கு அடியார்கள் புடைக்குழ ஊர்வலமாக எடுத்து வரப்படும் எழில் மிகுந்த காட்சி.

2006ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற முருகேச சுவாமிகளின் ஒன்பதாவது குருபூசைத்தின நிகழ்வில் அறுபத்து மூவர் குருபூசை சிறப்பாக இடம்பெற்றவேளை முருகேச சுவாமிகளின் தொண்டன் திரு. ஆ. அருணாசலம் அவர்கள் தீபவிளக்குடன் காணப்படுகின்றார்.

அநுட்கவி சீ. விநாசித்தும்பிப்புவன்...

வெள்ளி டி. வாழவாண் அவர்கள்

பார்க்காலம் அடிப்பட வழவேற்றுக் கிறப்புமிக்கது அநுட்கவிலைகளுடைய மீது மீது வாழும். நூல்வான் அவரது அடிப்பட வரவாற்று நம் வகுப்பார்வைக்குப் புதிய படிம் வகையில் ஏவுவோரு கோண்களிலும் பார்த்துக் கண்டியலாம். அநை வகையில் அநுட்கவி ஆடியார்களின் பார்வையில் அவரது பரிமானம் எவ்வ தலைப்பின் கீழ் அவரது அடிப்பட வரவாற் பின் பீஸ் விடபாங்கலா நாம் உரைக் கூடியதாக உள்ளது அநுநாக்குவின் அவர்களின் அவர்களின் கண்ணி கண்ணி நி... வித்தியனி R.A (Hindi)

வெள்ளி கொடுத்தவர் தீரு தூணோ ரந்துரோயம் (J.P.)

பிரதிப்பிடும் ஒழுக்காற்று அந்தமார் (Doubtful Child symptom) பாஸ் பாக்ஸைக் கடுக.

உண்மையான டகாள்களைக் கண்பது அரிது. அநிலும் காலி வாழும் காலி அரிது. அதி லூப் அலை மீது பூதும் வைப்பார் ஜூம் அடிப் பேர்ப்பும் வைப்பார் அரிது. அதிலும் பேர்வைது என்னவென்று அந்தவகையை மொள்களின் மீத்துமிபான நூல்களிக் கண்பக்கால் பாடுதிரும் வேலது அரும்.

வினா- அநுட்கவி ஆயாவும்தாம் உடம்புமாக்கலும் இடைபேரான தோடை எத்தனைபது? விடை- அநுட்கவி விநாசித்தும்பிலைபா என்க மால்கீக்கத்துடை என்ற மன்று பின்தும் அறுவிடுவதி.

வினா- தூந்துவாய் தோட்டுதல் பேர்வை அடிப்படவில் ஜூதாக்கையில் ஒல்லிக்காதும் ஏவுவோரா பாக்கல் அன்னி என்றார். கூப்புவாய் என்னும் கண்ணி வொக்கக் கீழ்க்கீ அவுவைக் குருவாகக் காணப்படும் காரணமாற் எதுவேனோ அறியல்லா?

விடை- குறு என்பதான் பேர்வை அடிப்படவாற்று, அடிப்படு பேர்க்காலானத்தை அறுள்ளார். மீண் வாழும் இன்றைப் பாடுவுக்கு முன்பு நான் வாழுத்த அநுநாள்வாழ்வை அடிப்படு பேர்க்காலானத்தை அறியுறவு அடிப்படவில் ஜூதா என்பதால் மூடு அவும் ஆப்பற தீ க்கீல் என்றது ஜூதா என்னார் இக்கீல்.

நூல் சிந்தக்கீலங் அதுவே என் வாழ்வை.

வினா:- உங்களுடு அந்தான வாழ்வு எக்ஷன்கபநு? அதை எவ்வாறு ஜயா போக்கினார்? விளம்புக்காக காரமுடியுமா?

விடை:- ஆம், இதற்கு எனது கடந்த கால வாழ்க்கைபற்றிச் சம்மு அல்லிப்பார்க்க வேண்டும். நான் ப்ராந்தே இடம் சுருளைகளையேற்றி வேலையை, சிறுவர்தினில் எமது தலைதுப்பால் வரதானார் அம்பாளிடம் யான் மிகுந்த பக்த தொண்டவன். திருமணம் சாலகச்சீரியில் இடம் பெற்றியின் சங்கநிழானை யிருமிளாட்டி அம்மன் ஆலயத்தில் யீதுள்ள மடுபாடுகாரங்களாகத் தலைவரான் பொறுப்பை ஏற்றிரேன். தேவிபின் அருளால் என்னைக் கருவ்பாகக் கொண்டு ஒருகாலப்பூசையுடன் சிறிய கொட்டில் கோயிலாக இருந்த ஆலயம் மூலமுகாலைப் பூசையுடன் கோட்டும் உள்ளிட்ட கட்டிடவளர்க்கிய ஸ் சாமா சுராக் டானிகள், அறாக்கொண்ட நலைபங்கள் என முப்பரிமாண வளைச்சிகள்டது. மூலப்பூட், கந்தசம்பு, மகோற்றவம், நிருபெய்ம்பாலை போன்ற அடிவிரோட் நெழுவுகளும் நடாடிவூப்பட்டு வருகின.

வினா:- அக்காலம் உங்களுக்கு அருட்கல் ஜயாவுடன் தொடரப் பட்டா?

விடை:- இல்லை அப்பொது ஜயா அவைகளை எனக்குத் தெரியாது. நோல் மாறும் பாக்கியம் கடம்பிடைக்கவில்லை.

வினா:- ஆலயத் தலைவராக இப்பொழுதால் இருக்கந்தோ?

விடை:- இல்லை. எட்டு மூன்றுக்கால் தொடரங்கு தலைவராக இருந்து வேலை செய்யத் திருவருள் விடுத்தது. அழுவியின் தலைவர் பதவியில் இருந்து எல்லக்கினி ஓன் என்னா?

விடை:- அதன்பீன் தேவும் உண்டா? அலயம்பூஜைகள் எல்லாம் வகுக்கு? இதை எல்லாம் விளைவேலை என நினைவுத்தீர்கள். கவாரி அறாவுபங்கள் போவதுகுல்லை மாலை, பிள்ளைகளுடன் டிரீ சன்னிட. நிம்மதி இன்றி பைத்தியக்காரி நலையிலேயே இருக்கிறேன்.

வினா:- அச்சந்தர் பத்தினா அருட்கவிஜயானை அடைந்தீர்கள்?

விடை:- இல்லை. அப்பொது ஜயாபற்றி அபிஷீக்ருதின் ஆலயத்தில் கால போன்றமையும் பொந்தாளர், செய்களாளர், என்னிட சந்தா களாகிறான் என் பக்காத பார் செய்தார்கள் என்க கண்டிப்பிடிக்கவேண்டும். அதற்கு அளவேட்டியில் திருக்கும் அருட்கவி சி. விநாசித்தமரிப்புவெங்கி ஜயாவிடம் கேள்விமாம் எனக்கீட்டார்கள். அப்பொது இவ்வாயில் பாதத்தை பற்றிப்பிடித்துள்ள எனக்கு அம்பாளே சுராந்தரார் எர்க்களார் பாத்தகச் சொல்லியார். என இருமதிவீட்டேன்.

வினா:- ஏ என்ன மாதிரில் ஏற்பட்ட தூப்பாரிகளை என்ன?

விடை:- சில தீய மனிதர் செயல்வாகும் அது தான் தலைவர் பழங்கினாவிடு விலக்கசேப்பது.

வினா:- அந்தெலையில் யார் உங்களுக்கு உதவிபுந்தார்?

விடை:- இப்படியே. சிலாநாநாக்கள் காலிந்தது. ஓர் சுனிக்கிறானா என நினைக்கிறேன். பகல்சாப்பாடு உண்டபீன் நித்திரையாசி விட்டேன். வயதில் முதிர்ந்தவர், தலைவரியிருந்து பொல்போன்ற மீன்றி, ராந்தருளும், ராந்தக்குழாறு உடம்பு எங்கும் அருட்கோலம் ஏ என்ற ஓர் ஆளி கவவில் வந்து கள்ளத்தில் அடித்து “எழும்படா” உலக்காக யான்

ஆழந்தவாரங்கள் கீழுபற்றுவாஸ் நேர்ப்பிரச்சகள்.

இங்கு எற்றுள்ளேன். என்று கூறி மறைந்தவிட்டார். நீதிநிரை விட்டெழுந்து பண்ண நிலைக்கு வந்தேன்.

வினா:- அதுபீன் இக்கணி உருக்குக்கு வத்தகைபா மௌரியராகயாத் தந்தது.

விடை:- இது பகல்கணவு என நிலைத்துவிட்டு இதைநான் பெரிநாக எடுக்கவில்லை. வினா:- பின்பு இக்கணவுக்கு ஏற்ப ஏதாவது நிகழ்ந்ததா?

விடை:- ஆம் அன்று இரவு நிதிநிரை. அதே கணவு. அதே ஒளி கண்ணத்தல் அந்தது “எழும்பா வாடா என் ஆஸ்யத்திற்கு” என்றால் மறைந்தார். எழுந்து பார்த்தேன் அதிகாலை 4.30மணி

வினா:- அதுபீன் உருக்கு முடிவு என்னவாக இருந்தது?

விடை:- அதுபீன் ஒருநாள் எனதுமானானிரு காலமொட்டு நாக்காதநாராயாவோ நேவஸ்தாக்குக்கு போவோம். அநு அபிதுக்கோபவோம். எனக் கேட்டதற்கிணங்க சிர்ரா மலைதூபுடைய யாதூர் செல்லவோனேன். என்யெனவையிருப்பதைப்பொருட்கூடுதல் வந்தார். இருந்தும் ஆஸ்யம் சென்றிராம். ஆஸ்யக் கதவுகள் பாலும் பிழக்குறுத்து பூட்டார்டு விட்டன. அதனால் கூஸ்பத்தை வைச் சுந்து தேங்கானப் பூட்டத்துக் கற்புரும் கோதுத்தி வழிபட்டோம். பின்பு ஜூயா இருந்தும் ஏதேய வேளிவிடியை வாலம் வந்தோம். ஜூயா அவர்களைத் தார்சிப்பதற்கு பஸ் அடியவாகள் கூட்டம் கூட்டமாகவும் வரிசையாகவும் நின்றனர். நாமும் அவரை நெருங்கமுடியாத நிலையில் அவர் அவரது இருப்பிடத்தில் இருந்து பார்த்தால் தேவிபக்காட்டு காம்பாரத்துடிரிஸ் நின்றிராம்.

ஒவ்வொல் மூடுக இருப்பிடத்திருந்து பார்த்த ஜூயா அவ்வளவு மக்கள் வரிசையாக நிறுக்கவும் எம்மை வருந் பால் அவைந்தார். எனக்கு அவர்கள் தோற்றும் கூர்த்தே கண்ணானாக விளங்கவில்லை. பஸ் காந்து நிறக நாழும் தார்சனம் பொறுத்தேவேபோம். உள்ளே நுழைந்த எனக்குடும் பேரத்தியாம் காபடியோ உள்ளந்து நிறுப்புவிட்டேன். என் கவனில் வந்தவர் வேறு மாநாட்டும் சாட்டாத அருட்கவி வந்திருந்தபிருப்போல் எவ்வளவும் அறியாது கவர்து பாதக் கமலங்களின் விருந்து அழுகு புரண்டின் கண்ணரி மலைக்கு எவ்வளவு ஆரீவத்திது கையால் நொட்டி எழுப்பினார்.

ஒன் எதற்கு இங்கு அப்படு போவான் எல்லாம் அம்பாள் நோக்குவான் என இருந்து உட்மை எப்படி ஆட்கோணா ரா பெறுமான். ஏன் பெறியுமா? சில விட்டதற்குறை தோட்டக்காராவன்று அதை நிறைவு செய்ய நாராயானான் உமிகை அவைந்துள்ளார். என் அவர் காற்பதுர் என் மேம் சில்லிக்குறுது. அவரது கணிவான் பேச்தம் வூட்டிகொள்ளும் திருவிழுடுக்குறியும் என் அந்தநாளை இருந்து ஒரு பொடியம் மிகவிட்டதை உணர்ந்தேன். பக்கிப்பரவசமானேன். கந்தெநார் அஞ்சிகள் காலுக்கு காலுக்கு அழைத்து புதுச்சுறுந்து பூட்டுய மனோன்மனி. அம்பள் வாசல்க்கத்துவமுடிப் நாராயானான் வாய்லி கந்தவெயும் திறுந்து எங்களுக்கு வழிபாடு செய்வதற்கு குடிங்கு செய்தார்.

மனோன்மனி அம்பாள் ஆஸ்யத்தில் எழுதி இருந்த அஞ்சிகள் ஜூயாவின் பாடலாலே

“அம்மா மஜோள்மனியோ அந்தநாள் நார்க்கே

கிழம்மா நிலம் பூர்த்தாம் காஸ்வரியே

கீர்த்தியால் பக்காம் இவ்வுடம் தீவானா.

வேம்மாய நோயறுப்பாய் வெண்ணீற்றால் - நூல்களுடுப் பேற்றுவதோடு
நீப்படின்வாய் என் மனத்துடன் இன்று"

எனும் பாட எல்லப் பாட்டுக்கொல்கள்.

விபுதிபால் நோயறுக்கதம் துவினாடையை யான் உணர்ந்தது மட்டுமல்ல கனிங்கால் பார்க்காத கூடியதாகவும் இருந்தது. அவரது வாக்கு தெய்களைக் காக்க பக்கைப்போசில்லை உத்திரவுள் புதுந்திருந்து. அடிவிஶேப்பது அப்பாலை வேண்டாத சிலர் அப்பக்காச நிறுத்ததை வெளிரிச் செய்துவளர்கள். வளர்ந்து வர்த்த முத்துவா அரித்துவிட்டார்கள். அம்மரம் நூலினிலிரும் ஒவ்வொத்துமே யோசிக்கவேண்டாம். எளக்காற் விழுது. தீருத்தம். நூல்கட்டி எங்கூம் துப்பிளவுகிறது வழி அறுவட்டார்.

அன்றை தொக்காக்காத எங்கூம் பல்லையறுவதால். நேரவிடந் தொடர்புடைய ஸுஞ்சி கடேற்று ஓளி என்றை பதிவினத உணர்ந்தேன். துக்தத்திலில் ஓளி வசீயது. புலை. நூல்கட்டின்வாய் பேறுவியது. என்று வைத்திபக்கார செப்பள்ளுக்களுடி ஏளங்கால் செப்புதலர்கள் என்னுடன் பாக்காத என்றால். மனையும்புதியால் சே, மனையும்புதியால் எனக்கும் என் கடுமேப்புத்தும்கும் முடைத்தும் பெந்துபெறு நூலிலில் முன்னிற்றும். எனக்கு மெற்குநாளம் கூடுவாந்தது. இப்படி என் எங்கில் அருள்ளுவில் ஏற்பிய நூலந்துவில் பிரகாரிந்துபோன நான் சிறுப்பை வார்த்தையால் சொல்லின்றுஏடுதாது. (கொட்டும்...)

நல்லவிகாரா சுவர்தாங் நூலினை விழுயல்

சிந்தனைச் சிறபியாய்த் தகழுந்த எங்கள் நயினை விழுயல்

சுந்தர ஸ்வாதந்து கா' ரா ஸ்வாதந்துக் கொம்மல்லை
நூல்களைக் கருங்குவதேதே காவ்கள்ளாம். வார்ந்து மகாந்த
கவுன்னியியை உறுவாவ குல்லு குந்தூர் கடுவுமைவை

வந்தனா சேர்வதே நாம் என்னக்கீடு. துக்திக்கிள்ளியாம்

நல்லதோரா கவுன்கு இந்து நாம் தெர்க்கின்றோம்

எந்தனா பிளவும்கையிலே ஏவிந்த வையுஷ நமக்கென்னிறை

சுந்தித்பான் துந்வெடுப்பில் அந்தவெறுப் ப்ராத்தியின்றோம்.

ஸ்ரோதசமய முத்தாங்

ஒத்து சிந்தனைக்கும்

தூணை அறிவால் இறைவன்

தூய்தும் இந்த வட்டமை

சூஜ உ விரகள் தனைத்தும்

அம்விக் கவுறியம் பொருள்களாம்

காலும் குப்போருள் அலுவதியாம்

கடவுள் தனைவாக் பகுபாசாம்

பேற்றும் முடிவே நிறுத்தும்

பேரிலோ வந்துகூ மோட்டமாஞ்

-கவுன்தர் வ. போகாந்தக்கிள்ள-

பொறுத்தயைப் பீடுத்துக் குல்லு அங்கலை.

16

முடிந்த முடிபு

இரா சௌகங்காவன் அவர்கள்

நானுடப் பிறப்பு உயர்ந்த பிறப்பு இப்பிறப்பின் முடிந்த முடிபாவது என்ன? பிறந்தார் ஓயியது நிச்சயம் இதற்கிடைப் பட்ட காலம் எந்தாக? சிலர் புலச் சுறைக்கு அழினார்ப்பட்டு, புலன்களின் வறிப் பட்ட வாழ்வைப் பெருநாக நினைத்து அது என நடித் தூக்கியார்கள். வேறுசிலே புலன் காலைக் கட்டுப்படுத்தி அக்கி வாழும் நூற்று வூழ்ளை மேற்கொள்கிறார்கள். எது சிறப்பானது? பிறப்பின் இரகசீயம், நோக்கம் தான் என்ன?

“அரிது அரிது யதைப் புதல் அரிது” என்றார் நமிழ்முதாட்டி. புலன் காலுக்கு அழிமைப்படி வாழுவ என்பது விளங்கங்களுமையது. தூறவு வாழ்வை இந்துசமயம் வர்ப்புறுத்தியறில்லை என்ற எதியம் நிறுதிக்கொண்டும். நமது சமயத் தலைதாங்கள் இறைவனவுக்குத் துவக்கவேண்டும் அதற்காகவுக்குத் துநீநைத் தன் இருப்புக்காவும் களதுபள்ளது. இக்காலத்தை “இல்லறாயாற்று” இறைவனால் ஏற்கப்பட்டது என்பதைக் கறுவதற்காக உருவாக்கப்பட்டது. “இல்லறமே நல்லறம்” என்பது பேரிபோர்களாகத் தனித்து இல்லறத்தை இறைவுமையானது இல்லற நாளங்களைக் கட்டப்பிடித்து ஒழுக் பிறப்பின் முடிந்த முடிபான நோக்கத்தை அடைய வேண்டும்.

எனக்குத் துவக்கை வூயித்தும் என்னார் நினைத்துவதையும் தேரான், பிறன் இல் புகல்?

சுநிதம் சிந்தியாயல், பிறந்தாள வினாய் அடையக் கருதினால் ஏத்தனையை சிறப்புக்களாக சொன்னவற்றும் இருதியில்

அந்தே வாழ்ந்தார்ப்பார் அரிப்புக்குதார்.

ஏதான் மாறுடப் பிறப்பைப் பெறுயிட்டோம். மூன்றால் மனிதர்களாக வாழ்க்கிறோமா? என்ற சிகிச்சைகளைமுடும் உடல் அதைப்பால் மனிதர்களாக இருந்து பயன் இல்லை. உள்ளத்தால் மனிதர்களாக வாழுகின்றும், பின்னர் மனிதார் என்னதுகிலிருந்து உயர்ந்த தெய்வ இப்பஸப் பெறுகின்றனரும். இதுவே பிரப்பின் நோக்கம்.

இராமாயணம், மனிதன் தெய்வ மாகனம் என்பதைப்பீசு கருப்பொருளாகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது எனக் கருதுவிறேன். இலங்கை வேந்தன் இராவுணினஸ் வாரன் அவன் துப்பி தும்பகாலனி, விதினன் வூதிபார் விளங்கு, மாநிதன். சூரையை வழும் வளர்ச்சி நிலையைத் தெளிவாக்கும் பாக்டிரியலை கரும்.

இலங்கை வேந்தன் ‘உள்ளருவு’ எனும் சிறப்புப் பெயர் கொண்டவன். அந்தகையவனுக்கு இப்பிரிவானால் ஏன் வாந்தது? இவ்வாய்வைந் தெரு இருப்பிடத்துக்கு அழைத்தவன் ஆயிரம் மறைக்கனையும் கருவுவள்ளன் உணர்ந்தவன் இத்தகைப் பெரும்பாலும் புரங்களுமிழு அழைப்பட்டு. மாற்றான் மன்னலினைப் புகல் வீதுமிரி அவனைக் கிணங்கவதைத்தும் விலங்குக்குரிய குணங்கள்களா? ஆயிரம் மன்ற உணர்ந்து பயன் என்ன?

நூல் 144-

இப்பிரிவையிய யெநுவை என்பது வள்ளுவர் கூறும் அழுமாதும். சிலர் விருத்தாயில் கேட்க, தான் வாரியும், இராவுணினில் தவறையை

செப்பிள்ளான். இலம்மைக அரசலுக்கு ஒரு படி பீடவாக நம்பினீர் மனளவிளையே கவர்ந்தான். வானர வேந்தன் வாவி மலை நீதிபரிந்துவன். அதற்கும்பழு முடிவு என்ன? குக்கணாகப் பிறந்த இலம்மைக வேந்த மூம் வளர் அரசான் யில்கிந்தை ஸெக்ரைடரியம் புதுவைக்கமின்சு வீவங்காக மாறிவிட்ட “குன்” எந்தயாவகள்.

இலம்மைபப் பிரியர்களின் சுந்தை கல்வும் இருாமாபண கதாபாத்திரம் கும்ப கர்ணன் வூவான். அபிரமாயிரம் குடம் மறுவும். அளவிடழுஷ்யாத அடிசிலும் சுந்தை மனித திபல்புக்கு போருந்தாத தூக்கமும் உடையவானாகத் தீவாற்றுவன் கும்பகர்ணன். மாந்தான் மனளவிளையர் சிகிரப்பிடித்து வருவது குணாந்திரிசு, வாறி அனம்புதூ விட்டு மனளவிளையா பேசுதி நாம்! குக்கணா, சீதையை விட்டுவிட்டால் தேவும் வாழுவாம் முடிவும் இருக்கும் என்று வர்த்திக்கூட இந்திரி: தந்த கூற்றியலன் கூடு சுர்ணானாவான். பேனி பிரதூபுப் பிடிக்க வழுக்கு அமிகு வேலை சேர்யுமா? இன் ஜம் காப்பி சீ விட்டுப் போய்த் தோல்பு என்று ஏனைய செய்துங்கள் இலம்மைக வேந்தன். அளவினா, நம்பி உடையான பஷடக்கு அஞ்சான். இந்த உடைய இலம்மைக்கு அது ஏன்னால் கள்ளக்கப்பட்டது உட்பிட்டவளை என்றும் மறுக்கமுடியுமா? அதுவும் நி வங்கு னி பிறந்த குத்தான்! தமபியிருக்க நீ இறப்பதா? பீங்கூய் ஸ் போன்று வாழுவா. இது சீ எக்குக் கெரிபா தகா? இருக்கிமாக ஒன்று சோல்திரேல் கேட்டுக்கிடகள் கானி யுநீக்கிரிஸ்து சேல் கீ வேலி. மின்சீ வோலிட்டால். சீ எது பிலையும் அதுவே என்னாக தீவானாக அறிந்துகொள். அதற்குப் பிறகாலது ஜம் கன் பெற்ற பொய்க்கிளை விட்டு விடு என்று காரிவ ட்டேச் சென்றான். யத்து

களத்தை ஒரு கலக்கும் கலைக்கி இருந்த பாக உறுக்குலைங்கு இராமானாத்தீர் குப் பல்யானாவ் கும்பகாணன். ஒரு அரக்கணாகப் பிறந்து கூயிழு, வெங்கை களினால் மன்றங்காக வாழ்ந்தவன் இலம்மைப்பின் கத்தவீரன் கும்பகாணன். இவ் வாறு கும்பான் மன்றகிடைத்துவில் குரங் காகப் பிறந்து மன்றங்காக உயர்ந்தவன் குக்கிவன் சிலதுறைகள் உடையவளைக் கிடைப்பதும். இருமான் என்ற தெவாந்ததிடம் சரணாகதிக்குத் தன்னை உள்ளாக்கியே வன். பக்தியின் உயர்ந்த நிலைமைபக் காட்டுவன்.

விடென் அழிவான் வன அனாருக மப்படும் கூய்வாநிவாஸக்குத் தன்னை உபாத்திக் கோண்டவன். அழிமனின் உபகிருதம் இருவளைன் செல்பில் விழ விள்ளக்கா. அதன்பிறகு விடென் குலையனுக்குத் தத்துவம் குறையான். இராமன் குக்கிடைப் பூண் சீ சொநகலாகவரும் இருங்கின்ற குதையை தீந்துவப் போருவன் எழுந்துகூரும்கூன். வி.பி.ஈ.ஈ. தாநக்திற கும் குதாம் சிந்தனைக்கும் இலம்மைல் பாசம் நிச்சிப் பார்ப்பொருவனப் பற்றாலுது காவி சிராந்தவாடி என்ற சுத்தாந்த சிந் தன்னாக்கு உட்பட்டு இரத்த பாரங்கூரு நிச்சி கூவாக்கா, புராங்காவன குன்னம் நிலைக்கூட தன்னாக்கு உட்படுத்த “விடென் அழிவாக” - நூல்கூருவைக்கு உயர்ந்த சீ என்னாக்காவன். கால்கிந்தை பில் நூயுமாக உயர்ந்து வாட்டு வாட்டு நிலைக்கு உட்பட்டுக்கார். கோள்ளின் பிடங்கு ராம் குறைவனை வழிபட்டால் அவிவு, சிசபன், ஸுமிறல், புது, குவிவு, அச்ச யில்லை. ஆவோக்கியம், சாலிவாச்துதுதி, மேக்கத்திருநாம் எனும் சுறப்புத் தன்மை கள் கீட்டும். அனுமன் விடுவங்காகக் கோள்ளி தேவையாக உபாந்தனர்.

பிறப்பு எனும் தொடக்கம் எந்தேனவில் ஏற்பட்டாலும் முடிவு எப்படி அமையவேண்டும் என்பதையிய பெறும் பாஸன் இலக்கியங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. புராண, இதிகாசக் கதைகளைப் படிக்கும் போழுது அவற்றின் இன்னையிலே அனுபவம் தந்துவந்தைபும் இன்னத்துப்

பார்த்துப் படிப்பது சிறந்துபயனாக தந்து.

மானுவராக பிறக்கும் நாம், அர்தான் இப்பிரவீணை உங்கு பயன்படுத்தி நற்பன்புகளினால் மனத்தினும் தெர்க்காக எனும் முடிபு நிலைக்கு உயர்வோமாக.

சேவிக்க நறந்த பல்ளோ

சிக்கதகள் எட்டுகிய மிக்கு குவியாலே

தேக்கத்தை முஷிக்கூட்டுத்துறிது!

க்ராக் பூரவீனால் ஏராளம் மிக்கநாம்

சேவ்வதூங் யறியியலே,

பட்டநால் விட்டிரை ஓராளம் அப்பெறும்

படுக்கூக்கால் கார்ப்பரேட்டிலை

பக்கவியறு பாலிமோ ஸ்காலியாது போக்கோ!

பிழவிபிள் பாரிசுவோ:

க்காக்கமும் வர்ம்படாரு இந்திநாப்

இட்சேக்ம் தூவல்டு போறும்

ஏழினும் சௌஞ்சாநார் இநாங்கவோ டாப்பூம்

இந்திநாப்க்குரிப் தண்டது!

முக்காக்கமும் காங்கும் முந்தை இந்திநாமால்

போக்கு பச்செல்லடிப்பாரு,

மோகன் கலாரிகள் சோரினோ வந்துமீ

முநும் பிரசாதம் தந்தா.

சிக்கங்காக் நார் வாழ்ந்த அடிமையளி

ரிக்கிள் துவியா நாக்கீக்கது?

சேவல்பீம் ஏற்றிய முநுகளே காவுகள்

கேவிக்க யாழ்ம் பாலோ?

ஏக்கரமாக இரண்டு பரிக்கு தேவு

சால்க்கும் இங்கோனாயில்

ஶாங்க அழு தில்டாய் மார்களீன் காரா கூக்

தேவங்கை டாப்பியா?

முக்காக்கமும் குக்கரில்லையந் தீந்தாவா

கேவீக்குச் சம்பா நடோ?

முழுகால் கூ பாலும் நிட்டலும் இல்லையே

முத்துவுக்கு இது சம்பெணம்.

சுத்தாவு முயையோடாரி அரு கால இலையாமல்

காலீராகம் கூம் வந்தோ?

ஏரிமான் மந்துக்காலம் டாம்புவன் காவுக்காலும்

நால்க்க எம்க்காருளா?

கே. எஸ். சிவநானாராஜ-

கல்பாதன விசாரண தேவையும் ஒருநாள் வெள்ளுப்

இசைப் பாட்வேரம்

வெள்ளி அ. கந்தவாணி அவர்கள்

நுழீடம் ஏழ்வி இருந்திருப்பு என்று
நம் நுழைக்கவேப்பாது நூக்குச் சுக்கி
கிளை க்கிறது. சுக்கி இல்லை என்று
நினைத்தால் இல்லைத்தான். இந்தச்
ரக்குயை நம் 'கனமைப்பிக்கோ' என்றால்
அனாறுக்களாம். வாழுக்கை என்பது சுக்கு
கள், வேதங்கள், இளம்புணர்கள் எல்
வாழும் ஒன்று சேர அமைந்தது. இவ்வகை
எதிரோன்று ரமாஸ்ரீபதில் துவக் காந்த
காக்கின் வெற்றி தங்கியுள்ளது. எதிர்
கொள்ளுமுடியாது போனால் கோங்கி. அது
யால் சோஷி, குஞ்சி, அவமாணி, மர
ஞம் இப்படித் தோட்டியிடியார்விடும்
ஈழும்கை.

மனிதன் மனிதனாக வாழ உள்
எந்தில் தோன்றும் எவ்வளவுகள் பூர்வ
ஒழுவால் ஏடுபடும் பாதிப்பதை இருந்தும்
காரணமாகின்றன. உள்ளத்தும் பின்னனா
ஏவ்வளவுமிக்காக்க சிந்தனைபாப் இருந்தால்
புத்தாங்கங்களில் பூர்வ உள்ளன விரி
வித்துக் கோள்ளாமுடியும். இன்று நாம்
மக்களின் நடை, உடை, பாலனை
அளவுத்தாத்தும் எடுத்துக் கொண்டால்
மடு கண்டார்த்துமிழுப் போர்த்தாத எந்த
ளவிற்கு முறைகளைப் பிள்பற்றுகிறேன்?
பொது நாம் யார்? பொது வார்கிரீனா?
வாது மிகவும் என்ன? பொது உடை
(சிந்தனைகளா) புத்தாங்கி விடுவதால்
தான் புதக்காரனிகள் எம்முடு ஆசுக்கட்
செலுத்துவின்றன. உள்ளன நாக்கறந்த
ஏராளாக் காலாகவே வாழுமிழும். இதன்
ஆர்மிபம் விட்டில் ஆழந்ததாகுவதைச் சிருத்தில்
கிடைக்கி தொடக்கவன்றும். அந்த,
இருக்கம். கண்ணொட்டம், மாக, போ

போரை மந்தநல் போன்ற பண்ணகள்
விட்டுக்கூடுவில்லை நூரூக்கப்படி. வேண்டும்,
வருமையில் செம்மையாம் வாழப்பழமை
வேண்டும். பழங்குடைகாளி வேண்டும்
'இளமைப்பிற் கல்வி சிகிஸப்பிள் எடுத்து'
என்பிகள். அழு வயதில் பாடசாலை
செல்லும் பிள்ளைகள் 18,19 வயதுவரை
பாடசாலையிலேயே நமது நேரத்தில்
பெறும்பகுதியைச் செலவிடுவின்றன. இக்
காலகட்டம் மாணவர் வாழுக்கையிலே ரிக்
முக்கியமாக பகுதியாகும். பதைப்பட்ட
குலங்களைகள் கொண்டவரை ஒன்றாகச்
சோந்து செயற்படும்போது புக்குழலை
ஏற்படும் பல ரவால்களுக்கு முகம்
யொடுக்க வேண்டியும். ஓரளவின் தனது அதச்
காலங்கு முற்றும் மாறான விடயநிலைக்
கூட ஏற்பிடிந்துகூட போன்ற இசுசந்தராக்க
களில் சரி, பிகூ என்று கணிக்க ஒரு
வளரு அகர்வித்துவம் அளவுத்து மனச
மீட்டும் நடக்க ஒவ்வொருவரும் அயா
ராம் இந்துஸ்தல் வெவ்வட்டக்காத பிரத்துமிழு
பாக்பித்தகள் ஒருவரை நேருங்க முடி
பாது. தீவால் நல்லவன் - தீபவன்
நால்கிக்கூவாகவான், பழக்கத்துக்கவன்.
பழக்காடாரவன் போன்ற அம்சங்களை
இங்களுள்ளபடிவும் பெற்றும் கோருந்து
விடும். நல்ல மனப்பால்வைப் பிள்ளைகள்
மனநிலை வளர்க்கக் குறைக்க செய்யவர்
கவாகப் பெற்றோரும் ஆசிரியர்களும்
விளங்கவேண்டும். இவ்வினி நான்கு பா
காரர் காரர் காரர் காரர் காரர் காரர்
கொள்ளப்படும் போக்குவரது. செபாக்களைக்
கொள்ளி நன்பாக இரும்பத்துக்கவர்

ஈழ மார்ச் 2007

யா? என்று தீர்மானிக்கும்கொள்வா. நல்ல நண்பர்கள் அமைந்தால் நண்பராலே கேட்டுப் போனால் என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது.

இவ்வளிய இளந்தளவுமிழுதான் நாமகைய எஜுஷனர்கள். சதநியம் இல்லாத எந்தச் செயற்பாடுக் கொட்டியேற முடியாது. ஒன்பிளாருவரப்பும் வாழ்க்கையும் வெற்றிபடைய வேண்டுமோனால் சதநியம் இருக்கவேண்டும். காமத்தின் வழிபில் நடம் கூக்குறி செல்லவில்லைப் பக்கு வழிலை வளர்ந்துக் கொள்ளவில்லைப். உயிவுவழியில் நிற்றில் மட்டுமே மனத்தை ஓய்விட்டுப்பசுப்பர் பயாது என்னம் நிவ்விளாத்துறையும் நாம் பின்பற்றும் சமயத் தங் வழி நடப்பார்களாய் திருந்தால் வேண்டத்தகாத எந்தாறு கெப்பிர்பாட்டும் முமுக்கத்தில் காலமுடியாது. பாசாலைகளில் சமயம் ஒரு பாடயாகப் போறிக்கப்படுகின்றது ஒன்பதோடு பத்துப் பதினிரோடு பெற்றதாக் கூறு அப்படிசீப விடுபடிவின்றது. சமயத்தில் ஆர்த்தக்கிடக் கூட நால் அம்சங்களைப் பின்பற்றி வாழ வதை விட்டுப் போலியாக வாழ்வதை காத்தாவிக்க முடிகிறது. மக்களாட்சிப்படி அல்லாமல் போறுக்காப்பி கூழுக்காம் என்று வாழ முற்றுக் கொடு சமுகம் மாசுபடுகிறது. வன்முறையில் ஒரு வருக்கோ பலஞ்சிகோ முன்பு சேர்க்கைத் திடுத்து உதவி தேவையிடுவதேருக்கு உதவி பசர்வைன் மூலம் குறிப்பியிய மாலி சமுகத்தை பாம் கட்டியேற்றப் படும். சமயத்தான் மக்களை நல்ல பாதை பிடிக் கொண்டுமேல்லமுடியும். விடிடல் சமயம் சார்ந்த வாழ்யைப்போடு பாசாலைகளிலும் சமயக்கருத்துக்களின் வழி நிர்வீகரிப்பதை முடியும். சமயம் கற்பிக்கும் ஆரியாகள் மாலைமுகரை நல்

வழிப்படுத்தும் பாரியபொறுப்பைக் கொண் டிருக்கிறார்கள். சமயம் ஒரு நல்லவார்க்கம் பாதை என்பதை மாணர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வாணிக்கையும் புகட்டுவேண்டும். வெறும் சடங்குகள் மட்டும்தான் அவைம் வாங்க நிலைப்படை கடலாங்கு வாழவாறி காட்டும் முறையில் வாழிந்டாற்காலி வேண்டும். மூது இலக்கியங்களில் தீவிராத உதாரணங்களா? இன்னும் பாடாவேக்களே மாண்முகரது ஏற்பாடுபாடுக் காலங்களாக மாரிவிடுகின்றன. முரட்டுக் காலங்களுக்கு முங்கணங்களைப்பிறு போல விட இல் பேர்போர்கள் பாடாவேகர்கள் ஆரிபர்களதும் பங்கு பெற்றும் வேண்டப்படு விடுது நூட்காப்புவை நிறுத்தி செய்வதை விட உள்ளாந்த தன்மைகளுடன் படிக்க ஒரு மிகமுக்கிணி நன்மைகரணாக நாகாட்டிப்பில் இடும்பெறுமாய் இருந்தால் அங்கு மாணவர்களது மனதில் சாப்பி கருத்துக்கள் ஆழாயப்ப பந்திருப்பதைக் காணமுடியும். குறிப்பிட ஒரு தொழிலும் காகப் பிள்ளையினைப் பழக்க வைக்க மல்ல மனத்தை வாழுப்பதுக்கிணால் எதிர்பார்க்க நோழியும் நவஞ்சுகு எரிபாதும். “ஏ எக்கு யாருவரிடம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறாயோ ந குதை மர்ஜான்ட்தூர் செய்” என்று பகவான் ஸ்ரீ சத்யசாரி யா சோல்வது இரண்டு செயற்படான் புவுக்கும் சோக்கமாக காறிலிடும். பொருக்கம் எப்படி என்பதை வாழுமிகி கீதை முன்று அலுபவித்துக் கல்முகமுடியும். இதையுத்தன்மையுடையினரின் மனத்தில் இப்படியான கருத்துக்களை நூப்பெறுமாய் திருந்தால் எதிர்வாசச் சமூகம் கூகிடுகிறியான். முரோக்கிப்பாக சமூகமாக இருக்கும். எதி பார்க்குமா?

மாணிக்கர் மானல்

ஏற்றினார் முதுகால மாணிக்கர் மாணிக்கர்

மாணிக்கராஜன் மாணிக்கராஜன் என்ற இந்தொடரும் குரு பொறுவளவீரர் துரிச்சுக்கள்ளு. யவேஷ்கர் மாணிக்கர் வாசக ஜோவீக்கன், மாணிக்கமானல் அவீஸ் ஸ்கார்ட் செபலான் நிருவாசகமதுவான் மாணிக்கரி மணியான் பிரத்து செந்தமிழுச் சொற்கையாக கேள்விதெடுத்து ஒருக்கப்பட்ட திடு வாசக்களே அம்மானல் நூற்று மாணிக்கரி பத்ததுத் திருத்த நான்கு அணுபவித்துத் தன் திருத் வாங்மூலால் எருத், அழகிப் திருச்சிராஜம் வைப்பாடையென் முற்பினர் பத்ததுத் திருவாங்மூலப் பிரத்தாக்கக்கு மாணிக்கராசகர் என்ற நீராங்கமதுவுர் கொடுத் தூங்கினார். ஆகைபால் நிருவாசகரூர் மாணிக்கவாசகர் என்று அனாந்தகப்பட்டு

பழுதினார், மோன்றாணிபிலைப் பத்து மேய்தான் |
முழுநாட்கிப் பதத்தினால் முறைதொடுத் தலங்கல்
அழைப் பாத்தும் அன்றாக்கு அகமதிப்பில் ரஜர் |
வழுவிலாத பேர் மாணிக்க வாசகன் என்றார்.

பட்டி - விவச, வடம் மரவீடு, தோடுத்து - கோவைப்பறுத்தி மோல் + மணி - சோங்மணி, சோல்லையிய இரத்தினம், யலி - நவமணிக்கிள்ளையு. சேம்மணி, அணங்கல் - யானல், அகமதிப்பிலை - யவீம் சங்கீதாங்கப்பட்டி, ஓயர் - சிவன், தகவலார், ஹஸ் சிறந்த தமிழ்வாரத்தையுலை; பொருத்தமாப்த தெரியும், ஒருங்காக்கிச் சிறந்த பாமாலையாக்கிர மோன்றாளையாக - பாமாலைப்பாக மனக்குமைந்து ராத்தியீர் கிடையாதவர்.

இந்தியப் பிளாக்கக் கோந்துபட்ட அபியுயங்கத் திருநாமந்தான் யவேஷ்கர வாசகர். மாணிக்கக்கஞ்சன் பக்தத் தங்கை செப்பு பெரும்பாறும் கெள்கள் அணிவி. அதைச் செப்பாய் பொறுத்தான். புதலாகள் பாருபாடுவீசுவீசு செப்புதாலோவை வீட்டுமையிலை, முந்புணி மானல், நீண்மணிமானல் போல்வை. அவைக்கள் விவாதபுராறி பாட்டும் நான்குக் குத்துப் பிளாக்கக் கோந்துபட்ட அதைப் பொறுத்தான்.

கிடையார். நிருவாசகந்ததின் உட்பொருநூழ் தில்லைக் கூத்துனே எனசொல்லி மாணிக்கவாசகர் மூலவனாக்கன் டி. கண்ணுடன் இரண்டாக்கந்தாரேஸப் புராணங்கள் கூறுகின்றார். இப்பகுதி பாமாலைப்பாடு திருக்கோவையார் என்ற அகதத்தினை இலக்கியத்தைப் பும் இறையாகவையாற் பூபருள்ளார். நிருவாசகவுக் கேருமானற முனிவரை ஆலான் பாதுகள் எனவும் கைவசாபால் அழைக்கின்றது. இதன் மொழியுடம் துயிழாகும். கவாயிகள் பேர்கள் அருபுத்தயால் இந்திருப்பையா வந்த மையை ஒரு பாடச் சிளக்குக்கிறுமை கூறிப்பி ப்பாற்று.

மாணலைப் பூவியாய் கொடு யது புமாலை பாவியாய் இயந்து பாமாலை. பூமாலை சு. மீனா வாரும். பாமாலைப்பா உலகு உள்ளானும் பதத்தியாபினாற் பாடி பத்து மேய்ப்பயன்டும். பாமாலையிற் பொருள் அனாந்தி திருக்கும், இவ்வை சொட்டும், இரை செலிப்படும், படிப்போர் கேட்போர் பக்கலின் சிருப்போர் உள்ளாக உடுக்கிக் கண்ணார் மோரிஸர், காலமெல்லாம்

கிடையார் செப்புப் புமாலைப் பூமாலை குத்துப்

SD असेंट्र 2007

SPUT संस्कृत

ஈசுவரன்தாழும், எப்போதும் பாடிப் பாடிப் பிரப்பொடுளோடு ஒன்றால், இந்த முயற்சி நிலைமையத் தாயுமானக்வாயிகள் கல்விதை வழியிலே வழக்குத் தங்களிடார்.

பண்மாலைத்திரள் இருக்கத். ருமை உயிரிந்திகார

பாமாலைக் கேந்தான் பரவும் என்று,

நல்ல அறிநகூலம் கல்வாது நானும் சொல்லேன்
சொல்மாலை மாலைப்பாய்க் கல்வி ரோட்

தெருவின் வேண்டுமானாலும் கூத்துக்குறிர்ப்பின்

என்பானவும் அறிந்து, இருக்கேவோ என்றே

வினாக்கள் முறைப்பாடு துவிரும்களுக்கான கால்வரை!

16 ປະຕິມາຮອດ

பன்மாலைத்திரள் இருக்க - புமாலைகள் பல இருக்கச் செய்துபடாம் - விருப்பம், நன்மாலை சிறந்தபாமாலை, என்மாலை அறிந்து - என் வீருபதாமை, அறிந்து, மால் + ஜி - மாலை, மால் - விருப்பம் (இங்கே) கலைபுணர்ந்தோர், இறைவனையெயிந்த ஞான்யா எடுத்து - தெரிந்தெடுத்து, நல்லோர் - பெரியோர், மாலைமாலைப்பாக - காலரக்காறையாகக் கல்லிரிக்கார

நாவழுத்தும் சொன்மலோரா? நான் உறிக்கும் போன்மலோரா?

இருந்த கடமை - இன்னது என்று சொல்ல! பறப்படும்!

ગુજરાત સાહિત્યકાળી 247

பக்தர்கள், அடுப்பார்கள் நானினாற்
பாட்டு ஷோத்துரை சேப்பும் ஶோல்லா
வாக பாக்களோ, முருப் பெட்டுகொடி வேநு
நிலை யல்ரும் பூச்சுகளோ - உனக்கு எது
கேள்வுப்பியங்கு கொள்ளலாம் : கால்வாழ்வீரர்

இந்தப் பாரமாணல் மற்பு தமிழ் சோதிகளிலேதான் நினைவு உண்டு. சமாகியலையிருந்து, இந்தப்பாரமாணல் சீண்டப்

‘ஏழும் பக்திப்பதூவர்கள் உயர்ந்தலை எல்ல மேல் ஆற்றாவன் நிருவாக்குக்கூக்கோ ‘பள்ளாவல்யாடப் பயில்வத்தான்’ என்றப்பீர் போவின்றும், ஜமூஸ்டாரின்காலாஸ் முன்னாலோ தாக்குவதற்காக எனக்குறிப்பிடுகின்றார், நிருவாக்குமிகும், இந் தீட்டை கல்வில் தங் நிலைப்பாட்டை வேண்டிப்படுத்தி யள்ளார்.

గ්‍රීසුන් ආයුණ් ග්‍රෑසුර් විශාල ප්‍රංශය ප්‍රතිස්ථාපනය කළ තුළ

କୁଳାଳ କୁଳାଳ ॥ ୩୯ ॥ ଅଶ୍ଵାନ୍ତମହାରୀ ଧରିଲାମିଲାମି

விநாக்கள் மத்தும் கீழ்ப்பாண்டுக்கள்

மாநிலத் தலைவர் முனிக்கும் ஒப்பு இ-கோப்பாளி மாண

卷之三十一 17-20

ଆଉପାଇସନ୍କ କଳ୍ପିତାମାର୍ଗ ପାଇଁ ଉତ୍କର୍ଷାପରିକାଳୀଣ।

ପ୍ରେସ୍‌ର ଲାଗୁଣାପାଇଁ ମିଳାଯିବାକୁଠାରୁ ପିଲାତ୍ତାର ଯଜ୍ଞାଯେ

ଦେଇପତ୍ର କିମ୍ବା ବିନ୍ଦୁ ମିଶ୍ରପାତ୍ରୀଙ୍କର ପୋର୍ଟାଲରେ ଯାଏଥିବା

குப்பான மலர்கள் வெளியூத்தம் கோட்டுப்பும்பிள்ளை

- 10 - கணக்கு 12

இல்லங்களுமே நம்மாழ்வாரும் என்னைத் தல்லாக்கி ஓன்கவிபாருவித்துவன் யீர்மத் தாராயணன் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

என்களருக்கும் என்னையுப்பயக் கொள்ளுபோகிய
அன்றைக்கள் ஏற்கிணங்குதான் எனக்கி யேன்றால் தல்லான
இன்றாம் பாடும் சக்கள யாதிபாப்
ந்ஸ்ரவேன் சோதியை என் சொல்லி நிறபேன்!

சிஞ்சாபி ஜோரி 79:1

(தொடரும்...)

இறைவன் அருளைச் சிறை.....

நம் ஜம்புலன்முக்கும் எட்டாத அறநாளன் சுகந் ஒன்று உன்று. அது வங்கும் பிள்ளாந்தாள்ளது. எனவாலாக விளங்குகிறது. எல்லோ உயிரிகளுக்கும் உயிரிய் விளங்குகிறது. இந்த சுகந் ஆய்வியும் அங்கமும் இல்லாத அரை பேருந்து சோதி. இது என்னில் என்னினாப் மகாநந்திருப்பது போல் எல்லாப் போந்தகளிலும், உயிரிலும் மறைந்து விளங்குவிற்கு. இது ஆன் என்கனுக்கும் காலிசுக்கும் எட்டாதது. வார்த்தை களால் விளக்க முடியாதது இறைவன் இறைவன் என்கிறோம். தேவைப்பட்டிருப்ப பாடப்பதாலோ, அறிவுநாலோ என்ன என்ன? கலைத்துப் பார்க்காவிட்டால் தேவை கவனமைய முழுவதேயாக அறிவுமுடியாது எல்லவா? இறைவனும் அப்படிப்பட்டவன் தான்.

இறைவனின் கிருநி குண்டங்கால் கான் இறைவனை நாம் அறியமுடியும். “அகம் புதுநாடு அடிப்பாக அருளாலே” என்கிறார் திருமுலி. “நம் அறிவும் சூப்பாற்பட்ட இறைவன், என்னைதிருப்பும் எட்டாத இறைவன், சுக்தி என்னும் வளையையீவினைச் சூநில் அகாபாடுவான்” என்கிறார் மஜிவாசகப்பெருமான். இவ்வாயை இறைவன் மீது நன்பு காட்டும் நெறியீய பக்கிமூர்தியாகும். மக்தியான் பரமஹனை அடைவது என்பது எல்லா மதங்களுக்கும் பொதுவானது. நாம் இறைவன் மீது செலுக்கும் பக்தியின் முறை இறைவன் அருளைப் பெறுவோம்.

இருவகு

பெள்ளைய் இரு நீலவையிலில் அங்கங்கே விருத்துகள், கூட்டங்கள், கொண்டபட்டங்கள், முழுநின்னின் அழகை விளிக்கும் கவியர்ஷங்கள், பா வகள், அவநாக்குர் புரைப்பள்ளை பேரியலை ஒருவிடம் கேட்டான். “காப்பிருதாகின நீலவக்கு ஏனி தருகிறது முனால், ஏனி இவர்கள் இல்லை இப்பாடு புதிர்ச்சிராகன்”

“தம்பி ஒரே நாதரி இருப்பவர்களுக்கு இந்த உலகில் யியாதை கினை பாது தேந்து கொண்டிட இருப்பது வளர்ந்து முழுவதையாக்கின் தான் இவர்களுக்கு அழிர்யம் மல்தாகளில் மட்டுமேண்ண இருவேல் ஜோகிப்புத்தகனுக்குத் தானே யுரிப்பு” என்று எழுவினா.

என்னம் போல் வாழ்வு

காலை 2007, ம் அறங்காங்கம் அவர்கள்

முனிவர் ஒருவர் போகநிலையில் திருத்தார். எப்பொழுதாகது இறைவனவையும் தாசித்து வீட்டிலேன்றுமென்பது அந்த முனி வருடைய ஆகை. முனிவருடைய தல வெளியை ஒருநாள் வெற்றிபெற்றது. இறைவனும் முனிவரின் உவவையிலையைக் கண்டு அவர்முனி பிரச்சனங்களார். முனிவர் தாள் என்னியடியே நஷ்டநின் மூலம் இறைவனைக் கண்ணினிட பூர்வங்களைத் தின் ஸ்ராத்திக் கிளாந்தார். பிறகு ஒரு வழியாகச் சுயர்த்துவதை அடைத்து பக்கி பிரச்சந்ததுடன் இறைவனைன் நோக்கிக் கை குவிந்தவாறு நின்றார். இறைவன் முனிவர் ஏற் கொட்டி, வேண்டிய வரத்தைக்கேள்வும் நூக்கிலிருள் என்றார். முனிவரும் சிகிச்சை அகமைத்தினால் ரூள் என்னியிப்பு கோல் எல்லாம் நடக்கிவேண்டும் என்று பலிலைன் கேட்டும் கொள்பார்.

இறைவனும் முனிவனு நோக்கி நினைந்துபடியே எல்லாம் இனிதாக நடக்கும் என்று அருள் கொட்டுவிட்டு மொழுகார். பின்பு முனிவர் மிகுந்த மகிழ்ச் சிபுடன் தன் தவற்தின் ரேஷனமையை வரும் பெற்றுவிட்டோட் என்று நினைந்து ஆதார உடனே பார்த்திக்குப் பார்க்க விவக்கும் என்று அனுரை கொள்பார். இப்படி முனிவரின் மனத்தில் அனுரை நோன்று விவுடன் நான் பிக்கும் பச்சிபுடன் இருப்பதை என்றார். அனா உறுக்கம் இன்றி முனிவர் தவாச் சுகர்து இறுக்கியிருா என்ற என்ன? எனவே பச்சிபும் உடனே எந்து விட்டது. கலாச என்னும் வயகைள் தன் முனி வருவேண்டும்.... அவற்றை நன்கு கலாத்து என்ன வேண்டும் என்று

என்னினார். உடனே முனிவர் முனிவர் சேஷன்டிப் பாலை வைக்கன் அங்கங்கை யும் கலைத்துச் சாப்பிட்டார். அப்பும் மீ அழுப்பி ஷல்ட்கவையைப்படி நூப்பட்டில் உறங்கினார்.

இருவ விழுது முனிவருக்கு மனத் தின் பயறும் வந்தது இதுவனை மிகவும் அமாதூஷ்யமாகச் சோபைடன் காட்ச அளிந்து அடிக்காலம் ஆகும் அப்பு மிகவும் பயங்கரமாகக் காடரீ களிக்க ஆரம்பித்தது. வளத்தின் இருநினார் பட்டகள் சப்தமிடன். வளவிலக்குகள் பலவித காக்க காருவனை, கெய்தன் முனிவரின் மனத்தின் மெதுவாக பயம் அரும்பத் துவைகியது. அவன் முனிவர் இறுந்து யான் கள் தீராட்சத் திருக்கங்கள்போல் தோற்ற மனத்துவி, எந்து மருத்துவி மீது அமர்க்கு தவந் தலைப்பில் திருந்தானிரா அந்த மருமே அவர்மிகு விழுது விழுதையை என்று கேட்க நாம் விதத்தின் ஆல அரும்பித்தது. முனிவரிடம் மிகவும் நூன்றினிட்டது. நவீந்வையில் திருந்தபோது தீபாட்டியல்லைம் ஏற்பட்ட வில்லையை என்று உணர்வனார்.

அந்த தீருவினாருத்துச் சப்பிரு மால வைப்பட்டியளி தலையை கோந்த வந்து விருக்கினார். பார்க்காலை வை விலங்குகள் தலையை நோக்க வந்து தன் கையை மடித்துப் பிடித்து விழுதோ... என்று என்னினார். முனிவர் என்னியிப் படியே கொழுப்பான நீண்ட அலகுகளை உடைய பாசிகள் முனிவர் முனிவர்களுக்கு முனிவரைக் கொந்த ஆரம்பித்தன. முனிவர் அலறி வார். பார்க்காலை வைவில்லைகள் முனிவர் முனிவர் வந்து முனிவரைக் கடித்துத்

பார்க்காலையும் வந்துதான் ~ சம்பந்தமாக,

நன்றன. முனிவர் பட்சீராதாக்கும், விலங் குக்கும்கும் உணவானார். தவத்தின் இலக்கு முத்திரிவளமைய நோக்க இருக்க வேண்டும். உயர்வான நிலையை அடிடப் பற வழியிலோமோ இருக்கவேண்டும் அப்ப கைங்களில் உலக இனபங்களில் முழுக வேண்டும் என்ற ஆகசபு ஸ் விருத்தால்

அவை அடிவைத்தான் தஞ்ச என்தற்கு முனிவர் இறைவள்ளும் கேட்டவர்மே ஓர உதாரணம். உயர் உள்ளவனங்கும் சப்ரிவாப் பற்றியே எண்ணுக என்னும் சான்றோர் வாக்கும் இதைபொ உணர்ந்து கிறது.

நூலாக்கம் போது வழி:

ஒரு காட்டில் குறவி ஒருவன் இருந்தார். அவர்டம் ஒருவன் சென்று நூலை பெறுவதம்தாத் தலைக்கு உபரிசூர் செய்யும்படி இவென்றிடான்.

அவர் அவைவை வேலியாபு மூலியிடம் போதுமாறு கூறினார்.

அவர் ம் சென்றால் அது அவரும் அவைன மற்றொருவரிடம் ஒன்று வைத்தார். தீப்படியைப் பத்து குறவிகளிடம் சென்று அவன் அறுவத்தூப்போய் போறுமை இருந்து, முதல் குறவியிடம் மீறும்பி ஒன்று கோட்டாக சத்தும் போட்டான்.

அப்பொது முதல் நுழை கூறினார்.

“ஞானாக்க நூலாக் ஏந்பத் இவன்றுமானால் முதலில் போறுமை ஹேவையா பலா பலங்விதமாகக் கூறுவதைப் போறுவையாகக் கேட்டு. இறுப்பிலீ தனக்கு எது சர்யாவறு என்பதை அறிவதுதான் நூலாக். நாங்கள் எல்லோருமே நூலை பெறுவதாகக்கூறன் தவம் கொட்டு கொள்ளுஞ்சுக்கிறோம். ப்ரிரிடம் உபதோரம் பெறுவதால் மட்டும் நூலை விட்டைந்துவிட முடியாது அமெலை தாங்கள் முழலில் போறுவதாகவா? பெற்று பிறகு, நூலை போது முயற்றுக்கள்.”

அருள் வரக்கு

சீரந்தையோர் தானம் கொடுக்கவேண்டும். அபிரதையேயாறு அவற்றை வேறுக்கக் கூடியது. அதோடும் கெஸ்வாக்கத்தைக் கொடுக்கும் கோட்டை மனதை மங்களாக்காவதற், சந்தோஷமாகவும் வைத்துக்கொள்ளி கொடுக்க வேண்டும். முதற்றைச் சரிக்காயல் கொடுக்க வேண்டும். மனமைச்சிப்பி ஸ் தானம் கோடுக்கால் மனன் சினா சகும். இன்னும் கூடக்கோடுக்க முடியவில்லையென்று வெட்கத்தோடு மொடுக்கவேண்டும். வெட்கம் இருக்கு காரணமிரும்பால், என்று இன்னும் கடக குடுக்க முடியவில்லைபோ. என்று, இரண்டாவது தானம் பண்ணுவதை கொள்ளி விலோமோ படிரிச்சுக்காது என்ற காரணத்துக்காக, கொள்ளிவிலை தெரிந்தால் மற்றுவர்களும் வந்து கேட்பார்கள் என்பதால் அல்ல. ஜெவன் வள்ளால் என்று நனு பிடிக்குத் தெரியும் முடியப் போற்றினால் நாமக்கு அகாலி மாலம் வருப்பிடும். அது தாவக்குக்கு பண்ண சாப்பிட்டு விட்டுப் போய் விடும். தானம் கொடுப்பதோம் ஒரு பண்ணும் தீவிலை. இன்னும் பாவுமீ சேரும்.

நூல்மத்தை வகுவக்கலைப் பூங்கக் குழுவாது.

விரோடு எத்து?

கிழ் கு. இவைக்குறுப்பாகவும் அனுரோதி

தன் வரி உள்ளடு வையு உள்ளாம்
ஆக்கிரியன் ஒருவன், அங்கு இங்கு வள்ளாத
படி எங்கும் பறந்துள்ள ஓட்டநுப் பிரபஞ்ச
குழலைபுத், எயிரினங்களைபும் ஹோமிறு
வித்து இயக்கிக் கொண்டிருக்கிற மூல
ராரணாகவும், ஆதாரசுக்குப் பாகஸம்
இல்லை நாத்தி வருக்கின்றவாக இருப்ப
பாஸ் கடவுள் என்ற கடவுளில்லான் ஒரு
யாரியத்தைச் செய்தால் குறுப்பு சுதா
வினாவை இருந்தே தீவும் உல்லதில் சுள்ளு
உபரிசாவகள் ஏஷ்வோன்டும் செப்பும்
காபியங்களுக்கு ஏப்ப பல்லைத் துவக்கி
பற்ற போருளே. தீளவை விழதைத்தலை
கிளை கருப்பான். பாகல் நட்டால் சுரூ
முனையைகாது என்ற பாயு மக்களும் கூக்க
வர். கள்ளியே. நல்வினான் செய்வோர்
நான்னமலையைபும், சுவியன் செப்பியோ
நீண்ட்டுமையைபும் எழுபவிக்கவேண்டியபடிக்
கீப்புகியாரும் இருந்தும் இலையுள்ள தகுப

“ஒருள் இவ்வாறுக்கு அவ்வளவும் இல்லை
போதனா திரும்பும்படி சிறை கூடாக இவ்வாறுபிடிய வீதி

இம்மார் ஆயிய இவ்வளவுவையும்
ஏக்குப் பொருள்தீவனம் மறுவழக்கு
அநுஸ்தேலை மனம் பணத்து மனிதனின்
தன்மு யனம் விருட்டிப்பூத இறைவன்கு ம்
கேட்கிறான். பொருள்தீவனவயா. அநுள்
தேவையா, இருவகூம் தேவையா எவ்வ
தன்மை எமது மனம் தீவாவிக்கிறது. பஞ்ச
ராஜுகிடைப் பொருளை விடுக்கு. அநுள்
மேற்கு ஒள்ளுரை. சாதாரண எல் போன்றினா
போது செலவுந்ததெடும், சிரவை முனிவை
கடி அந்தச்செல்லக்கூடியதைப்பும் நாடிசிஸ்ரா

கட்டுப்பால்வு மனும் பிபாந்து, வடிவதி.

பக்தி செலுத்தினால் அவனால் எமது கல்வி நிறைவேற்றப் பீர்க்கழுமியுடு.

ஆநாள், மேற்குறிமித கருத்துக் கணவைக் கடனான் தீவிரமாக என்ற பூசைத் தி கன் முறைக்கிறான். அதோவது, நாம்யையும் ஒத்டா கூ சூரி பொட்டத்துவி நடந்தும்! பொட்டத்துவி நமச்சுக் கல்லூரியை அல்லது வடக்கின்றா என்னில் ஒன்றும் வேலென்றும். பேராக்குவான் என்பால், தொழிலாளி கல்லூரியைப் போக்குவான் என்பால். குவனைக்க கிடையும்பூரிமு, பிப்ரவர்க்காரங்களைப் பேற்று என்று அனுர்ச்சியில் என்ன அர்த்தம் என்றும், இன்ன காரியத்தில்லை இன்ன விகாசவு என்று அவன் பகலைவுட் கருமிறான் என்றால், மையும் பாலத்திற்குத் தகள்ளனவேயாகக் கல்லத்தைத்திரும் போது அதை மாற்றும் ஏதும் வழிபாடு செய்யவோ? என்று பல்வாறு விரோக்கள் எடுப்பதின்றை,

காலத்தின் வெள்ளுமொழி போட்டு

போ புராணம் பிய விய வள்ளுக்கணம்
“அதுபேசலும் செல்லத்து” பேசலும்,
பொருச் செல்லும் பூரியா·கள்ளும் 10 என்
ஏது பியா.

இவ்வுலக வாட்டிள் மதிதன்
செப்த நூல்லிலை தேவினெய்ன் பொன்னக்
ரேஸ்வம் - வறுளை, இம்பெ - கூன்பெ,
கல்லி - சுமிழுவழும் போன்ற தீர்வர்ணங்களை
யும் வழங்கிவித்தீத் தெரிவென்றும், புணர்
நார் குள்பெ யழுங்கிபொடு துவக்குகிறேன் என
தூம். இப்பெ வருகிற பாது தூங்கிம் குறிப்ப

தும் ஆகிள்டியாம். கல்தடிலைமைகளை வேறுக்கின்றோம். எனவே, நமது கல்தடியிலிருக்கிற பிராததிபத்தோ, அல்லது சும்தோலைவாழ்வதை தந்ததற்காக நன்றி யாக பக்தி செலுத்தவுகோ உண்மையான வர்பாரி என்று சொல்லமுடியாது. மாற்ற வகை தலைவரில் என்றுவிடவில்லை. பும்பாப்பாட்டால்லன் அம்சத் தீவிட விரும்புவதே தான் கூட அதை கட்டிட இக்கால என்ன நங்கு செலுத்துவது என்று சொல்ல வேண்டும்.

உள்ளிடங்களில் தீவிடியாக நாம் ஏதேனுமிக்கும் கவுத்தியலை, குவிப்புகளை கொள்ளிடப் போல்வதால் யவுக்கிறஞ்சு நிமிடத்திற்கு எனவே, கண்டபட்டும் வேறு யார்ட்டமும் சொல்லடியல், இறைவிடப்பட்ட சொல்லிட மோள்வதால் அழுதுக்கு அடைகிறோம். மனத்திற்கிட நிமிடத்திற்கிடங்கள் பெறுவதற்குமொத்துக் கட்டுப்பிய தின்றுவன் ஆம் கேட்கியாமல் காலுடைத்திற்கிடத்தி பொய்யுவுஷ்டி. முடிபாக்குத்திற்குப் படியலைச் சூடுபட்டு கொடுக்கும் பாலத்தீட்டிற்கு கண்ணுடைய தந்தே நிறுதான் என்பதும்சர். காலுடைத்திற்கு மாற்றுவதை அதனாலே ஏத்தாக கொள்ளும் பாக்குவதற்கு நடக்குத் தாங்குவுஷ்டி. காவிடிடப் புறையிழுவதால் நடக்கு முருள்ளாந்து, நம்பிக்கை ஒப்பட்டுகிறது.

இவேற்றங்கள் விருப்புவெட்டுப்பு நியமிக்கவன். அவன் தலைவர் வர்பாரிதாலைகளை விடுவதில்லை. வழிபாடு காமபால் வேறுப் பேற்றும் இல்லாதவன். உயிரிசாங்களைப் பிருஷ்டி சேப்து அவன், அவுற்றைப் பிரிவானாம் வெப்பின்றால், இப்பிரிவில் வீதால்லிய பொறுத்தை அவன்விருந்து காலுடைத்திற்குமொத்தாக நிறுத்துவதை அதன்

பாட நடந்துகொண்டிட திருக்கும். இதனை ஒள்ளவொரும் “இட்டறுடன் என் தலை வரின் இளைடை நுக்கும்” என்று எழுதி வைத்துள்ளான் என்கிடு. பிறந்த முழுக்காத ஓன்றும் எழியாத தாபை அழுக்கும் கது முழுமுழுக்காகத் தாஜயப் பிரகாராக நுப்பி போக்கால் என்று, நூப் பாட்டிரு என்ற எந்த வேலையில் என்ன வாய்வு தீள்ளப்போ அல்ல, அதற்காகச் சேஷ்டு வோக்கரு இலக்கியான். ஆனால் ஜினருவன் தூபிற்க் கருந்த தபவாளன், தாவிழும் சால்பாரிவு உடைபவன், எனவே, அலைட்டப் பூண்டு சுரணா கது அலை ந்த நம்பியுள்ளோருக்கு அவர் வேண்டுமானில் போன்றுவர்வாறு வழங்கிக் கொண்டு திருப்பக்காக மணியாக காரிகள் காழுகிறார்.

மனிதமாம் இன்பாக்குவிடப் பள்ள இரண்டாணாலும் ஆம் மல் இங்காதான் உண்மை அளந்தம். நமது நாக்க நிலை பில் கல்லி காமம் இல்லாததாம். ஆனால் அப்போது அளந்தாக, ராந்தாக இருக்கிறோடு ஏன்று பூண்டு மூன்றாக்குடல் அப்பு இருக்குமென்றும், மனக என்று தீக்கு ஜிருந்து அப்பு என்னையும் தோன்றுகிற படியால் நாம் வேறு ஜினருவன் போன்ற என்னாலுமின்றார். மனது வன்று ஒன்று நடிய எரிடல் இருப்பிடத் துதை போன்றும், ராந்தி அளமதி கேண்டும் என்று மனத்தை நிறுத்தியாறும் அதன் பலன் அகன்டாகாரியான அந்தவைகும் (நகம்) என்று அழுபாலோ வருவியது. அந்த நிலை வறுவதற்கு ஒருக்க நினைவில் உள்ள ஒள்ளுக்காரந்து நியாக்கத்தை மோன்றி இருக்க வேண்டும். நாம் ஒவ்வொருப்பே நிலைக்குக் கொண்டு இருந்தால் அந்த நினைவு நால்கை அதுபோன்ற உருவாக்க விரும்புகிறது.

இறைவன் இப்பிரபுத்தாகத் தூதாக செய்துகொண்டு காரிப்புக்காகச் செய-

அத்தீவியாலே மருக்கும் அவர்யோத்துவதை நடுவும்.

எது மனம் 2067

தாலும் மனம் உலகிக்காமல் சாந்தமாக இருக்கிறார். சல்லவுமனை ஸ்தானா என்று, அதுவே பட்டக்கி - யாக கட்டை என்று அத்தகும் ஆணால் உயிர் ஒட்டும் என்ன மரமதான். எனவே இல்லாத மாதரி ஞஞக்கியிருந்து இக்கட்டையை அரிசிக் கொண்டிருக்கிறும் கொடி அப்பான். அந்தக் கொடிக்கு “அரிசை” என்று பெயர். அதாகது “இல்ல இல்லாதது” என்று அதிதம். கூரியாட்டத்துடன், ஆணால் உணர்ச்சிக் கொந்தனிப்புக்கள் இல்லாத பராரக்கு என்ற கொடியான்று உயிரிருப்ப இயற்கையும் உணர்ச்சி இல்லாத வைத்து போல் இருக்கும் பரம்பொருளைச் சுற்றுக்கொண்டு இருக்கிறான். கடவுள் என்று இல்லாக்கும் கூரி, சூடுவும் சாந்தம் என்று இருப்பு நிலையும் நம் மனத்திற்கும் வருகின்றது. இவருடையது திப்பானாக மெய்யானம். சாந்தம் இருப்பும் நமக்குக் கீத்திக்கும். அவன் நினைக்கும் வழக்கம் அழிகிரிக்க குத்திகிட்டும் மனமும் மக்குக்கி ஆகியவை பற்றி நினைப்பதிலிருந்து நம் மனம் விடுபடும். எல்லாம் அவன் சேபல் என்ற பெண்ணிலை ஏற்படும். ஏதோ ஒரு ஆஸந்தமும் சாந்தமும் மனத்திற் படரத் தோ வந்தும். குறைபுள்ள நூம் மற்றுத் திறைவாக நிவாசத்திற்கு வழிசெய்யும் ஆசுப் பிரார்஥னை, தியானம், போகம் அதியம் இருக்கிறான். ஆணால் நாம் என்ன செய்கிறோம் பழையபாவம் நிவாதற்றுப் புணர்ணியங்கள் செய்யாமல் மேலும் பாவம் செய்ய பாவமுடையைப் பேசுவதற்கிடையாம். எனவே, பாந்தியை கார்த்தகப் பயிற்சை வளர்த்தால் நானும் பேற்றாம்.

நூதாலைத்தில் படிக்க மக்களிடில் கூ ஆகுட விசாரம், நாளாம், தூ மானம், போகம் முதலியன் உபர்யாவனவை என்றும், பக்தி, புனம், அழுபயவுற்பாரி தாட்டும் நலை என்றும், வூசாரம், அழுட்டானம், வைத்தக் காரம் அழுயன் இன்றும் காட்டு நலை என்றும் நினைக்கின்ற நிலை நிலை

போகம் முதலிந் தீட்தக்கு மந்திரி பொருத்துகிறேன்.

கீழும் இவர்கள் கர்மாக்கங்கள் மூட்டும் பிக்கை என்றும் (Supercarries) என்றும், பக்தி சபாக்ஷாரம் வெறும் உ கார்க்கி (Sensitivity) என்றும், மீடியானம் (Meditation), போகம் (Pooja), ஆத்மநிகாரம் (Self inquiry) அழியலவைதான் அதுமசம்பந்த மானக்கள் (Spiritual) என்றும் கூறுகிறார்கள்.

ஒவ்வொரு தலை அந்தனை பெரின்றும் மனம் ஒப்பாமல் இயக்கோண்டிருக்க சிறுது. ஒரு நிமிடத்திற்கும் ஓடாமல் நிற்ப வில்லை. அப்படி முயற்சி செய்தாலும் முடிவுதில்லை. முதல் பாரங்கள், நுவே ஏங்கள், துக்கம், பயம், மகிழ்ச்சி என்பவை மாற்றியும் வந்து அவை மோதுகின்றன. எனவே சீத்தக்காத நிறுத்தி ஆஸமானில் மூழ்சிப்போதல் மிகவும் கல்லடான காரியா. ஜோட்டும் விருதுக்குத் திருத்தமுடையாமல் தீக்குப்பாந்தக் காருவாம் நம் முக்கூட்டப் பூவகளிலே நாம் பிறவிகள் தோறும் செய்த, பாவங்கள் நிறுமட்டும் நமக்கு ஒத்த அனுபவம் என்ற பேரா அந்தம் ஏந்தப்படும். என்ற பேரா அந்தம் ஏந்தப்படு. பாந்தியைக்கான தனி தனை அனுபவத்தை பின்தப் போரின்பாம் கீளை கூறுத்தும். ஒரு பிறவிடில் செய்த பாவங்களைத் தீத்தக்கோண்டு மழுப்பி வியை இறைவன் தாந்திரான். ஆணால் நாம் என்ன செய்கிறோம் பழையபாவம் நிவாதற்றுப் புணர்ணியங்கள் செய்யாமல் மேலும் பாவம் செய்ய பாவமுடையைப் பேசுவதற்கிடையாம். எனவே, பாந்தியை கார்த்தகப் பயிற்சை வளர்த்தால் நானும் பேற்றாம்.

நாம் மனம் கூக்கு, அப்பம் ஆசிய மூலிய வழிகளில் பாவங்களைப் போய்விட நோம். இவர்களை விட்டதூப் புள்ளி... மூவங்களைச் செய்யவேண்டும் ஒவ்வொரு வாழும் குத்தகை வூசா கூனி

டாக்டர்காந்தி பேப்தல்விவகாரி, காம்பிடாப் பாவும் ஆசிரியர் என்றால் “நமக்கார்” என்று ஆசை வசப்பட்டு ஏதோ ஒரு வர்சியத்தை அல்லது விவகாரியத்தை ஆவை பணியளிக்கும் வர்க்க ஆவைகள், அந்த தில்டரியம் புரத்தியா வருஷத் தந்தத் தவணையும் செய்த ரூப்பு கிடோம். இதுவரை மனத்தில் கோபம், போற்றுமை, குவீலும், குக்கார், பயம் போன்ற அழுக்குக்கள் ஏறியிருக்கார் கிடோவா. இப்படி நம்பு சொந்தவாப்பற்றிந்து கருதாது உங்கள்மைக்காக. இன்றவன் செயலைக் கிடைத்தும் கர்மங்களைச் செய்யும்போது அவை நூக்கு நினைவு காரிக்கவிரும். சித்தம் கந்தும் ஆகிறது பெற்று, என்னையும் நூக்குக்கூட அம்பந்துமின்னவே “கோவை இலாகாத சீததம், வைத்தாள்ளி பட்டங்கு” என்று வோல்ஸி. அதாவது அம் சேயல் இன்றி

இருந்தும் மனத்தில் இலாகாத கேட்ட என்னைகள் எல்லாம் வரும் என்றில் நாம் செய்யும் செயல் பாவும் நின்கள் செயல் என்ற நிலைப்படின் செய்யும் போது சித்தம் உக்கும் பெறும். பாவியித்தனள்களைப் போக்குதற்கு நான்பித்தனள்களை என்ன வேண்டும். சேயல் என்பால்லை, தீயாகம், என்பது போதுவான் அன் | என்று சொல்ல வேண்டும். இவ் அன்னபச் சமல உபரிக்கிடத் தும் காட்டி இறைவனிடம் அப்பெண்டு செய்யும்போது ஏறு பக்கி ஆக்கறு என்னே, மனத்தை இறைவனிடத்து கொட்ட யாகச் செலுக்கி வழிபாடு செய்வதன் மூலம் பால சிந்தனைகள் இல்லாது போதும். ஆனாலும்கூல ஏற்படும், என்னே இறைவழிபாடு பந்த பாவுகளில்குந்து விடுபட்டு, விடுதலைப்பற (புத்தி அல்லது) வரிசெய்யும் வள்ளுவப் பெறுந் துக்கவும்

“பற்றிய அந்தாள் பூர்வீனார் பற்றுக, பற்று விரிந்து”

என்றிரும்.

கிடை அஞ்சலி

எமது பேரவையின் அபுங்கால உறுப்பினர் திரு சி. சீவலேகம் ஆசிரியர் அவைகள் அன்றையில் இசூபதம் அவைந்ததையிட்டு அவர்கு குடும்பத்திற்கு அனுதாபத்தை போரிக்கும் அமைகின்றன அவர்கு ஆசை சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்தக்கிண்டிராம். உறுப்பினர் தினமையைக் கொண்ட திரு மின்கோகம் ஆசிரியர் அவர்கள் ஆபும்பத்தில் ரூபரீமாத்தினால் மேற்கொண்டபார் வெறும் நிறைவே அவைந்தன்முக்கு உங்களாளா பங்களிப்பக்களா மேற்கொண்ட நோடு நம்மைச் சுராக்க காப்பிக்கலாட்டும் ஆச்சிரமத்தில் பண்க்கறுக்கு படிப்படுத்துவார் என்ற யினைக்காரர் முனைளிரு வெய்ர்ப்பட்டவர் என்பதில் பெருமையைப்பிடித்தார்.

ஆசிரியர் படிப்படியாக களாச்சி அமைத்த சாப, சமூகப்பணிகளை அழிய ஆரம்பித்து காழுது சந்திப்பாள் ஆசிரியர் கணம் பண்பொடுப் பேரவைவரை ஆரம்பிப்பதில் காத்தியிருமான செய்யுப்பட்டின்னுக்கும் பேரவையினர் நின்டயால் சுற்பின ராகவும், பேரவையினர் வேய்யார் மேற்கொக்கும் விளங்கிய பெருமைக்குரியவர். ஆசிரியர்கள் சேவையைகள் நினைவு கார்ந்து நான்னாருக்கு எந்தோரும் இது அஞ்சலியைத் தொர்விட்டுக் கோள்கின்றிரும்.

அந்தத்தியான் ஆச்சிரமமும் சீர்க்கவினரும்.

ஒத்துவர் முதல் கட்ட நிலைக்குத் தினம் பிரக்க்குது.

முன்னோர் சொன்ன கதநகவு

திருமதி வியாகோஸ்வரி சிவார்மிகாசம் அவர்கள்

ஓர் சிறுப்பினை தன்னிடமுள்ள போம்புமா? ஒரு முழங்கலத்திலே கடுமீ விளையாகிறது. தாம் தனக்குச் செப்பும் அந்தவேண்டியும் அது பொம் எடுக்குக் கொய்கிறது. தனக்குக் கூய்யில் வந்ததும் செப்பாட்ட வீரப்பைகளை போம்போக்கும் காப்பசல் வந்துள்ளதாகக் கருதி நாற்கு அச்சிக்கூக்களைச் செய்கிறது.

எங்கும் ஏதிலும் பரந்துள்ள பறம் பொறுத்து உருவும் கொடுக்குவதில்படியும் போது நமது மனமின்றியும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. அவனை நம்மைப் போக்கு ஏற்றுவனாகக் கருதினிடுமிருந்து.

ஓர் கோவிலிலே திறநவூறுக்கு அப்பேஷகம் நடந்து முடிந்ததும் துவாம் கொண்டு ஏர்ம் துட்டத்து, சாம்பிராவிப் புகைபோட்டு, பின் சட்டம் அனிவார்கள், அயல்லுள்ள கோவிலிலே அப்பேஷம் ஆனதும் எசுபில் கிடைக்கும் கவுயிப் பட்டால் துட்டத்தும் குளுக்கயலும் உடை அனிவிஸ்பார்கள் இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஓர் அம்மைப்பாரால் அந்தச் சக்கர முடியவில்லை. “கவுயிப் புரி எங்கலைப் போலத்தானே. இப்படி சுடிநூடன் பட்டுச்சாத்தியிழார்களே. அந்தக் கோளிலில் எப்படிச் செய்கிறார்கள். அது போல் இலர்கள் செய்யவில்லைபே” என்று அந்தில்ருந்த எண்ணிடம் மிகுந்த கவுயைப்படன் கூடியார். நான் தக்கந்துப் போய்விடுவேன் “என்னால் இப்படி பக்கத் தெலுத்த முடியவில்லைபே” என்று கொழுவதைப்பட்டேன்.

இந்தவகைய ஜெலவின்னால்வர கருக்கு இறைவனை நம்மை தீவான் ஒருவேளக் கவுத்தும் குறைவன் காறுவதன் மூலம் பல குறிவார்களைப் புகட்டவைய் எனக் கருதி பல மதைகள் கூறப்பட்டுள்ளன போதும். தத்தவப் போருளும் தீற்றவூறுக்குக் கொடுக்கப்படும் மனித ஒரு அந்தப் பொருளை உணர்த்துவதுடன் இவ்வாறும் பயன்படுகிறது.

முருகனாக்ய பரம்பொடுளின் கையிழுவினால் வேலை நூனரக்கி, நேரவ நோய்க் கிர்பாசக்கி, வள்ளுநாபசி திச்சா சக்கி, உலக இயக்கநிலிரு வேண்டிய கந்திகளை நாம் மனமில்பராகக் காண விடுவாம். நீப்பாந்தை அபிக்கும் கூவாரக்கியை வேலாகக் கருதக்கிறாம். கண் என்ன பூனாதுமா. கோப்யரி ஒவ்வாக்காக்கள். ஒன்னால் நாம் தனிக்கூம் மனிதர்போல் நடந்தகாகப் பல கதைகளை அவர்களைப்பற்றிக் கேட்டுள்ளோம். அந்தக் கதைகளில் போதுவன்களும் உள்ளாத தங்களும் நம் கருத்திலிருக்கப்பட வேண்டியவை என்பதை நாம் மனங்கள் எப்பதித்துக்கொள்ளுவேன்றும்.

மன்னை பஞ்சபாண்டவர்களுடன் அறிவிலே நீராகேற்றான் பூர்ணபென் என்னையும் கூர்யேறுகிறார்கள். இவ்வாலை ஆற்றிலிருந்து வெளி யே வரமுடிய வில்லை. அவன்கு உடை நீரீராடு அடிந்துச் செல்லப்பட்டதால் அவன் தவிக் கிழாவி.

“முடியந்த கோபியர் நீராடும் போது உங்களது முகமைனாக முயிந்து

சென்று அவர்களை இன்ன் தலைக்க விட வான். அந்தச் சொய்லின் காரணமாக இப்போது அவன் அதேபோன்று தலைக்க வேறிடு விட து. அப்போது நிரெளப்பை ஏதவு முன்வந்தான் நவூல் சேவையில் ஒரு குண்ணாக் சிறித்து அவனுக்கும் கொடுத்தான். அவனும் அதை அனைந்து கொல்க்க ஆஸ்திரிகிறந்து வேளியீர்யான்.

அவனுக்கு இவ்வாயு உதவியான் காரணம் நிவாரிலேயும் நிரெளப்பத்தின் கூக்கலை துச்சாதனன் சபைநடந்துவே உள்ளது

ஓது கண்ணன் அவனுடைய மாண்புத் தந்தக் காக்க என்னாறும் சேவைகளைக் கொடுத்துவினான்.

இங்கு 'நவூல் சேவையால் தலைப்பை கீட்டக்கூம்' என்ற சொப்தான் கந்துபிரிய நன்மை கட்டும் என்ற அறிவு கருப்பு கூறப்படுகிறது. அதை விடுத்தி நாம் அப்படி நடக்குமா? இப்படி ஏன் நடந்து? என்ற கேட்பதில் பயன்ல்லை. கந்துபின் உள்ளமையான பயன்னப் பெயர் வந்த முக்கியமானும்.

செங்கங்கள் நிதியான்தான் நீ கருவைக் கந்தக கந்தா

கந்தா காலமேல்லாம் உந்தும் குறவாருக்க

காலப்பழுப்பு மலையூன் கண்ணி ன் - அபா

கந்தங்கும் கந்தா கந்தா

ஏவ்வோல்களா; உந்தன் நீருவடியைத்

கிளாக்குத் திரிந்தேன் அபா - அபா

கந்தங்க கந்தா நந்தா

பாலபெல்லாம் முறிவுக்கா; உதன்

பாழுமலைப் பணிஸ்தேன் பிரேனி - அபா

மநுவைக் கந்தா கந்தா

பிதகு; கெளிப்பலவழு; பின்யதனை கண்ணத்துவிட்டுச்

சித்தம் நெனிப வைத்தாப் - அபா

மநுவைக் கந்தா கந்தா

புத்தம் பிரேகா; புந்திநான் புரியாத புரிக்கனா;

புரீ! வைத்த புனிதியலீ - அபா

கந்தங்கும் நந்தா நந்தா

பிழுவத்தக் கிறவிக்களைப் பீறும் விடுபு,

வீன் செல்லும் பின்வாங்கமனி நீகான் - அபா

கந்தங்கும் நந்தா நந்தா

பயங்கவலைப் பா வைத்த பார்வை; வயங்கல்லைக்

உயர்ந்துவனை உ என்ற ஜைக்கும் உற்றுப்பீன் - அபா

மநுவைக் கந்தா கந்தா

பொறுத்தைப் பு இருந்தின்குது பொறுப்பாக்கனாக கான

போற்பத்தாகக் காட்டும் பொறுப்பாலும் நீகான் - அபா

கருவைக் கந்தா நந்தா

ஓ ரதுபொல்லும் மணியுறுப்போர் ஓரதுகிட்டபெறுவாய்

பொல்லுப்பூறுக்கு காட்டும் செல்லச் சுற்புதியான்தான் நீ - அபா

காட்டி யெடு மநுவைக் கந்தா நந்தா

-ஊரூழ வேலன-

அதிபந்த வோட்டுப் பு உதவாகாது, நடப்பாகாது,

கடந்த ஐந்து வருடங்களாக வாரத்தின் மூன்று நாட்கள் ஆச்சிரமத்தால் இலவச வைத்தியசேவை வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. பிரதி ஞாயிறு தோறும் வைத்திய சேவையை அர்ப்பணிப்புடன் மேற்கொண்டு வரும் வைத்தியர் M. யோகேஸ்வரதேவன் அவர்கள் சிறுமி ஒருவரை பரிசோதித்த வண்ணம் இருப்பதையும், பயிற்சி பெற்ற ஆச்சிரமத்தின் தொண்டர்கள் உதவியாக இருந்து நோயாளர்களுக்கு மருந்துகளை வழங்கிக் கொண்டிருப்பதையும் படத்தில் காணலாம்.

வாராந்த வைத்திய சேவையில் பிரதி புதன்கிழமை தோறும் அர்ப்பணிப்புடன் சேவையாற்றும் வைத்தியர் பொன் சின்னத்தம்பி அவர்கள் நோயாளர் ஒருவரை பரிசோதித்துக்கொண்டிருப்பதை இங்கே காணலாம்.

துவமுறைவளினர் துமிழ்யந்திரம்

சிவத்தமிழ் வித்தநாள் சில மாதங்களுக்கு அவர்கள்

இடல், காலு, செல்வம் ஆகிய வற்றின் பிளவையாகமலைய விளக்கிய துவமுறை கடமீன்கும் உயிருக்கும் உள்ள உறவிலைக்கூடம் தங்கமலையத் தோப்பஞ்சு விளக்குத்திரா. பிளவையில்லாத உமிழிருள் உயிர் கலந்துசிறப்பு நிலையான அம்பந்துமிள்ளை என்பதை உயிர் பிளவையாகமலை என்ற தலைப்பில் பத்து டால்டாஸில் காறுமின்றா. உபரி கடம்பட்டு சேந்து இப்பங்குமின்ற சொங்க காலது தற்குள் சேய்ய வேங்குடிய நல்லறை கணைச் செய்து கடைத்தேர வேண்டும் என்கிறார் திருவுளை. மூமத்தற்கு விரிவாருமாக வாழ்க்கை நடாத்தப்பட்டது எனக்

கூறுகிறார். வாழ்களை, பொய் முதலிய பிறரிக்குத் துவப்பம் உடன்பாக்கும் திட வொழுகளைக்கூறி அரிவுபுரி கெடும்படி செப்படக்கூடாது. பேரானச கொண்டு பிழீபொருளான் சிறிதும் விரும்பக்கூடாது. நல்ல பள்புகளை உடனடியாகக் கூடுதல் கொண்டும் உணவை உண்ணும் போது ஒருபிடி உணவைப் பிறகுக்குத் தானம் செய்துவிட்டு உண்ணுக்கல் வேண்டும். இல்லாயு உயிர் உடனில் துவக்கும் பொழுது செய்ய வேண்டும். அங்கு மொழுது செய்யவேண்டும். அங்குகளைப் பின்னாடும் பாடலில் ஜாடகத் தலையுள்ள விளக்குகின்றார்.

அவ்விடம் பேர் அறங்கிட நீலைன்மிள்

வெவ்வியன் ஆகிப பிறாபொருள் வல்லாப்பி கி

செவ்வியன் ஆகிஸ் சீர்க்கு உண்ணுப்போகு ஒந்

தவவிக்கொண்டு உண்மின் தலைப்பட்ட போதீத

நெலே அறங்கன் பலவற்றள்ளும் கோவல்கு நன்மை இல்லாத அறுமே மிகச் சிறந்த அறமாகும்.

கொல்லாவர்தாம் துவலையம் எல்லாம் ஒங்க

எல்லோக்கும் சோல்லுவதேன் இச்சொ பராபரமே

எனத் தூயமானக்காமியனும் கோள்ளாகம என்ற அறத்தின் சிறுப்பேண்டு ஓர்தாயின்றார்.

சிலாடுகூர்மாலநு பீராவளனாப் பிறக்கும்பூர்விக்கோண்டு அநக்க கருவிக்கலையும் கொண்டு மன் முதலியவற்றால் புரிவதிருதும். சிலாடுகூர்மால செம்பெற்று தாமரை கொள்கை போன்ற பல மன்கள் வேண்டும். புதுத் துவமுறைக்கக் கூறப்படும் மன் களோடு அகத்துவள்ளுபாகிய மன்களும் வேண்டும். சொல்லாகம, பொருப்பக்கம், பொறுப்பைய, இருக்கம், அழிவு, வாய்மை,

தலை, அங்கு என்பது சுகந்தில் இவ்விடப் பால்களாகும். இவற்றில் தலையுயயு யர்தோர் உரிமைக் கொள்ளாகம ஆலும். இது போன்று பல மன்களால் தோழிக்கப்படுகின்ற மாலை இனாவன் பிறவுப்பில் செய்யப் படுகிற நியாளமாகும். இவ்வாறு புலச் செய்யும் ஆளும் ஆளும் இனாவன் திருவெப்பில் இனாவன்பூ பேரின்பத்தினை அலுப்பிக்கும்.

குபாக்கிற்கு ஏரோ உடன்பூர்வத்து உதவுகிறது.

ஒன்றினரையும் கொல்லாமலேப் கறும் முதும். கொல்லுவதென்பதைப் பாவச்செய்கள் என்னவற்றுக்கும் விரிவாகும் என்பதை.

அறவிலையையாறு என்ன கொல்லாமோ கோரல்
பிறவினை எல்லாம் தடும்

ஈடுச் சிந்தாப் போதுஞ்செய் துமிழ் மறையாக்க
திருக்குறுறும் கூறுகிறது.

கொல்லத் தூப்பிள்ளைச் சிப்பவர்
கள் நுத்துதூபிய அனை வர்கள். உய்வர்
அங்கி கடம்பின்ஸ்ரும் நீசுத்தந்காக
கொல் எனவும். குத்து எனவும் கூறிய
விடங்களை ஏதத் தக்கணை செல் எனவும்

கொல்லிடு குத்தென்று கூறிய மாக்கணை
வல்லடிக்காரர் வலிக் கயிற்றாற் கட்டிச்
செல்லிடு நீல்லென்று நீவாய் நாக்கட
நீல்லிடும் என்று நீத்துவர் நாமே

அன்பையும் அப்பள்ளும் வள்ளக்
கும் அப்பகள் யாவற்றுள்ளும் கொல்லா
மலைபே மிகச் சுநா அறுமாதும். பிற
உயிர்களைக் கொல்லதற்குரிய காரணங்
களில் அவற்றின் புளாலை உண்பதற்
காகச் கொல்லதும் ஒன்றாகும். வனா
உண்ணல் கொல்லக்கு காரணமாகவும்,
கொல்லப்பின் காரணமாகவும் காலப்
படுக்கறு. கொல்லாமை அறுத்தைக்கார
வட்ட நூல்கள் பாவும் கொல்லாமலைப்
மட்டுமல்லிப் புலால் மாத்தளையும்

கொல்லான் புவாகை மறுநானாக எக்கப்பி
வல்லா சுபிரும் நேராலும்

எதத் திருக்குறும் கூறுகிறது.

ஊள் உண்பன்கள் திருப்பதால்
தான் கொல்லல் தோலில் நல்லபெறுகிறது
கொல்ல, களவு, களி, காய்ம், போப்பிசல்
ஆக்கிய ஓம்பெறும் பாவங்களை விளக்கி
வாழ்வதாகக்கூட்டு திறறவனில் திருவிழித்
நட்சத கிளை க்கும். பழுஷாம் பாதகங்கள்

நீல் எனவும் ஏதட்டி எரிவாய் நாக்கத்தை
இயமதூதை டுள்ளிலிடுவார்கள் என்பதைப்
பின்வரும் திருமந்திரப் பாடல் விளக்கு
கிறது.

இல்லைத்துக் கூறுப்புவளன்.

தீய செயல்களில் ஜநது குற்றங்
களை பிக்தத்தீயன் என நம்முடைப் புன்
வோர்கள் எடுக்குக் கூறியிருக்கிறார்கள்.
கொல்ல, களவு, களினுண்ணலை, காமம்,
போப் ஆக்யவற்றைப் பஞ்சமாபாதகங்
கள் என்று வகுத்துப் பெயரிடுவார்கள்.
ஒருயினரையும் கொல்லாதவாகவும்,
புலாலை உண்ணாதவாகவும் இந்புப்
வரை எல்லா உபிரிகளும் கைக்கப்பிரி
வணக்கும் என்பதைக்

செய்வொருக்கு ஏற்படும் பாவங்களும்
அவற்றால் வரும் துண்பங்களும் இவர்
களுக்கு இல்லாது ஒழியும். இவர்கள்
இன்றுயருளாகிய பேரின்பத்தில் என்றும்
திலைக்கூட்டுவார்கள். பஞ்சமா பாதகங்
களை விளக்கி அறுபூரியில் வாழ்வவா

அவியின் உறைவிடச்சும் அன்னை.

கஞாக்ஞத் தான் நெயிலை உடல்யில் அலு மதி சினா க்ஞம். ஆண்ணா பேரின்பத்தில் விளைப்பதற்கான மார்க்கம் எழு ஏவ்பு

நெந்த தலவிபாகியின் பீஜல்லும் பா ஸ் தெனிலாகக் காட்டுகிறது.

கோங்ஸ களை களை காமம் போப் காறல்
மலையான் பாருக்கமாட் அவை நீக்கித்
தலையாம் சிவங்கூ சார்ந்து இன்பம் சார்புக்கோக்கு
இளையாம் இவை நூளானநூந்து இருக்கத்தே

“பிரேர் மலை பீஞாக்கார் பீஞாஞ் மையாளன்” எனக் கல்சிசக்கரவர்த்தி கம்பர் இராமபிரானேக் கம்பராமாயணத் திலே குறிப்பிடுகின்றார். இந்து சமய மரபின்பதித் திருமணம் என்பது ஆயிரம் காலத்துப் பயிர் ஆகும். திருமணத்தின் போது மணமகன் சமங்கலியான மணப் பேண்ணின் கையிலைப் பிழிந்துக்கொண்டு “நால்ஸ அதிர்ச்சித்திற்காக் உள்ளு கையி வைப் பிழிக்கிறேன். உள்ளுவடைய கண வணான என்னுடன் மூப்புப் பற்றும் வரை இருப்பிராக” என்று குறிப்பிடுவதை வேதங் களில் காணலாம். துணங்களில் ஈயாந்த தாளம் கல்விகாதாளம். ஒரு பெண்ணினத் தாளமாகப் பெறுபவன் பாங்கியாரி.

தானியாகக் கோடுப்பவன் மகா பாங்கிய சாபி என இந்து தாமராஸ்தீர் நூல்கள் கூறுகின்றன. திருமணச் சடங்கின் போது மணமகனின் தந்தை தனது மகனை மண மகனுக்கு கண்கூக்கா தாளம் செய்து கோடுக்ஞம் சந்தர்ப்பத்தில் மணமகன் பல சத்தியங்கள் செய்தே பெண்ணைத் தளது னாங்கிக்கைத் துவணங்பாக ஏற்றுக்கொள் கிறான். குலமகளாக வாழும் பத்தினிப் பெண் கணவனைத் தெப்பமாகவே மதிக் கிறான். கணவனையே தெப்பமாகக் கொண்டு வாழும் குறிப்புமகனிர்க்கு இப்பு கைச் சுக்குகளை கட்டுப்பட்டு நடக்கும். வாளம் வரண்டு இருக்கும் காலத்தில் அவள் ஏவ்வால் மலையுட் பெய்யும்.

தெய்வம் தொழுாலி கொழுநன் தொழுது எழுவாள்
பெய் எனப் பெய்யும் மழை

எனத் தமிழும்றை இந்த உண்ணமைய விளக்குகிறது.

கணவழுக்காக ஜூம்புலன்காலன் யும் காப்பள்ளித்து வாழும் மளைவினைப் புழக்கனிக்கு விட்டு விளைமைகளின்பாற் சென்று விழுந்து என்றும் ஆ வாக்காஞ்சித் தவழுவின்வர் தனது பாடல்ன் ஜாடாகச் சாட்டையுடி கொடுக்கின்றார். இநு யாவ் களிக்குள் ஒன்று நீருத்தி வளர்க்கப் பெற்ற இனிமை நிறைந்த தேயாங்கள். மற்றொன்று பல மரங்களினடையே வளர்ந்

தள்ளா புளி மாங்களி இவையிரண்டும் ஒன்று போல் தோற்றுமுண்டும். குல மகனாள ஸ்ட்டி விளைமைகள் மீது நாட்டம் கொள்பவர்கள் நீரா உடல் போய்க்குதூக்கும் ஆளாகி விடுவார்கள். அருமையில் கிடைத்த தீமாங்கள்கைய ஒருக்கி வைத்துவிட்டு தோப்புப் புளிக்கலினை நாடும் கூட்டாக்களை திருமூலர் கருத்து அற்பாதலா் எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

யிருந்து வளர்ந்துதோர் தேவாப்புகினையை

அறந்து மென்றிடுக்கண்ணி துறையில் புதைத்துவு।

போய்ப்புலன் சிவியெட்டுப் புலப்பிரியெதும் மாலைம்

போருத்த மில்லோது புளி மாங்கொம்பி நீக்
கருத்தறியாறுவர் காலாற்றாளிரை

மகளிர் இழிவு என்ற பகுதிப்பிலே பொறுமைகளின் இருவினை ஜந்து பாடல் களில் தஞ்சை நிரம் குறிப்பிடுவிரும். “மின்துவுவெழுவெல்லாம் பொன்னால்ல” என்னும் பழமினாழி உவளித்தோற்றுத்தில் மயங்கக் கூடாறு என்பதைக் கொள்ளு படித்துக்கொடுப்பா வெள்ளாக திருக் கிள்ளை குல மகளின் சிறப்பு தன் கண வன்னைப் பாறுஞாற்றுல் என்றால் விளை மகளாகிய அசிக்கந் தன் சிறப்பு தன் கண குல அமர்க்கித்துக் கொள்ளுவது என்பதை “குல மட்டு அழகு தன் கொழு நினைப் பேற்றுதல்” என்றும் “விளை

மகட்டு அழுது தலையெளி மிழுக்கதல்” என்றும் தாச் சீராம் பாண்டியன் தாஞ்சிப் பேற்றி வேற்றக் கண்ண நூல் குறிப்பிடு விழுது விளையெளி மீது மோகம் கொண்டு அளவைப்பார்கள் அம்மிக் கல்லைத் துணை பாகக் கொண்டு அழுது வெள்ளத்தில் அமிழ்க்குவதற்கு ஒய்யாலார்கள் தீவிரகள் பெரும் பசுவில்லைத் தமிழ்த் துறையைக்கு வேளாலி இழும்பையிலும் மறைங்கிறியும் முனிப்பத்தை அதுவாலிப்பார்கள் என்பதை ஒள்ளுவெய்யாரின் பின்னரும் நல்வழிப்பாடல் காறுகிறும்.

அம்மி நுணவையாக ஆரை தீந்தவாறு நூக்கும்
கொள்ளாம் ரூஸலைப்களோவா மொன்டாட்டம் - இம்மை
மறுகூமக்கும் தன்று மயிழ்யை யேக்கி
வறுமைக்கு வீத்துவாய் விடும்.

பேன் ஆழை ஞான விளக்கத்தை மயங்கக் கேட்டிடும். உடை, நடை, பாலைகள் குளால் மாநாலுக்களை என்னால் மயக்கி மாயவிலையில் விழுத்துக்கிள்ளு விளைவார்களின் வகையில் வீட்டிற்கு வருந்துமால் ஓருக்க உருகுக்கூட வரும் தாவேண்டுமேன் அநுவையியர் விவரங்களுக்கு,

“சீங்காரமடந்தூயா நடையுரி போர்
மயக்காமல் விளக்கு வரம் தகுவாய்”

வாங்கி கந்தரநுயிதிர் பாலில் காணலாம்.

இல்லை முறையினாற்றுமால் அருகாகக் காணப்படும் எட்டிப் பழம் குலையைப்ப மழுக்கதாலும் தக்கதையைப்பில் கவர்ச்சி உள்ள பழுதைப் பார்க்கு உண்ணுதல் திபாராது. அது போலே கொங்கலை அழுயகக் கார்பி புஷ்பராவுல் செப்பவா மநு அவருப் பகல்பிரிவிலே மடுபாது விலாத்துள் வெள்ளும், அம் மங்கையிடம் செல்லும் மங்கதையும் காட்டுக் கொண்டும் என்கதைத் தலபோரி பங்குவழும் பாடல்கள் அடாக ஏ அர்த்தக்குறை.

இல்லை முறையில் எட்டி பழுத்தால்
குலையை ஆழம் கணி கொண்டு உள்ளப் பூகா
ரூஸால் நலாக் கொண்டு முழுவட்ட செய்யா மீஸ்
விலாத்துறும் நெற்சிலை வெய்யு கொள்ளுகிற

உடையல் வாழ்ச்சியைப்பில் வழுவால் வந்துறை ஏற்படும் துங்பமுக்கூடா வால்தூரும் காலைப்பில் கூந்து பால்களில் திருமந்துரம் வீட்டுக்கிழாநு, இல்லாற்கைக்குத்

தூங்கான் வாழுமேன் நித்தாரே சொத்து.

பொருள் மீதாவும் அவசியம். "நங்குமணையைப் புறக்கணியாதே செல்வ வளந்தைப் புறக்கணியாதே" என்று குறு தனது சீல்யதுக்கு அறிவுரை கூறுவதை கைத்திரை உபநிடத்திலே காணலாம். பொருளில்லாதவரை எல்லோரும் இகந்வார்கள் பொருஞ்சு கூடிய செல்வரை எல்லோரும் சிறப்புச் செய்வார்கள் என்பதை.

இல்லாத எல்லோரும் என்னுவரி செல்வதை;

எல்லோரும் செய்னா சிறப்பு

வனத் தமிழ் மலையாயிய டுரும்குறையும் கூறுகிறது. கல்வி அறிவில்லாதவளாக இருந்தாலும் அவன்கள் மனம் இருந்தால் எல்லோரும் அவன்கள் மதிப்பார்கள். பணம் இல்லாதவனை அவன் மலையுடும் விரும்பமாட்டார். சன்னியுடுத்த நாயும் விருப்பாள், அவன் கூறும் வார்த்தையினை யாருமில் ஏதுக் காட்டார்கள் என்பதைக்.

கல்லானே ஆளாழும் கூடப்பொருள் ஒன்று உண்டாயின்
எல்லோரும் சென்று அங்கு எத்ரிகாள்வா - இல்லாதை
இல்லானும் வேண்டாள் மற்று என்று எடுத்த நாய் வேண்டாள்
செல்லாது அவன் வாயிஸ் கோல்

. என நல்வழிப் பாடல் கூறுகிறது.

புதுவை மானுக்கூத்துக் காக்க வல்லநு போலேப் பணமும் மானுக்கூத்துக் காக்க வல்ல பொருளாதும் பொருள் இருந்தால் தான் பணமும் வந்து உறவு கொண்டாலிலார்கள். விரும்பிய துரும்பு எதுதையும் சேய்யலாம் பொருள் இல்லாதவர்கள் நலை குன்று நான் நடக்கலேன்றும். பொருள் இருந்தால் தான் நிர்ந்து நாக்களால் நாடு என்கூடிய சேமமாந்த நடைபொருள் இல்லாதவர்களுக்கு இல்லாசிப் போய்விடும்.

புதுவை நிழிந்தது போயிட்டு வாழக்கை
அமையப்பட்டார்களும் அங்கு இல்லா மூளை
கொள்டில்லை கோள்ஜில்லை கொண்டாட்டம் இல்லை
நடையில்லை நாட்டில் இயக்குகின்றார்கட்டகே
எனக் குரிம் மந்திரமுறியிருந்தாலும் குரிப்பிடுகிறது.
புதுவை நடையில்லை நாட்டில் இயக்குகின்றார்கட்டகே

(தொடர்பு...)

வரசக்க உங்குத்திலிருந்து...

தங்களாது ஆங்கிரியத்தில் வரவை கண்ட பண்பாட்டுப் பேரவையினால் இயாபிடப் படும் ஞானிக்கூடா மாதநடோலும் உரிய காலத்தில் கூறுவது என்கிற அழுப்பியைப் பாதுகாப்பிட்டு எனது மனமாந்த நன்றியினங்கத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

நா கஷ்டங்கள், முன்பாக்கள், சீரமங்களின் மத்தியிலிருப் பின்னாறுப உலைக்கு தேவைப்படும் இந்நால் தவறாது வெளியுறுகின்றது எனில் அது முநுகப் பெருமானின் அளவியலும் கருணை என்றே கூறலேண்டும். தங்களது ஓள்ளிவாச இதழும் பயனுள்ளனவை மட்டுமல்லது. பொக்கில்லாக பாதுகாட்டப்பட வேண்டியவையும் காட.

துவக்காது இப்பணி மேன்மேற்றும் தோ ர். சிறக்க எல்களாம் வல்ல ஆர்தாங்களும் பானாஜி இவெங்டிக் கொள்கின்றேன்.

வ. இளையத்துமி

பண்பில்லாத கோட்டுக் குழந்தையின் தீர்த்தம்

பத்து வயது தொடர்ணும் ஞானச்சுட்டுக்கு வாழ்த்து

சிவகல்மாணி கல்வி ஆ. கூ. கல்விகாலத்துமிகு அமைச்சர்

சந்திரி! பெருமானே! தன்னள் செய் சண்முகனே!
ஒன்றாலால் எத்தநபிள்ளை உள்ளேஷால் வளர்ந்தபிள்ளை
என்னிருஷா ஏதெப்பெற்றும் உயர்நூலைச் சுட்டியி
பண்புடனே பரப்புவதைப் பார்ட்டி காழ்த்துதுமே.

பத்துவரப தாநிமில் பாருவதற்கும் ஓரள்ளியலும்
ஏத்துநடை போட்டதற்கும் தெய்வீக பெரிசாப்பீ
கெந்தாகவி அன்றாகவி தண்டியூபி அர்ஜாகவி
எத்தியங்கிரா நுமேயியத்த இவ்வேஷானா சந்த்ருவைப்

இன்னுஷாபி மீன்கிள்கு எழில்லூஶச் சுட்டுநீ
உன்னளியான் முருகவெபு பாரிவையினால் மினிக்கின்றாய்
ஷாரிக்கான் நீக்கி நயப்புடைன வளர்த்து வந்த
பைஞ்சிலையி வோகனஷ்டாஸ் பார்புதூ வைத்துவெய்யா

ஏ குவதுஷாவ சுறுந்திடலே ஊக்கமுன் உடலைக்காந்த
போருவைபின் பேர்ப்புங்க பெருவகான் போர்வு வைத்தாய்
இங்காட்டமாய் ஆச்சரமம் இப்பற்றிவறும் தொண்டுகளின்
அநுவையினான் உவைத்தந்திய ஆதாவு பெருகவைத்துயா

அங்கூட நமே பின்திடவே ஆதாவு தந்துளாந்த
வெறிநூர் ஆர்மாக்கலைப் பிருவைக உணரவைக்காபி
பெருவில்பார்க் கைவேந்திப் பீரிப்பா வே வாரிட்டாம்
பிருவை போல் மதிருமிகை கைப்பீசம் வைத்துநாப

ஏவ்பிக்கன் அகம்பிசிர மூப்பா பிரம்பிளையினீ
வெள்ளினாலி காங்காலை பெருவையடி வே மினிநிரு வே
உவ்பவீகளி ஒவ்வைற்கு ஒப்பாவில் முருகனையீ
அன்டனி நூம் காப்பவின்கு அநுப்பிய வென்றுதுமீ

முகங்காந்தம் முருகவையுள் பரவேபொய்தும் நுயாக்கீ
பிரிபரிழி ஆச்சரமம் போகவையூன் புகப்பேங்கீ
அப்பாப் சீபைந்தும் பேருவையீரா பலிபோங்க
நாராமணாயாய் நாளாரா தீரி வையிப்பீசு,

அவிக்காவுத்து பிடி கீஸ்பே ரூவைக்காய்.

இருவாசதி தேஷ்டுரி மங்கிருஷ்ணம் திருவிவர்ம்பானு - 2

துணைவினாக கொலை அவசிகள்

செல்லும் சீயங்கும்

காலைக் களியில் அமைத்தி கட்டிய சிலங்கும் காற்றில் கலக்கிறது. 'காதலாக'க் கரிந்து கண்ணார் மல்கி ஏதும்' குழியார் கூட்டு நோடியின் விட்டு வயிலில் நெடுபோடும் பின்று கல்பிடு 'இவன்' நுபரிஸ்ரூபிராளில்லையோ; 'வாந்தைக்கு வாந்தை இன்றான்' மிக்கவன் தாவென்று கருவானோ. இப்போது இத்துணை நேரம் ராம இவன புகைப் பாருகின்றிருக்க, இத்தனை இவன் சென்முத்தாளில்லையோ? செவ்வூத்தும்

"பூராய புஞ்சிகாதிக் கேள்வாய் நோப்பகலூடும்
கீகார போது எப்பொது(ம்) இப்போடு ஆர்ஜானிக்கீக
நேரமும் வைக்காவையோ?"

தூபிலேழுந்தாளில்லையோ?" என என் எனிய கூட்டுப்பார் பூரிசின்னாரும் நீங்காத தும் நோயிலையார் பார்த்து, "நேரிலையாய்" "ஒந்தந்த்யான் காங்கிளன்களை அன்ற குந்னா பெண்ணே: பூம் நோப்பகலாய்ப் போகின்ற போருதேல்லாம் 'என் அவ்பு ஓனிரிம்பான இறையைத்துக்கீச எப்பொழுதும் உரியலு' என்றாலேயே; "இப்பொழுது ந் எனது அன்றை அறங்கமொன் படிக் கூக்குக்கே வைக்குத்தாளாவோ?" என வீணையில்லான்.

"பாராய புஞ்சிகாதிக் கேள்வாய் நோப்பகலூடும்
கீகார போது எப்பொது(ம்) இப்போடு ஆர்ஜானிக்கீக
நேரமும் வைக்காவையோ?"

மேல்லத், துபில் கண்ணாத இனாம் பெண்ணைவெள் வாயில்க்கில் நிலைவாயு நோயியா விளாவியதைக் கேட்டு டான்முறையின்றான். இத்துணையேறும் துயிலிற விடந்துமையையிட்டு வெடக்குறுகின்றான். அவன் நன் நோயியனா நோக்கத் தல்லானப் பரிசுக்கித்தால் இது தானா நேரம் எனக்கொட்டியிரான்.

"நேரிலையார் சீரீ இவையும் சில்லோய வினானாயாடு
ஏனும் இடம் கேதோ?"

"சீரீ, நீங்கள் என்னை நோக்கத் தயைம் நங்குபோருகின்றன இவையும் சில்லோ? என்னோடு வினானாயாடுவதற்கு ஒரிரா சாபாம் கீதுதானோ?" என்கிறான்.

தம்பரிகாசத்தால் நானுக்கின்ற தமிழ்நாடுயைச் சமாதானப்படுத்த விரும்பி, வேந்தாந்திக்கு பூ அவையையும் நாமீராட அறநூத்தல் கருதிந் நோயியா காறுகின்றான்.

"வினாக்களார்கள் ஏத்துக்கூறுக
கூகும் மலர்ப்பாதும் முசுகுளை வந்தநனாந்
கீகார், சில்லோகள், நீல்லைச்சிறி மீப்பலத்தூய்
காந்தாரக் கண்பார்யாம், ஆ?" (ஏல் ஓர் என்காவாய்)

'தேவீகன் கூட வழ்படுவதற்கு நானுக்கின்ற, ரண்ணுடைய நாயை மலி பேவ்ரா சூதூப்பாதாங்கக்களாக் குளகு

அதுபார்களுமில்லை, கந்தகளை எழுந்தருத் தின்று ஆஸ்தாகாச்சிறநும்பலத்து நடவடிக்கூட்டு அவ்பு பொருந்தியவிமாக இருக்க

பாருப்புக்காலத்து முகப்பாவை கூறலை.

கீங்கு நாம் உள்ளக்கு யார்? என்று மயக் கத்தல் கிட்டுக்கும் தம் தோழியைப் பார்த்துக் கொகிண்றன.

இங்கு செவ்வது அஸ்பாக்ளாஹிய நாம் உள்ளக்கு யார்? என்ற வினா முன் கலைக்கப்படுகின்றது. பேசுகின்னோ! நாம் சுவதூக்கு அப்ப்கள் நீயும் உள்ளைய யிலே “பாசம் ராத்ஸோநிக்கு” என்றிருப்பா பாணால் நாம் உள்ளக்கு அந்நியர் தலை வரவே! “காவார்க் கங்பா” யாம் என் போன்றும் ஏற்றார்ல்லவோ? உற்றாராகிய

நாம் உள்ளை நைக்யாடுவோமா? துயில் நீங்கிவா; என்றாலும்பதாப் புணைக்கிறது.

இப்பாடல் பேசும் வினாது இயல் போன்றும் கலைக்குதிர்சூரியது. “வின்னேரா கள் எத்துதற்குக்கூக்கம் மல்லபோகும்” என்பதனால் இறைவகை திருவடிகளைத் தொழுவதற்குத் தேவூர்கள் ‘நாறுவிழியர் கள்’ என்கிறார். ஏன் வெட்கப்படவேன்றும்? என்ற வினா நம்முள் எழுவது இயல பால்ந்து. அதற்கு

“வாழ்த்துவதும் வாவையகள் தாம் வாழ்வான்; மயம் நின்பால் தாழ்த்துவதும் தாம் உயர்ந்து தம்மை எல்லாம் தொழுவேவேடி”

என்றும் ‘இந்தச்சக்கி பாடல்க் கிண்ணயைப் புணைக்கிறது’ அசுவது பயன்குறித் திப்பட்டுக்கூலால் தேவூர்கள் நால்வத்தோடு வழிபடுகின்றனரால். அதுமட்டுமல்ல

“பூவேறு கோஞும் புரையுமும் பொற்பலைந்து
நாவேறு ரோண்பியும் நாள்ளும் நாவ்வைறுமும்
பாவேறு சோத்யும் வாவைறு தாாறியாச
கோவேறு ‘சேவடி’ (கீகே, சேங்ராதாப் போத்துமும்பி)”

என்றும் ‘திருக்கோத்தும்பிப் பாடல் கிளபிருமானது ‘திருவடி’ பிரம்ம நாம், இந்திராஜம், கணவருக்காம், இருமா ஜம், நாள்கூது வேதங்களும் குரியன், கந்தி ரன், அந்திலியாட்பி, பீராந்திரங்கும் தேவூர் காலாம் காறிபழுத்தியாற்றும், அத்தகைய அருமைக்குரியது, எங்கிறார். அவ்வண்ணார் தேவூர்களுக்குதும் அரியதான் ‘திரு வடி’ மாறுபடிக்கப்பட என்கிறு எந்தாயிரும் தாங்களைய திருவுத்தலை நாம் விளக்கங்கு வதற்கார இறைவனே வந்தநாள்க்குறவுக் களிலை அமிகள் ‘தில்லை நட்டுவாற்றாக குடித்து வினாங்களுத்துற கெள்ளாய் இருக்குதும்’ “தூக்கிய திருவடி’யை நினைவுப்பற்றித்து கிளறன். இவ்வாலீஸு தம் திருவடிக்கலை

எந்தாயத் தந்தநாள்கிறபொழுது ‘வாநத்தி வணங்க’ நமக்கேவன் துயக்கம்? வணங்காமல் என்ன தூக்கம்?

நாம் உள்ளகு அந்தயல்லர் தோழியே, எனக் கூறிய கூட்டத்தார் தொடர்ந்தும் போயின்றன. “முத்துப் போன்ற வேள்வையான புள்ளைக்கபை ஒன்றாலோ; நின்றும் மைசூர் வாநக்கக்கு முன்பிப் பறுத்து வாயிலில் அடிகு ‘காத்தநதை தின்ப வடிவிகள்’ அமுதம் போன்றவன்’ என்க சிவனின் பெருவையையுடையிப் புலுமிகு கூறி, வாழ்த்து ‘இள்ளசாந் கணா’ப் பேசியவாரோ கருவெற்பவளீனா; தின்று நிசழ்ந்துகின்னன! எழுந்து வங்கு உள் வாபிரி கதவைத் திறப்பொய்க்,

“முத்தன்ன வேள்வைக்கபாய் முன்வாந் நேதிருமுந்தென
தாந்து ஆளாந்தன் அமுதவென் ரள்ளுநிட
மிக்கக்கப் பேசுவாய், வந்தன் கண்டுபிருவாய்”

இட்டுக்கூடியதோடு எங்கும் இவ்வாலீஸு

எனத் தம் தோழியை அலைக்கின்றன.

தோழியாளவள், தன் தோழியரைப் புகழ்ந்து தன்குற்றத்தைப் போதுத்துக் கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றாள்.

“பத்துடைப்பீர், சன் பழுதழியீர், பாங்குடைப்பீர்;

‘துதத்தியோம் புன்னமதீந் தாட்கொங்டாற் பொல்லாதோ?’

“இவைவளிடத்தில் அங்குடைப்பீர் (பத்து - பற்று) தொல்ரூப்பூட்டு இவரவழக்குப் பலவியியற்றும் மனுவம்பாள அழிவார் நிச்சல், உங்கள் பல்கிகளைச் சீராக்க செய்யும் ஒருங்குவடியர், ஆனால் நூல்முளை இறைவனத்து புதிய அடிப்படையாவோம். ஆகவே எமது சிறுகுமாயை நிக்கி எம்மா அடிப்படையை கொள்ளக் கூடாதோ?” என வேண்டுகின்றாள்.

நம் தோழியில் வேண்டுதலைச் செவிமடுக்கு அவளது கவனதைப்படி போக்குறுக்கமாக தோழியரின் பதில் அனுமதிப்பிற்றது.

“எத்தோ நன் அஸ்துனா எம? எல்லோம் அறியுவானோ

இந்தம் அடுக்கியார் பாடாரோ நம்கிளகை

இந்தாண்டும் வேண்டும் யெம்பு”

நீ இளைஞன் நியூ மேஜ்ட் அஸ்பு என்ன எந்தாகமானதா? இல்லையே, அதனு அஸ்பு உ எங்கெய்யான்று என்பதை நார் அரியமாட்டோமா? உள்ளாற் பாய்க்கம்புள்ள பாய்க்கன் சிலபெருமானங்கள் பாய்க்காரிகளா? நின்னை கழுப்பி இறை வண்ணப்பாட அமைத்துத் தேவை நந்த எட்டோடு நீ வின் வாங்குக, பேந்திராயே, இந்தனையாற் வயக்கு வேண்டும், என்கெல் நனா. இவ்வாறான உ வர்யாடற பாங்கு கடைதாப் ஜிப்பாடல் நுகமகிறது.

மோஷலும் சொல்லும் வேறுபட்ட தூய் இத் தோழியாளவள் செய்துகூகிக்கிறான். ‘பாம் பாதுசொந்த’க் கெள்வள் இவைபக்குடி எ குலேட்டும் நேசும் அடினியகாய் செயற்றுகிறீர்கள். வினா எது மாதிரி பலன் சிலாழியங்கிடுப்பும் கந்து கட்டிற வாறுவளைப் பிருக்கின்றார்கள். இவை எதூ மாதிரி பலவீனங்கள் கூறியிருக்கின்றன. சிலாந்துகளை உடை கொள்கிறீர்கள் போல்கூறுக்கும் எட்டாது கூறுவதைப்பரமாக்குமா கோபியர்களுக்கு எரியவனாளான். ‘நால் நான்முகங்கும் காணாத திருவாரூர்களைப் பக்கந்தாக்காக்குத் தந்தநால் வந்தநார்க்கிறான்’ இவைவள் எம் மின் யே பழுவினெறி வளர், சீவபக்தி பெநுக எத்தங்களும் பல்லியோசிட்டம்) சிராத்தங்கூடும் அவசியமாக்கிறான். இது என்னும் புதுக்கண்ணுக்கொடுக்கப்படாது! என்னும் பாடல்கள் முலக் குரிப்பாய் உத்தாந் புமியிருப்பு மனிலாக்கா. சிலாந்துகளை உடை கொள்கிறீர்கள் போல்வேல் வளாந்துச் சொல்லும் செயலும் ஒன்றாகி, அது சீவயம்மானதாக சிலாபிழிபின்று ‘அருள்நீதி தரந்தாம் ஆளந்தமலை’ கொடு ஜக்கியாவோம்.

(தொடரும்....)

எந்தாக தோழியாளவளுக்கும் பந்து சொல்லுவது முன்பு,

அநுஷாஷ்விராத ரவாசிகள் தீருப்புநூல் திருப்பாளந்தவோரியார் பொறுத்தாரயும்

கு. S.S. ரஷீத்தாச் அவைக்காரன்

ஶிக்திதால் முத்திநாம் சிநத் தலம் சிதம்பரம் ஆணாலும் காகு என்னோ குக்கும் எட்டாகது. ஏனேனில் பாழப் பாலைக்கிள் வசிக்கின்ற ஒருவர் சிதம்பரம் (கிந்தியர்) செல்லும் அளவிற்கு பணவசுறி பேற்றிருக்க வேண்டும். ஆணால் நினைவத் தாலோ முக்குக்கும் சுவந்தலம். நிருவன் வாமலை ஆதும். இது யாவுக்கும் என்னாம். ஒரு சீல நிமிடங்களாவது கிரு வங்களாவனா சீவுபெருமானா நினைவது “ஒட் சீவுய நட” (ஸ்ரீ பஞ்சாட்சர மந் திருத்தத) என்று உருவினால் முத்தி பிக் சபம். இங்கள் பேற்றுக்கொள்வதுமிகு எதுவும் தேவைப்பில்லை. மனம் இவச்தால் மட்டும் வாதுமானால்.

தெய்வயானமை பரிசு பெற்ற

ஞூபங்கள் முதலை அகராக்கள் வதம் கொப்த துரங்கும் பூங்ட

ஞானாய் அமர்ந்த

வள்ளி திருமணம் கண்ட

ஒளவையாருக்கு கட்டபழும் நாக்

தித்துத்துநல்புகளை கருகளின் முருகனில் நிறுத்து

முருகன் ஜ அவையார் நோக்கம் கூரப்பங்களை நல்லியிட தேத்துத்தலே. அடிக் கோக்கம் பின்றுவேற்றுவதற்கும் என்ன யாக்காக, நிறைவேற்றி வேற்றிக்களிப்பில் மீண்டும் வந்து ஒம்புவிப்பற்றுதம் தன் இடு சுக்கிளுடன் இனிப் பலாவிக்கு அமர்ந்த கூம் அநூள் புரிவதற்கும் எப்பதே யிலை கூம்புநூலோ அந்தப்புத்திருப்புதானோ முறை விளை விருந்த தலம். அந்தப்புத்திருப்பு மூலம் ஏன் விருந்த தலம். அந்தப்புத்திருப்பு மூலம் ஏன் விருந்த தலம்.

காலம் நன்றாமல் கல்லூரி தலைநூல்.

பாற்பாளக் கணசிலாத்தில் மிக வும் சிறப்பாக காலைப்பட்டது இந்த “சீவு சீல்” மக்கிரீடி மாராவது ஏதுவதைக் கொட்ட வார்த்தைகளைக் கார்ணாலோ குல்லை அப் பதுவெமான வார்த்தைகளைக் கூறி வாலோ முதியவர்கள் தமது காதுகளை இரு கைகளினாலும் ஸ்ரீதுக்கேரளம் டு “சீவுசீல்” என்றுக்குறி சிவபெருமானங்கள் சிழுப்பார்கள். இவ்வளவு ஏன் ஒருவர் துமியியுடன் “சிவசீல்” என்பார். இவ்வாறு பக்கி வளர்ந்த, வளர்த்த பூமியில் நூற்பொழுது என்ன நடமியின்றது?

சீவு ஆழயைக்கந்து மிகச்சிறியுடன் திருவண்ணாமலை போல் கட்டுவிட ஆவைங் கழுள் மிகச்சிறந்த ஆலயம் எது?

நிருப்பங்களுமா அல்லது
திருச்செந்தூரா அல்லது
திருவாவிந்துடியா (பழன்) அல்லது
திருவேரகமா (காவுபிமணையை) அல்லது
தோநாட்டலா (திருத்தவரிகாக) அல்லது
பழுநந்திசோகைபா
ஆற்புளை கிருக்கள் சிறந்துவையா?

கூடம் எனும் கதிர்காமம் ஆது. நினைந்தால் முற்றி காம் திருவண்ணாமலை சீவைக்கூம் போல் கதிர்காமம் பின்னத்தால் முக்கி தரும் முருக வாந்திபாகும். இவை தூதமுன்னி கன் சிட்டிகளுக்கு காரினா. ரில்லி வைது பஜ்வீடாக கதிர்காமத்தைக் கருவர். ஆகவே இவ்வாறான சிறாபுப் பேஷ் திருத்தலம் அமைந்த புமியில் நாம் பிறந்தது முங்கிருவிப் பயண்டே.

அத்திலும் எத்தனையோ பக்ததோழிகள் கதிர்காமக்கந்தனை சென்று வணங்கி வருவிற்காரர்கள். அப்பொறு இப்பலாதவர்கள் சென்னைச் சந்தித்யில் கதிர்காம வேல யனக் கல்டு இவ்வழகிறார்கள். இச் சிறப்புப் பேற்ற கதிர்காமத் திருத்தலம் பயிற்சியும் அப் பேரும்பதியின் மீது பாடப்

பெற்ற அநூலையிரிநாத் சுவாமிகள் திறப்புக்கு பாடல்களைபும், அவற்றிற்கான க்ருபாஞ்சத்வாரியார் அவர்களின் போருளை வரையிடும் இவ்வாண்டில் எழுதுவதற்கு சந்தித் தேவையை துணையாகக் கொண்டு மேற்கொள்கிறேன்.

படல்

திருமக நூலால் பிரபுப் முராரி	பெருமாள்கான்
திருமருக நாமப்	
ஜேகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்	
தெரிதநு குமாரப்	பெருமாள்கான்

மருவுமதி யார்கள் மனதில் விளையாடு	பெருமாள்கான்
மரகத மயூரப்	
மனிதர்ஸம் வீசி யனியருவி குது	
மருவுகதீர் காமப்	பெருமாள்கான்

அநுவரைகள் நீறு டால்கர்கள் மாள	பெருமாள்கான்
அயர் பொருத வீரப்	
அரவுபின்று வாரி விரவுச்சடை வேணி	
அமல்குரு நாதப்	பெருமாள்கான்

திருவினையி லாத தநுவிளை வீடாத	பெருமாள்கான்
இளையவர்களு லெசப்	
இலக்குச்சலை வேடா கொடியினதி பார்	
திருத்தனவி நோதப்	பெருமாளே

பெற்றுத்தோ

திருமகள் உளவும் இரு பும முர அரி	பெருமாள்கான்
திருமருக நாமப்	

இலக்குமதேவி உணருகின்ற இருபுமகளை உடையவரும் முருங் என்ற அரக்கனை அழித்தவரான திருமாலின் சிறுந்த மருகள் என்ற பெய்கொண்ட பெருமாள் என்று அறிவாய்.

ஜேகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்	பெருமாள்கான்
தெரிதநு குமாரப்	

எல்லாத் தீவிரத்தும் மந்த சொல்வது பண்டுவை,

வினாக்களுடையதும் மன்றங்களுடைய பெருந்தொகையான அஞ்சிப்பாடல்களால் அறியக்கூடிய துமாரப் பெருமாள் என்று அழிவாய்

மநுவுமடி யார்கள் மனதில் விளையாடு

மருகத மழுப்

பெருமாள்கான்

திருவருள் நெறியில் திறகும் அடியார்கள் மனதில் திருத்தம் புரியும் மருகதா
பச்சை நிறுமுடைய மயில்வாகனத்தை உடையபெருமாள் என்று அழிவாய்

மன்திரளம் விரி யனியறஞி துழு

மநுகுகத்திரி காமப்

பெருமாள்கான்

இந்தினம் முதலு போன்ற மனிகளை தன் அலையால் திருவடியில் அனிவிக
கிள்ற மாண்கர மனைக் குழப்போருந்திய கழிக்காமக் கடவுள் என்று அழிவாயாக

அருவரைகள் நிறு படத்துக்கர்கள் மாள

அளர் பொருத வீரப்

பெருமாள்கான்

சீறந்த மனைகள் தாள்பட்டு அழியும் நூர்கள் மாளவும் போர் பிந்த வீரப்
பெருமாள் என்று அழிவாயாக

அருவுபின்ற வாரி விருஷ்டட வேணி

அமலீகுரு நாகப்

பெருமாள்கான்

பாம்பு, ஏஃகிரன், கங்கை நூலியின பொருந்திபுள்ள சடாமுடியை ஒடிய
பொய்யான் துருவாளவி எனில் அழிவாயாக

இருவினையிரி ஸாத தருவில்ல விடாத

இலம்யவுந்த சேசப்

பெருமாள்கான்

நல்லினாள், தீவிளன் எனில் இருவின்டு வினைக்குநும் இல்லாதவுக்கும், கொடுக்
கள்ற நோழியலை துவாத்துவாக்குநாமாகிய நேவீ குழாத்தின் தாலைவாராஜவி என்று
அழிவாயாக

இங்குசிலை பேடி கொடியினதி பார

திருநனவி சிராதப்

பெருமாளீன

வில்லை தாங்கிரியுள்ள வேடி குதிரைல்லியாகிய கொடி போன்ற வள்ளியம்மை
பாரின் போரிப் தனங்களிலே பேசுந்து ஓாக்கும் பெருமையும் மீக்குலீரே.

இப்பாடலில் முழுகு பிருமாளின் என்றுண்மையான கூறிப்பாளார், துதப் பாடனை
வூம் அனாந்தாள்ளாது, முருப்பந்தில் இலக்குவி தீவிளையைப் பீருவிலில் என்னிப்பமை
பாரைக் கூறுவதுடன் இடைப்பிள் பார் மங்கலமொழிகள் அங்கிம் இப்பாடல் மீக்குல்
மீக்குலை பேசுந்தியதும், பாராயணம் செய்துக்கூதும், மங்கல காலங்களிலே பாக்
கூடிவதும் என்று வாரிபார் சுவாயியின் மொட்டிகிழார். (தொடர்ம்...)

அன்றாடை இந்த உலக்குறவின் கடவுள்

சங்கிதமியான்

கிரு. மு. அடி பார்வேஸ் அவையை

இத்தாம்பகவிள் கலங்குதை சாக்
கின்ற அளவுக்கு இன்று இவ்வளசுப் பின்
வடக்குக்குழக்குப் பகுதுகளில் வாழும்வரை
மக்கள் எனிட்டுக்கூக்குகின்ற துணிகளை
மோசமல்லந்துள்ளன. அதேநேரம் யாழிப்
பாவுக் குடும்பங்களில் வாழுமின்ற மக்கள்
எதிரீநோக்குகளிற் துயரங்களை வழித்து
யோக்குமிடற்று மலர்யிட்டு சிராய்தும்
ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து இதுவரை
காலேறும் எதிரீநோக்காத அளவு தங்கள்
களை நுயர்க்காத நிலைந்ததாக அலை
ச்சுரல்வட்டாறு சேல்
வரைத் தாதுவானிக்க
முயற்சியு

வாய்து கேட்டு
 பாடின்றி, வருமான
 வெறுப்பாடு விடி
 தொழில் கேட்டு
 பாடின்றி, பால்
 வெறுப்பாடு விடி
 ரதாநாயகர் கையிலே முழுவத்துமிழு
 தீவிர சுள்ளத்துன் முறையிலி ரதாநாயகர்
 இவர்களில் ஒருவர் விடுபடுவதற்கு வழியிடியாகும் திவாகர் அவ்விசை படிக்கொள்ள முடியுமிகூடா.

வாக்குவாக பாற்றுத்தாட்டு மக்களின் இந்த துண்புக்களை தின்வாரு நாட்டுக்கொள்கிப்பிழையும்பட்டால் அதிர்த்தும் ஒவ்வொரு வரைபுட் ஒன்றோருவகையான துண்புக்களைப்படியிலூசிட்டுப்படுத் துப்பத்துள்ளுள்ளுமான தீவின்னாரு வீட்டுமாகவும் தீநாக்கப்படுகிறது. ஆக என்றுபோல் ஏனோழிருந்து விடும் சில காலங் பேர்க்குமிகு முறையில்

南亞次大陸上，印度河、恆河與布拉馬普特拉河等流域的農耕文化。

தமது உறுப்புகளைப் படித்தொடுமே பல் தலைவரும் கோள்ளிருப்போர் முன்பயக்கன் ஒருங்கும் அதென்றால் அங்கே உழைப்பிலைக் கேள்வி காரது குழந்தையின் உவாவுக் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முயியாது என்றென்பதை ஏன் என்ன கொண்டு

கன்னவீரி ரிட்டிக்ஷன்களுக்கு போய்தான் மீண்டும் தூண்டியது இன்னொருபூறும். இவ்வாறு நடவடிக்கை என்ன சொறும் விபரித்த முடிவாக முன்னால் கருத்து உட்டது துண்டி விளம்பிக்கே சேன வேண்டும் பிலைபே மார்ட்

卷之三

இங்கே தனி
புதிய நோய்

நிலத்தில் மக்களின் துயர செல்லா ரூட்டாற்கங்காட்டு அரசு நிறுவனம் பல்லோ அரசாங்கா நூறு தொண்டு நிறுவனங்களோ யாழி தூட்டாட்டல் பேரவை டமுதியாறு மூபங்கில் ஓயவிலூ தளாள் யாப்பாக்கி ஆரூத்தல் கூறுவதற்கிறோ. எனவே என்னாக்கி உதவி புரிவதற்கும் மேல் யாது கும்பினால் பூவன்பூ ஓயவிலூக்கின்ற ஒரு காலதூரங்கு பிரதாபநினைவும் இங்கே ஆங்காலிக் கொண்டார்க்கிறார்.

மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்ல கால் நடைராண்டிற்கும் ராமதீயத்தின்கூகு தமிழ் வளிக்க விரைவாகக் கூற அனுமதித்து தொடர் நேர்ப்பிள்ளைகளுக்குத் தாத்தீயப் புத்துமரியில்

கள் வாழுந்த யாழி குடாங்கு இன்று மனிதனுக்கு சுகமன்தனிகள் கொடுரோங்களை நிகழ்த்துகின்ற அதாமபூமியாக மாறியுள்ளது.

இங்கே ஸாரூபகின்ற மக்கள் மனிதர்கள் எவ்வரையும் நட்பாது, அல்லது மனிதர்களை நம்புவதால் பயன் இல்லை; என்பதை அனுபவந்தால் உணர்ந்து இறையருள் ஒன்று மட்டுமே எங்களை வாடுவைக்கும் என்ற நிலையில் இறைவனது பாரிதானங்களை நடிப்பிடிவையில் அறிக்கூடும் காட்ட ஆரம்பித்துள்ளனர்.

இவ்வாறு தாங்களைத் தாங்களே கூப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாத ஒரு பெருக்கடியான நூற்றுக்கணக்கிலும்கூட தமக்குள்ள பிரச்சனைகளையும், கஷ்டங்களையும் தாங்கிக்கொள்ளுகிற மக்கள்தொண்டு மட்கே சன் தோண்டெங்கக்கருத மக்கள் தூயாகவெட்கின்ற செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்ற சீரான்தால் ஏ தொங்கத்தும், நல்ல ஆஸ்திரபுக்கக்கும் இருப்பதையும் நாம் மறுமூழியாறு.

இந்தக்காரரில் சாபா திருவளையாக இருந்து கடந்த காலங்களில் பல் வேறு கழகங்களுடையிருக்கலோ மேற்கொண்டு அன்னவரது உள்ளங்களிலும் இடம் பிடித்து சந்தியான் ஆசிரியம் தங் போனதைய கிந்த நெருக்கடியான நிலை பிழும் தோட்டிந்தும் நன்று சமாகக தொண்டுக்காரரைச் செயற்படுத்தி தனது கல்நித்துவத்தை வெளியிடுத்திட கோண் புழுப்பு பல்லும்கூம் ஆழரியூஷ்ணம் அளிப்பதாக ஏ என்று.

1986 ஆம் ஆண்டு சந்தியான் ஆசிரியம் ஆழம்பிழுக்கப்பட்ட காலத்திலே இருந்து அது நித்திய அம்மாதானப்பள்ளியாட்கீ சந்தியில் ஒன்று கூடுகின்ற அருளார்களுக்கும், சந்தியானே தனச்

மௌசாந்தி ஆஸயத்தில் தங்கிபிருக்கின்ற ஆதாரவற்ற நன்பாக்களுக்கும் உணவு வழங்கி அவர்களை அரவு கண்டது ஆதாரவு வழங்குவதை நித்திய அன்னதானப் பணிக்குக்கூட நிகராக பேற் கொண்டுவரும் இவ்வாறு சந்தியில் தங்கிபிருக்கின்ற அன்பாள்ளது நிறைவான வாடுக்கைக்காக பேற் கொண்டுவருத் தெப்பற்பாடுகளை இன்றுள்ள நெருக்கடியான நிலையிலும் எந்தவித தளர்வே தளர்ச்சிபோ இன்றி நிதானமாகவும் நிறைவாகவும் எவ்வாறு தொடர்ந்து மேற் கொண்டு வருகின்றது என்பதை வாசகாகள் உணர்ந்துகொள்ளும் வகையில் அன்களுக்காக அங்கே பீருகொள்ளப்படும் வழங்கும்யான அந்த நிகழ்வுகளை மட்டும் இங்கே வேளிப்படுத்துகிறோம்.

நீலமும் காவையில் 7.00க்கும் 7.30 மனிக்கும் இடையில் கடக்கட சுல்ல நிறைந்த நேரிலை பெரியபாற்றிருந்தால் அப்புமத்தில் காவையக்கள் பின்றவாக கள்ளி ஆற்று வரிசையாக ஆர்வத்தாடக் குச்சரமத்துக்குள் பிரவேசிக்கின்ற அந்த அபவர்மன் தூயாராக கைகளில் கூடுதலாக குக்கின்ற தஸ்து பாத்திரங்களில் பேற்றுக் கொள்வது பாக்கின்ற வெறுட்கும் மன நிறைவைத் தருகின்ற காட்சியாக இருக்கும். பல்வேறு மன உணர்வுகளுடன் சந்தியாளிடம் வந்து அந்தச் சூரியில் தங்கியுள்ள தீந்த அன்பாக்கள் இவ்வாறு பேஞ்சுக்கொள்கின்ற மேவளை பூர்ய்யாம புளை ஓர் ஏ ஏர்வா நூம் அநந்தி காலையீலேபே தமது பொழுதை சந்தோஷமாக, ஆழம்பிப்பாக்கள், ஆழ மட்டுமேல்கொருத்தில் இருங்கு நாக்கள் காலை உணவாக இவர்களுக்கு பலகாரமும் வழங்கப்படுகிறது. மீண்டும் நீலமும் முன்வு கொக்கு பாரிசு அரிசி சந்தியானது

விட்டு முபற்றி உங்களாகக்கொட்டி கட்டுவின் தீருக்கிறார்.

காலைப் பூசையில்போரூது காலைக்குதியாம் படைப்பதற்கு வசதியாக ஆச்சிரமத்தின் கவாயிகளால் ஒயைத்தற்று இன்றும் தொடர்ந்து வருஷ்கப்படுகிறது அலைத்தில் சுங்கியாலும் நிறைவாக நைலைத்தியப் படைக்கின்ற ஆலைய்திடுக்களும் மற்றும் திண்புட்டுரைக்குரிய ஆலையத்தின் உரிமை பாளைகள் ஆலையத்தில் நங்கியிடுள்ள இந்த அள்பாகங்களுக்கு புச்ச நீரங்களில் நிறைவாக பிரசாரம்கள் வழங்குவதும் குறிப் பிடித்தக்கது.

மறியும் சரிபாக 12.00க்கும் 12.15 மணிக்கும் இடையில் ஆச்சிரமத்தின் கவாயிகளும் அழைப்பு கிடைத்தவிடன் ஆச்சிரமத்திற்குள் மீண்டும் வரிசையாக வருகைத்தும் இந்த அள்பாகள் மண்டபத்துக்குள் அமைத்யாக அமர்ந்து கோளி வார்த்தீ. அப்பொழுதுதான், சமைத்து முடிந்த கலையான அதிதமான அந்த மதியை உணவு (விசீட மாடுள் வலியுறு) வழுத்தல் மிக அதிகானான நூர்கள் கடம் கூட ஆலையந்துல் தங்கியுள்ள ஆதாரவற்ற இந்த அள்பாகங்களிக் குதங்க்குமில் வழிப் படபடுகிறது.

காலைத்தேவிகளைப் பெறுவதற்கு எவ்வாறான நடைமுறை பேசுபற்றப் பட்டதோ அதேவிதமாக பீஞ்சகல் 4.00 மணிக்குடி இந்த என்பாகங்களுக்கு மீண்டும் தவறாது மாலைத் தேவீர் வழங்கப்படும். ஏற்குவ காலங்கள் அல்லது சிலவுசே விளைகளில் ஆயாள்களுக்கான அன்ன தான் மிகழ்வு சில வேளைகளில் 4.30 மணிக்குடி பீஞ்சுபும் நிறுப்பதுண்டு. அதனால் ஆச்சிரமத்தால் இந்த அள்பாகங்களுக்கு வழங்கப்படும் தேவிகள் அது எந்த வகை பிழைப் பாதிப்பில்லை இல்லாறு ஆலைத் தில் தங்கியுள்ள இந்த அள்பாகங்களுக்காகவும் ஆலையந்துமில் உள்ளவகங்களுக்காகவும் ஆயாளிக்கப்பட்ட இந்த இலைவைத்திய சேவையின் ஒழுங்கையும் தரத் தொடர்பு உணர்ந்து கொண்ட அப்பு

துடே அளவு தேவீர் இப்பொழுதும் தொடர்ந்து வழங்கப்படுவதும் அதனால் அந்த அள்பாகள் காந்தந்த நீரத்திலேயே வெறுதி திருப்பதியின் அடுத்தவற்றும் இனிடை இடம் பெறும் சர்வாதாரனா விடயங்களும்.

அதூடு மூலமலை மீன்மும் பிழைப்பகல் 5.30மணிக்குப் பாதிப்பிர ஏக்காட்டன் ஆச்சிரம வசையில் கூராராக நிறுத்தும் அள்பாகள் ஆச்சிரமத்தின் கவாயிகளான அழைப்புக் கிடைத்தவிட்டன வாரிசையாக உள்ள நூற்று வார்கள் அப்பொழுது அயிரக்கணக்கு பாலும் பாதிப்பதில் காரி அவ்வது சாம் பாரும் தீவு உள்வாக வழங்கப்படும். மாழு குடாநாட்டு மக்கள் பாளன் விறுபனை நிலையங்களுக்கு முன்னால் பல்மனை யேறும் காத்து நின்று பல்கைப்பாள அறுப வங்களை எத்ரீநோக்கிய வேளையில்கூட இங்கே இந்த அள்பாகள் எந்தவித துறை முடிவுறி தமது வழங்கப்பான தேவையை வழங்க போல்கே மினாவு சேர்க்கவும் நூற்று மஸார் சொன்னாலேயேயும் விடப்பாரும்.

அன்றாட உணவுத்திதழைகளை பிழையாக வழங்குவது போன்று மிகக் கிறந்த வைத்திய சேவைகளையும் இந்த அள்பாகங்களுக்காக ஆச்சிரமம் வழியை போல்கே இன்றும் வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. வாரத்தில் தீருநாட்கள் சிறந்த காலத்தியாக்களால் பொழுகவழத்திய சேவை யும் ஒருநாள் பேன் வைத்தியந்துள்ள மூலம் விரோட வைத்துப் பாரத மன்றம் இங்கே வழங்கப்பட்டு வருகிறது. ஆலைத் தில் தங்கியுள்ள இந்த அள்பாகங்களுக்காகவும் ஆலையந்துமில் உள்ளவகங்களுக்காகவும் ஆயாளிக்கப்பட்ட இந்த இலைவைத்திய சேவையின் ஒழுங்கையும் தரத் தொடர்பு உணர்ந்து கொண்ட அப்பு

ஆய்வு சிகிட்ட வகுக்குலம் பாவீசு ஆலையூங்கில்.

கிராமங்களைச் சேர்ந்து மக்களும் இந்த விவகூரிப் பேரவைகளை தற்போதிலே பேரு மனம் யான்படுத்த ஆழமிக்காக்கினார்.

உணவுத்தீவை, வைந்தியபடித் தன்பவற்றைப் புலபத்தில் தங்கியுள்ள இந்த அவ்பரச்நுக்காக வழங்குவின்ற சுந்தரமான் ஆச்சிரமம். வறட்சியாகக், சித்தரை வருடப்பிழப்பு துவான் போன்ற பல்லியைக் காண்களில் புத்தாடையை மறுப்பிடம், மார்காலந்தில் போகவேகன் வாரங்கூடி வாய்மொழு ஏ.ஏ.த் தீவை குலையுட்ட திருப்பாக நிறைவே போய் வழங்க முன்னால் கூவர்களை முழுமொழாக மாண்ணுறவுடைய செய்களின்கூடு.

ஆவூனிடம் தஞ்சமேன ஆலைத் தில் தங்கியுள்ள ஜிமூக் அஸ்பர்கள் பறி ரியை விழுப்பிக்கின்ற ஸந்தீயான் அம்சியும் திவர்கள் உறியும் எதிர்காரத் வகையில் 2005ஆம் ஆண்டு இவர்களுடையாக கத்திர் யாதெந்தெந்த தலையாழ்விலேர ஒன்றை ஒருஷ்குசெய்துடன் ஆலைப் பகுதிகளாக ஏழ் தலை மன்றங்களை நீர்ச்சனம் செய்து ஓடுத் தொட்டினங்கள் அநெலின்றாட அன்றாடங்களை நீதான்துபும் ஏப்பால் உணர்வுறுந்தது. 2006 ஆம் ஆண்டும் இப்போன்ற நஸ்யாந்தினா அம்சியுத்தால் ஒழுங்கு வெளியாட்டுக்

உணவுமையில் குலபத்திருமலை
முனிச்பிடாக்டு ஆசிரியமத்தின் பூர்வமைனா.
பின் வாழ்நிலை கொண்டிருக்கின்ற தீவிர
அவைகள், மாற்றும் நடவடிக்கைகள் என்
கோடும் ஆசிரியமத்தின் குடும்ப உறுப்பினர்கள் பொலினா கணக்குப்பிலிருந்து.

விரைக்குநூக்குச் செய்வின்ற சேவனாகவை
நநித்பாலுக்கு செய்வின்ற தோண்டி
களை கருத சந்தியான் ஆச்சிரமமும்,
சந்தியான் ஆச்சிரமத்தின் கவாம்களும்
சொற்படித்துக்கொண்டு. இவ்வாறு சேபற்
பட்டு இவ்வகூர்க்கு தெவையான
அயலாத்து சூத்தகளையும் ஏதோங்கு
நூக்கப்பல் பெற்றுக்கொடுப்பதனாக்குதான்
யாழ்த்தா நூட்டும் அன்னாக்காலங்களில்
ஏப்பட்ட நூக்கஷ்களை ரீற்றும் எதிர்
நோக்காத மிக நிறைவேண ஒரு மக்கள்
குழுவாக ஆஸ்யத்தில் இந்த அவ்பாகன்
முழுப் பொருளாளர் ஏற்கிழமுகின்றது.

அளவிடமுடியாத அருள்நிறைக் குடும்பங்களில் சந்தியான் ஆச்சிரிமம் விடுமேடுத் தூப்புதாம், ஒது நல்ல போன்ற கூதான தூய்வுமாக மேற்கொண்டு வழங்குவது இந்த நேரமுடியாக கதிர்வீர் தள்ளாது வழங்க சுருக்கப் படவினால் தொடரிழும் பிள்ளைகளினுதற் குருய ராஜாவின்மனாக கடுக்குமிடும். அதிரிடமுடில் கலாநிகள் “இல்லை என்னாக ஏற்றித்திருாது காரியம்யுள் இந்தநூல் நான் பேச்பவில்லை. என்னாவற்றாறும் காலன் கொன் கோவிஞ்சூலி” என்று அங்கீருப்புகாரர்கள் மும் தாவுக் காலங்குத்திரான்று நான்கிதான் கேட்கின்றான். சந்தியான் முருங்கோவாக திருக்கின்றான் தூங்கிருப் பகுவியாக உள்ளது.

அவள் தாழு நோயை அவள் அருள் பிடியோமாக.

સ્પેન આર્ટસ

நிமது வாழ்வின் ஒவ்வொரு அளவியையும், ஒவ்வொரு பேச்சையும் ஒவ்வொருவித உணவையும் ஆன்ற வூன் முனினமே கிரிமான் த்து விடுதினாரான். அவளைக்காறி ஓருவூவும் அவைகளுக்கிடையான நாடு பேரவு கீர்த்தி, நீத்யன் பேரவு, நாடு நாக்குறையை புரிந்து வர்த்த வகுக்குத்துறையை இடைக்கி பின்னால்தூண் நாடு ஏ வகுக்குறை.

புதிய காலத்தில் பொதுமக்கள் முன்வரித்து விடுவதற்கு விரும்பும் நடவடிக்கை.

மாசிமாத வாராந்த நீகழ்வுகள்

02-02-2007 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

விடயம்:- திருப்புகழ் அஞ்சலி

**வழங்குபவர்:- சங்கீத யூட்டார் சௌல்ன் நாகமங்கா கத்திர்காஸர்
அவர்களின் ரூபாவிகள்**

சௌல்ன் ஜெயகெளர் முஞகையா

சௌல்ன் நத்தியா அகுவன்ஸ்கம்

(பக்கவாட்த்திய கிதாங்கு)

09-02-2007 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு:- உன்நாமம் என்நாவில் மறந்தறியேன்

**வழங்குபவர்:- சௌல்வன் நத்தியானந்தன் பாஸ்கான்
(எல்கந்தவரேதயாக கல்லூரி கண்ணகை)**

16-02-2007 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சொற்பொழிவு:- பெரியபுராணம் (தொடர்)

**வழங்குபவர்:- அ. குமாரவேல் (சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்)
(யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)**

23-02-2007 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

நூற்றுமூன்றாண்டு நூற்று வைணியீரு

மாச- 2007

**வெளியீட்டுரை:- துறை கணேசன்றுத்த
(ஆசிரியர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி)**

**மதிப்பீட்டுரை:- செ. பாலேஸ்வரன்
(ஆசிரியர் வயாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயம்)**

முத்திரை ஆய வந்தாந்த நகற்வுகள்

2007

ஜனவரி

- 01.01.2007 மார்க்கி 17 நிம்கள் மங்களபுத்தாண்டு ஆரம்பம்
- 02.01.2007 மார்க்கி 19 புதன் திருவாழிரை விரிசுட உற்சவம்
- 15.01.2007 நூற்று நிம்கள் தநப்பாபாக்கல்
- 27.01.2007 தூத் 13 சனி மார்த்திரை விரதம் விரிசுட உற்சவம்

பெப்ரவரி

- 01.02.2007 நூற்று 12 வியாழன் தநப்பூசும் விரிசுட உற்சவம்
- 16.02.2007 மார்ச் 4 வெள்ளி மகாசிவராத்திரி விரிசுட உற்சவம்
- 23.02.2007 மார்ச் 11 வெள்ளி மார்த்திரை விரதம் விரிசுட உற்சவம்

மார்ச்

- 05.03.2007 மார்ச் 19 சனி மாசியகம்
- 21.03.2007 பங்குக்கி 7 புதன் ஆய கும்பாபிழேக்திஜம் சுக்லம்பகா சங்காபாரிமீதம் சன்முக அர்ச்சகை, விரிசுட உற்சவம்
- 23.03.2007 பங்குக்கி 9 வெள்ளி மார்த்திரை விரதம் விரிசுட உற்சவம்

பூர்வம்

- 01.04.2007 பங்குக்கி 17 ஞாயிரு பங்குக்கி உற்றூறு வைரவுப் பெருமான் கும்பாபிழேக்திஜினம்
- 14.04.2007 சிந்திரை 1 சனி மங்கள ஒன்றுப் புதுவந்துப் பிறப்பு (சர்வாந்து) மாதை விரிசுட உற்சவம்
- 19.04.2007 சிந்திரை 6 வியாழன் மார்த்திரை விரதம் விரிசுட உற்சவம்

போ

- 02.05.2007 சிந்திரை 19 புதன் சிந்திரா பூரண விரதம்
- 12.05.2007 சிந்திரை 29 சனி வகுப்பாந்த சகாந்த மகாசங்காபிழேக்கம் காதை உமணி சங்குப்புதை த்துக்கை 10 மணி சங்காபிழேக்கம் மாதை 11 மணி சக்முகார் ச்சகை மதியம் 12 மணி விரிசுட உற்சவம்

- 16.05.2007 வைகாசி 2 புதன் கார்த்திரை விரதம் விரிசுட உற்சவம்
- 30.05.2007 வைகாசி 16 புதன் வைகாசி விராகம் விரிசுட உற்சவம்

ஜீன்

- 13.06.2007 வைகாசி 30 புதன் கார்த்திரை விரதம் விரிசுட உற்சவம்
- 21.06.2007 ஆகி 8 வெள்ளி ஆகி உற்தரம் விரிசுட உற்சவம்
- 25.06.2007 ஆகி 11 நிம்கள் நிர்தங்கமுப்பு

ஐஷை

- 02.07.2007 ஆகி 18 நிம்கள் வகுடாந்த குநிர்ச்சி பொங்கல்
- 10.07.2007 ஆகி 26 சௌகாவப் கார்த்திரை விரதம் விரிசுட உற்சவம்
- 15.07.2007 ஆகி 31 ஞாயிரு சின்ன ஆண்டியப்பர் பூதச

ஒக்டோபஸ்

- 06.08.2007 ஆடி 21 நிம்கள் கார்த்திரை விரதம் விரிசுட உற்சவம்
- 12.08.2007 ஆடி 27 ஞாயிரு ஆடிஅய்வாசை விரதம்
- 13.08.2007 ஆடி 28 நிம்கள் ஆய மதுகாற்சு ஆரம்பம் கொடுமியற்றும் அதிகாகல 5.30
- 16.08.2007 ஆடி 31 வியாழன் மாதவந்திருமியா ஆரம்பம்

- 21.08.2007 ஆவக்கி 4 சௌகாவப் பூங்காவதை
- 22.08.2007 ஆவக்கி 5 புதன் கத்காய வாகைம்

- 26.08.2007 ஆவக்கி 9 ஞாயிரு சப்றம்
- 27.08.2007 ஆவக்கி 10 நிம்கள் மாதை மூர்

- 28.08.2007 ஆவக்கி 11 சௌகாவப் காகை நீர்த்தம் மாதை மெளைக்கு நிறுவியா

செப்டெம்பர்

- 03.09.2007 ஆவக்கி 17 நிம்கள் நிருவாதிரை விரிசுட உற்சவம்

- 30.09.2007 புரட்டாதி 13 ஞாயிரு கார்த்திரை விரதம் விரிசுட உற்சவம்

ஒக்டோபஸ்

- 11.10.2007 புரட்டாதி 24 வியாழன் நவராத்திரி விரதாரம்பம்
- 20.10.2007 ஜப்பசி 1 சனி சுறங்கவதி பூதை
- 21.10.2007 ஜப்பசி 4 ஞாயிரு வியாழனாய் செந்தாரம்பரி விரதாரம்பம்
- 27.10.2007 ஜப்பசி 10 சனி கார்த்திரை விரதம் விரிசுட உற்சவம்

நவம்பர்

- 08.11.2007 ஜப்பசி 22 வியாழன் நீபாவனி செந்தாரம்பரி விரதம் விரதாரம்பரி விரதம்
- 10.11.2007 ஜப்பசி 24 சனி கந்தசுடி விரதாரம்பம்
- 15.11.2007 ஜப்பசி 29 வியாழன் கந்தசுடி குரங்குபார்
- 16.11.2007 ஜப்பசி 30 வெள்ளி பாராதை தழவாகை அம்மன் திருந்தகவ்யாகைம்
- 24.11.2007 கார்த்திரை 1 சனி திருக்கார்த்திரை விரதம் விரிசுட உற்சவம் துமராயை நீபு
- 25.11.2007 கார்த்திரை 9 ஞாயிரு விங்கயக விரதாரம்பம் விள்ளு ஆய நீபு

டிசம்பர்

- 15.12.2007 கார்த்திரை 29 சனி விங்கயக் சுடி விரதம் திருவாவம்பாவதை பூஜாரம்ப
- 16.12.2007 கார்த்திரை 30 ஞாயிரு ஆண்டியப்பர் பூதை
- 21.12.2007 மார்க்கி 5 வெள்ளி கார்த்திரை விரதம் விரிசுட உற்சவம்
- 24.12.2007 மார்க்கி 8 நிம்கள் நிருவாதிரை விரிசுட உற்சவம்

குபமங்களம்

நவம்